

सरकारी पो.र.सं.१६४२ द.१८

P 12651

27-8-01

आ. श्री
कुं. १२२१
१२२१,
कोलकाता-७०००१२

१२२१२१

कुण्डसिद्धीप्रारम्भः

॥ श्री यह कुण्डसिद्धि महाराट्टा राजगणेश के पास दाऊजी अग्निहोत्री के सिद्धि
 नायक यंत्र मे बहुत शुद्ध कर के लाया. जिससे लेना होय टुंढिराजगणेश के पास दाऊ
 जी के दुकान पर मिलेगी मि० चैत्र कृष्ण ७ सं० १९३५ शुभमस्तु ॥

97693

कु. सि

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ मत्तमतंगजवदनं सादितविद्यावलीसदनं गौरीहरयोस्तोकंपालितलोकंहृदालंवे १ कल्याणि
 वाणिनिजपाणिसरोजयुग्मंसंयोज्यदेविकरवाणितवप्रणमं सत्तुंडमंडललसद्रसनंगणंतेनृत्यायनित्यमिदमस्तुर।
 सानुसिक्तं २ संतानकल्पतरुमंडपमंडितायांकुंडोल्लसज्ज्वलनकांचनवेदिकायाम् सीतारघूद्वहकराकलितैकपाणि
 वैवाहहोमसमयेदिशताच्छुभानि ३ कुंडमंडपसंसिद्धेर्विद्वतिंलिखितोक्तिषु प्राचीनवाक्यसंदर्भसंदर्शयितुमारभेत् ४
 इहजगतिशिष्टाग्रंथारंभेस्वष्टदेवतानमस्कारादिरूपमंगलमाचरंति तस्मान्माध्मंदिनीयोविद्वलदीक्षितशर्माकुंडसि

हिंचिकीर्षुः ॥

रामः

स्वाभीष्टदेवतास्मरणमाशौरूपंमंगलमाचरति शार्ङ्गलविक्रीडितेनाह स्मेरः सहासः शिवः बः युष्मानपातुकिंविशिष्टः शिवां
गौरीमितिबदन्हेगौरीदभाश्चर्यं कौतुकं पश्याऽवलोकय आश्चर्यमेववर्णयति अनेकभानुजठरे अनेकसूर्योदरेगाढनिः
विडुंध्यांतमंधकारं पश्यत्येतन्निषेणगौरीमस्तकस्थरत्नखचितस्वर्णमुकुटांतर्वर्तिनीलालकवर्णनं अन्यच्च राजत्कलाधा
रिणीविलसत्पूर्णचंद्रे प्रोदंचच्छफरीयुगं अतिचंचलमस्ययुगं एतद्वाजेनगौरीमुखेचन्द्रस्थचंचलनयनयुगलवर्णनं ॥

गाढुंध्यांतमनेकभानुजठरे राजत्कलाधारिणि प्रोदंचच्छफरीयुगंदलदलस्येणुहीरावलिः स्वर्णोत्तुं
गगिरिद्वयाधरचरीक्षीणांकलिंदात्मजां पश्याश्चर्यमिदं शिवामितिबदन्स्मेरः शिवः पातुवः ॥ १ ॥

अन्यच्च दरदलस्येर्दृष्टिकसितकमले अणुहीरावलिः लघुवज्रखंडपंक्तिः एतद्वाजेनगौर्योर्दृष्टद्वस्यवदनांतर्वर्ति
दंतपंक्तिवर्णनं स्वर्णोत्तुं गगिरिद्वयाधरचरीदिनाकलिंदात्मजा कनकात्युच्चमरुपर्वतद्वयायोगामिनीकृशायमुनेत्येत
द्वाजेनगौरीपृथुतुंगकुचयुगलतटाधरचारीरोमावलीवर्णनं यथाश्रुतेर्थेविचार्यमाणेऽसंवधादाश्चर्यमिति ॥ १ ॥

कुं. सि. अथस्वरूपपूर्वकं ग्रंथनामोपजातिच्छंदसाप्रतिजानीते स्पष्टोर्थः २ अथकुंडमंडपादिविवक्षस्तावद्वस्तादिपरिभाषांविपरीता
 २ रव्यानिकानुष्ठुका माह ॥ कृतावूर्ध्वोर्वाहूयेन तथा समभुविसमपादतया स्थितस्य वा प्रपदं पादाग्रं तेन भुवमालं व्योच्छ्रितः ।
 स्यकर्तुर्यजमानस्ययः पंचमांशः सहस्रः तस्य योजिनां शकः चतुर्विंशंशः तदंगुलं तत्तदिभांशकाः तस्य तस्यांगुलादेर्यद्व
 भांशकः ३ अष्टमांशः तेयवः यूकालोक्षावालाग्रं एवमादयोरथरेणुप्रभृतयो भवंति एतदुक्तं भवति अंगुलस्याष्टमांशो

कृत्वा त्रिगोत्रेनितरां पवित्रे पवित्रकर्माऽजनिवृवशर्मा तत्सन्नुना विट्टलदीक्षितेन विरच्यते मंडप
 कुंडसिद्धिः २ कृतोर्ध्वोर्वाहोः समभूगतस्यकर्तुः शरीशः प्रपदोच्छ्रितस्य योवा सहस्रोऽस्यजिनांशकोपि ।
 स्यादंगुलं तत्तदिभांशकाये ३ यवो यूकाचलिक्षाचवालाग्रं चैवमादयः ॥ * ॥ * ॥ * ॥

यवः तस्याष्टमांशो यूका तस्याष्टमांशो लोक्षा तस्याष्टमांशो वालाग्रं तदष्टांशोरथरेणुः तदष्टांशः त्रसरेणुः तदष्टांशः परमाणुः
 रिति कृतमुष्टियजमानहस्तारत्निः स एकविंशत्यंगुलात्मकः सरत्निः अकनिष्टिकः मुक्तकनिष्टो अरत्निः स सार्द्धं द्वाविंशत्यंगुलात्मकः
 त्मको हस्त एव अरत्निहस्तयोः प्रायो भेद एवेति व्याख्यायत्कात्यायनः यजमानेनोर्ध्ववाहुना प्रयदोच्छ्रितेन समस्थितेन वेति । २

तथा पंचारत्तिः पुरुषोदशपदोद्वाद्दशंगुलं पदमिति तथा विंशतिशतांगुलः पुरुष इति अत्र समस्थितेन प्रपदोच्छ्रितेन वेत्येवं
 कात्यायनोक्तः श्रोतो विकल्पः यतः कल्पस्य साक्षाच्छ्रुतिमूलकत्वांश्च्रुतिद्वैधं तु यत्र स्यात्तत्र धर्मावुभौ स्मृताविति समस्थितेन
 प्रपदोच्छ्रितेनैवेष्टिको विकल्पः अथ पंचरात्रादिषु आचार्यहस्तस्य कनिष्ठिकाद्यैश्चतुर्भिरेवांगुलिभिर्ग्रहेष्वमध्यांगुलेर्मध्यम
 पर्वभागेतिर्यग्विसर्पद्विरियंतुमेवेति अत्राचार्यमानमुपदिष्टं तत्राप्याचिनोत्यर्थान्कर्मफलरूपानितियास्कवाक्यवत्ताद्यप्य
 त्रिवलाच्चदानवाचनान्वारंभणवरणव्रतप्रमाणेषु यजमानं प्रतीयादितिकात्यायनवचनाच्चाचार्यो यजमान एव अथस्मा

कृतमुष्टिः करोरतिरतिरकनिष्ठिकः ॥ ४ ॥

तेस्मिन्कर्मणि कथं श्रोतवाक्यावसर इति नाशंकं यथा श्रोतेष्वग्निहोत्रादौ सदोपवीतिना भाष्यं सदा वद्वशिखेन चेत्पाद्यवि
 रुद्धं स्मार्तमंगीक्रियते तद्वत्स्मार्ते यस्मिन्कर्मणि श्रोतं ग्राह्यमेवेति आदित्यपुराणे जालांतरगते भामौ यत्संक्षेपं दृश्यते रजः प्रथमं
 तत्प्रमाणानां त्रसरेणुं प्रचक्षते ॥ त्रसरेणुसुविज्ञेयोपेष्टैः स्युः परमाणवः त्रसरेणवस्तुते ह्यष्टौ रथरेणुस्तु सः स्मृतः रथरेणवस्तुते
 ह्यष्टौ वालाग्रं तस्मृतं बुधैः वालाग्राण्यष्टलीक्षा तु यूकालीक्षाष्टकं स्मृतं ॥ अष्टौ यूकाय वं प्राहुरंगुलं तु यवाष्टकं ॥ तत्रैवरत्तिः

कुं. सि स्त्वंगुलपर्वणि विज्ञेयस्त्वेकविंशतिः अरतिरकनिष्टः स्यात्षोडशं शवियुक्तरः अरतिरेव हस्तः श्रुतावनिहितः अरतिं प्रकृत्य च।
 ३ तु विंशत्यंगुलिभिः संमित इति अन्यदंगुलादिमानं यत्तत्कार्येषु दृष्टव्यम् ४ अथ कुंडमंडपौ पयोगि प्राची साधनं विवक्षुस्तदुपयो।
 गिनीमिति कर्तव्यतां स्वर्गधर्याह पूर्वप्रथमतो धरित्रीं ज्ञात्वा इयं भूमिर्मम कुंडादिकर्तुं योग्या अयोग्येति विचार्य ततो दहनख।
 ननसंस्त्रावनादिभिः स्मृत्युक्तैः शोधनोपायैश्च संशोध्य ततो गुणिजनेन बुध्या वा मुकुरजठरवदादर्शोदरवत्समां कृत्वा द्विजेंद्रैर्ब्रा
 ह्मणैर्द्रैः पुण्याहवाचयित्वा कूर्मशेषैश्चित्तिं अपिशब्देन वराहं पुष्पादिभिः सम्रागध्य पूजयित्वा शुद्धे दिने तिथौ च काराह्वये
 ज्ञात्वा पूर्वधरित्रीं दहनखननसंस्त्रावनैः संविशोध्य पश्चात्कृत्वा समानां मुकुरजठरवदाचयित्वा द्विजेंद्रैः ॥

मंडपार्थे सुरपतिककुभः प्राच्याः साधनं कुर्यादिति व्याख्या यच्छारदातिलकेन क्षत्रराशि वाराणामनुकूलेशु भेद निततो भूमिज
 ले शुद्धे तु षोडशविंशतिं पुण्याहं वाचयित्वा तु मंडपं च येच्छुभमिति भूपरिक्षापंचरात्रे तत्र भूमिं परीक्षत वा सुज्ञानविशारदः
 स्फुटिता च सशल्या च वाल्मीकारोहिणी तथा दूरतः परिवर्ज्या भूः कर्तुरायुर्धनापहा ईशकोणप्रवासाचकर्तुः श्रीदासुनिश्चि रामः
 तं पूर्वप्रवाहद्विकरीवरदात्तरप्रवा शेषकाशप्रवा भूमिर्धनायुर्गृहनाशिनी ब्राह्मणी घृतगंधास्यात्क्षत्रियारक्तगंधकृतक्षा ॥ ३

४ रंगधाभवेद्वैश्याशूद्राविट्गंधिनीक्षितिः ब्राह्मणीभूः कुशोपेताक्षत्रियाशरसंकुलाकुशकाशकुलावैश्याशूद्रासर्वदण्डकुला
 अनिषिद्धयथाकुंडसर्वस्वं सितापोतातथारक्ताकृष्णवर्णसमन्विता स्थिरोदकाट्टास्त्रिगन्धाभूमिः सर्वसुखावहा शीतस्पर्शो
 झकालेयावन्निस्पर्शोहिमागमे वर्षासुचोभयस्पर्शाशुभापरिकीर्तिता हयग्रीवपंचरात्रोक्तं सुंदरीणांरतिर्यत्रपुरुषैः सह
 सत्तमाकाशमीरचंदनामोदकर्पूरागरुगंधिनी कमलोत्पलगंधाचजातीचंपकगंधिनी पाटलामल्लिकागंधानागकेसरगं
 धिनीदधिक्षीराद्यगंधाचमदिरासहगंधिनी सुगंधित्रीहिगंधाचशुभगंधयुताचया सर्वेषामेववर्णानांभूमिः साधारणीमता
 कुसुमप्रकरस्तद्वद्विज्ञानम्लानिमृच्छतिननिर्वानितथादीपस्तोयंशीघ्रंनजीर्यते मधुराचकषायाचअम्लाचकटुकातथाकुशै
 : शरैस्तथाकाशैर्दूर्वाभिर्याचसंभृतेति प्रयोगसारेवितस्मिमात्रविस्तारंनिर्मायविवरंभुविनिक्षेपेत्तामृदस्तस्मिन् स्तामुशिष्टा
 मुशोभनं समासुमध्यमंविद्यान्यूनास्वधममुच्यतेपरोक्ष्येवंप्रयत्नेनत्यक्त्वाभूमिकनीयसां अंगारतुषकेशादिहीनं कृत्वातुभूत
 लं वासिष्ठ्यांरवन्यमानेयदाकुंडेपाषाणः प्राप्यतेभुवितदापमृत्यवेचास्थिकेशांगौरेर्धनक्षयः भस्मनाचभयंप्रोक्तंतुषैः प्रोक्ता।

कुं. सि. दग्दिनेति' शल्पज्ञानं महाकपिलपंचरावे प्रासादारंभकाले च गृहादौ च विशेषतः शल्पोद्धारस्तु कर्तव्यो यदि छेच्छुभमात्मनः
 ४ प्रासादारंभकाले तु यदंगं स्पृश्यते पुमान् वास्तुदेहे दृढं तत्र शल्पं विद्यादि चक्षणाः कंडूयति शिरः पुंसि शिरः शल्पं समुद्धरेत् शः
 ल्यंतत्रास्थिवित्तेयं खन्यमाने करत्रये अग्निदाहश्च चरणे धनहानिश्च जायते यलेनोत्पाटयेच्छल्पं यदीछेच्छुभमात्मनः वा
 ह कंडूयमाने तु निर्दिशेत् हस्तद्वयेन संतिष्ठेत् क्षणं गदितं तव स्वामिनो मरणं विद्यादिदेशगमनं तथा यले नो
 रु कंडूयमाने तु कांश्य शल्पं विनिर्दिशेत् हस्तेनैकेन संतिष्ठेत् क्षणं गदितं तव असती च भवेद्भार्या यशो हानिश्च जायते यले
 हस्तौ कंडूयमाने तु कंकालं च विनिर्दिशेत् त्रिहस्तेन च संतिष्ठेत् खन्यमानेन चान्यथा अग्निदाहश्च रोगश्च शल्पं मरणं भवेत्।
 पृष्ठं कंडूयमाने तु बाहु शल्पं विनिर्दिशेत् सार्द्धं हस्तेन संतिष्ठेत् नात्र कार्या विचारणा स्वामिना शोभेत् तत्र भार्या विजायते सती
 पादौ कंडूयमाने तु हस्त शल्पं विनिर्दिशेत् सार्द्धं हस्तेन संतिष्ठेत् क्षणं गदितं तव गोनाशो राजदंडश्च सस्यहानिश्च जायते कुः।
 श्लौ कंडूयमाने तु पाषाणं तत्र निर्दिशेत् हस्तद्वितयमानेन ल० भुजंगदंशस्तत्र स्यात्तस्माच्छल्पं समुद्धरेत् कर्णौ कंडूयमाने तु।
 भस्मतत्र विनिर्दिशेत् हस्तद्वयेन संतिष्ठेत् अग्निदाहो मनस्तापः क्लेशदुःखभयानि च करोत्येवंविधं ॥ ० ॥ ० ॥ ४

रामः

४

P. 12651

५ कर्मतस्यात्तैसमुदरेत गोशृंगं पीतमंडकः शंखः शुक्तिश्च कच्छपः कंबुकश्च प्रशस्ताः सूर्याश्चान्यारत्नजातयः अंगारं वैतुषं।
 केशमस्थिशल्पं विचारयेदिति वास्तुदेहज्ञानं सोमशंभौ जानुनीकुर्यरासक्तेदिशि वातहुताशयौ पैत्र्यां पादपुटौ नाड्यो शिरो।
 स्पृहदयेजलिरिति इदमभीष्टभूमौ नवकोष्ठं चक्रं विधाय द्रष्टव्यं अन्येपि भूमिशोधने राहादयः प्रकाराः स्मृत्युक्ताः अनुसं-
 धेयाः विस्तरभयान्नात्र लिख्यन्ते हयशीर्षे पंचरात्रे भूमितोयसमां कृत्वा दर्पणोदरसंनिभामिति तत्प्रकारस्तु सकाष्टपट्टिचतु-
 पुण्याहं कर्मशेषौ क्षितिमपि कुसमाद्यैः समागध्य शुद्धे वारे तिथ्यां च कुर्यात्सुरपतिककुभः साधनं मंडपांथं
 ५ नृपांगुलैः संमितकर्कटेन सूत्रेण बाहृतत्वरं विलिख्य रव्यंगुलं शंकुममुष्यमध्ये निवेशयेत्वा क्षितिमांगुलीभिः
 रंगुलोच्चां हस्तायतामंगुलविस्तृतां च कृत्वा तं रंकाह्यधुलं वक्रं काद्यतस्ततः पूरय सन्मृदाकुमिति मत्स्यपुण्ये वराहं कूर्मशे-
 षौ च क्षितिं चैव विधानतः पूजयेद्वास्तुकार्येषु विधिना साधकोत्तमं इति ५ अथ शंकुसमत्वसाधनं स्थूलप्राचीसाधनं चोपजातिवि-
 परीताख्यानिकीभ्यामाह षोडशंगुलैः परिमितेन कर्कटेन सूत्रेण बाहृतं विलिख्य तन्मध्ये द्वादशंगुलं शंकुं दृढं सूक्ष्माग्रं स्थापयेत् की-
 दृशं विंशत्यंगुलपरिमिताभिः ॥ ५ ॥ ५ ॥

कुं० सि ५ चतसृभिः ऋजुभिः समानाभिः शकलाभिः कल्पितचतुर्दिगातहत्तरेखास्थभिः संस्पष्टमस्तकं एवं शंकुसमत्वं साधयित्वा तादृशस्य शीः
कोट्याया पूर्वापराह्नेयत्रयस्मिन् देशे हत्ते प्रविशति यत्र चापरापराह्ने वृत्ताद्वहिरयेया तत्र चिह्नयोः क्रमात् प्रतीची प्राची भवत इति व्या
ख्यातत्र सार्द्धश्लोकस्योपपत्तिः ततदोः कोट्यो नाम भेदो न स्वरूपभेद इति दोः कोटिवर्गयोगपदं कर्ण इति शंकुतलादुत्तरे स्वां याव
नीयमानसूत्रं कोटिः १६ शंकुभुजः १२ एतत्कृत्यो र्योगपदं कर्णः २० वृत्तपरिधिस्पष्टदिगंताच्छंकुग्रंथावन्नीयमानाश्चतस्रः
शलाकाः कर्णा भवन्ति कुंडसर्वस्वशुल्के समेशंकुनिखायशंकुसमितयारज्जामंडले परिलिख्य यन्तुरेखयोः शंकुग्रन्थानि पतति

चतसृभिश्चापि ऋजुतमाभिः संस्पष्टशीर्षेतु समेषिकाभिः तच्छंकुभायत्र विशेषपेयाहत्ते क्रमात्तो वरुणं
तत्र शंकुं निहंति सा प्राचीति अत्र शंकुसंमितयोस्तु पलक्षणांतेनाधिकया पिरज्जावृत्तं कार्यं अन्यथा पक्ष ॥ इकाष्टे ॥ ७ ॥

भाषडंगुलातत्र धनुः संक्रांतौ द्वादशंगुलशंकोः छाया प्रवेशस्तादृशहत्तेन स्या देवतस्मादस्माभिः षोडशंगुलसूत्रेण वृत्तका
रितः तथा हत्ते कृते लाघवं च एकै नैव हत्तेन शंकुसमत्वं साधनं दिक्साधनं च सिध्यति अतएव रामः शंकुमानाधिकः

व्यासदले हत्ते विशेष्यत इति ॥ ७ ॥ ६ ॥

रामः

५

एवंस्थूलप्राचीसाधनं कृत्वा सूक्ष्ममपि शालिन्याह सा प्राची कर्कसंक्रांतौ कीटे दृष्ट्वि कसंक्रांतौ गोमृगे दृष्ट्वि भमकरसंक्रांतौ ए
 कयायूकयाचाल्यासूर्यस्यायनवशात् उत्तरायणे उत्तरतः दक्षिणायने दक्षिणतः एवं सिंहकन्यातुलासंक्रांतौ कुंभमीनमे
 षसंक्रांतौ च द्वाभ्यां यूकाभ्यां चालनीया अयनवशात् द्वे द्वे कार्मुके मिथुनधनुः संक्रांतौ चालनं नास्तीति व्याख्या अत्र दृष्टे ।
 भः सुसमीकृतेश्चि गते केंद्रस्थशंकोः क्रमाद्वाग्रं यत्र विंशत्यपैति चततस्तत्रापरे द्वौ दिशौ तत्कालोपमजीवयोस्तु विवरा ।
 कर्क कीटे गोमृगे यूकयासाद्वाभ्यां चाल्या सिंह कुंभत्रिकेपि यां वै काष्ठां भानुमानयाति तस्यां चाल्या द्वे द्वे का
 र्मुको चालनं न ८ रज्जुं द्विघ्नां मध्यचिह्नां सपाशां प्राची शंको पश्चिमे चापि दत्वा कर्षेद्दीमान् दक्षिणे चोत्तरे च ।
 झाकर्णमित्याह तां च वज्याप्रमितां गुलैरपनदिश्येद्दीस्फुटा चालिते ॥ तच्चिह्ने स्यादक्षिणे चोत्तरादिक् ॥ ८ ॥
 तिसिद्धांतशिरोमणिमार्गेणेति कर्तव्यतां विधाय द्रष्टव्यमिति ८ एवं प्राचीप्रतीचीसाधनं कृत्वा योत्तरदक्षिणयोः साधनं शा
 लिन्याह कुंडमंडपादौ यावान्विस्तारस्तद्विगुणानां कृतमध्याकां उभयोरंतयोः पाशवतीं रज्जुं दृष्ट्वा सांते प्राचीप्रतीचादंशं शंको
 विन्यसेत् ततो मध्याके धृत्वा रज्जुं दक्षिणे उत्तरे च कर्षेद्द्विद्वान् कर्षके दक्षिणा उत्तरा च स्यादिति व्याख्या अत्र स्पष्टायुक्तिरिति ॥ ८ ॥

कुं. सि.
६

अथ रात्रौ दिक साधनोपायं वसंत तिलकेनाह अथ रात्रौ श्रवणस्योदये प्राची अथवा पुष्पस्योदये प्राची अथवा कृत्तिकोदये प्राची अथवा सूर्याणवद्द किस्वष्टावायुस्योर्भेचित्रास्वात्योतयोरंतरा ले प्राची अमुतः प्राचीतः पूर्ववत् पूर्वोक्तेन यथायाम् दक्षिणां दिशं साधयेदिति व्याख्या शुक्ले कृत्तिकाश्रवणः पुष्पश्चित्रास्वात्योर्यदंतरं सप्तम्याद्यादिशोरूपं युगमात्रे दिते पुरा इति १० अथ चित्रास्वात्योर्मध्ये प्राचीत्युक्तं तन्मध्यस्थदुर्ज्ञेयत्वात्तदुपायमनुष्ठुभाह एकया शलाकया चित्रं विहा अन्यया तादृशैव शलाका

निशि वा श्रवणोदये दिगेंद्री गुरुभस्योदयेनेऽथ वह्निभस्य सुरवर्द्धकिवायुभांतराले प्यमुतः साधय पूर्ववच्चयाम् १० चित्रं विध्वेकया स्वाती मन्ययापि शलाकयातिर्यक्स्थांतरचिह्ना तु द्विमूलेऽस्यात्फुटेंद्रदिक

या स्वातीं विहा तयोः शलाकयोरुपायं दक्षिणोत्तरां मध्यांकां तृतीयां शलाकां समतया दद्यात् प्रथमद्वितीय ॥ ११ ॥ योः शलाकयोर्मूले एकीकृत्य तृतीया मध्यांकादुभयसंपातं यावच्चतुर्थी शलाकां प्रांतरे रज्जुं प्रोतलं वकद्वयवती पूर्वा परायतां दद्यात् तत्र यस्त्रैव कौभूम्यां पतितौ तत्रांकयोः पूर्वा परस्त्रदानात् स्पष्टा प्राची तत्र स्पष्टायुक्तिर्याख्यातेति ॥ ११ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

॥ श्रीरामचंद्राय नमः ॥

राम
६

अथ प्रकारं तरेण लघु पायेनोदीची साधनमाह तिथि पत्रात् गणिताद्वा दिनमानमेतावदिति ज्ञात्वा ततो घटिकादिना ज्ञाते दिनार्द्धे म
ध्याने सप्तांगुलशंकोर्यत्र छायाग्रं लगति तस्माच्छंकुमूले यावन्नीयमानं सूत्रं दक्षिणोत्तरसूत्रमिति अथ वा सप्तांगुलशंकोरं गणि
तागतमध्याह्निक छाया तुल्यातस्यैव छाया यदा स्यात्तद्ग्राच्छंकुमूले नीयमानं सूत्रं दक्षिणोत्तरेति अत्र युक्तिः तस्मिन् समये रवि

परमदिनदिनोद्भवांतरालं शरगुणितं च हतं रसैर्द्युतिः स्यात् समकुगतनरेन गं
गुले त्विट् समगतया स्वभया भवेदुदीची १२ दिनमानदले सप्तांगुल छायाग्रतो
हितत् शंकुमूले नीयमानं सूत्रं स्यादुत्तरादिशा १२ दिगंत शंकुद्वयगंद्विपाशं विस्तार
तुल्यं तु गुणं दलांके कोणे प्रकर्षेदिति वेदकोणे खेवं चतुः कोणमतीव साधु ॥१३॥

दक्षिणोत्तरवृत्ते भवतीति ततः पूर्ववत् पूर्वापरे साध्या १२ सप्तदिक साधनविधाय मंडपस्य चतुष्कोणत्वाच्चतुष्कोणसाधन
विपरीताख्यानकाहदिगंतयोः पूर्वदक्षिणयोः दक्षिणापरयोः अपरोत्तरपूर्वयोः शंकुद्वयगंद्वौ पाशौ यस्य तं विस्तारेण तुल्यं गु
णं सूत्रं अर्द्धचिह्ने धृत्वा कोणे आकर्षेदेवं चतुर्ध्वपिकोणे षड्दिकते साधु चतुरस्रं स्यादिति ॥१३॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥

कुं.सि. अथमंडपेविशेषशान्तिन्याह मंडपस्यभूमिहस्तोच्चायामर्द्धहस्तोच्चायावाकुर्यात्चेतद्वितीयोमंडपः कार्योभवतितदामंडपप्रमाण
परिमितांभूमिमध्येत्यत्काद्वितीयोमंडपंकुर्यादिति व्याख्यायत्तिद्वांतशेखरेस्थूलादकांगुलोच्चायमंडपस्थलमीरितं कपिल
पंचरात्रेमंडपप्रकृत्योक्तं उच्चायोहस्तमानंस्यात्सुसमंचसुशोभनंतेनविकल्पो ज्ञेयः वास्तुशास्त्रेमंडपांतरमुत्सृज्यकर्तव्यमं
डपांतरमिति १४ अथमंडपप्रमाणंवसंततिलकेनाह दशहस्तोद्वादशहस्तोद्धममंडपः द्वादशहस्तोच्चतुर्दशहस्तोमध्यः षोडशाष्टाद

उच्चांभूमिमंडपस्यप्रकुर्याद्वस्तोन्मानामर्द्धहस्तोन्मितांवा मध्येभूमिमंडपेनोन्मितांचत्यत्काकुर्यान्मंड
पंचेद्वितीयः १४ दशसूर्यकरोन्मितोऽधमः स्यादिनशक्रप्रमितैः करैस्तुमध्यः धृतिभूपकरोन्मितोव

शकरोत्तमः तुलापुरुषदानेविंशतिहस्तोत्तमः मंडपेआ ॥ गीयान्नखहस्तोऽप्यथमंडपस्तुलायां ॥ १५ ॥

यामविस्तारौतुल्यवेवेति व्याख्या अत्रविस्तारायामयोरंगुलादिकं सिद्ध्वात्यत्कावाहपायसिध्यर्थपतितव्यंउक्तं विश्वकर्मणावणिक
धर्मेषुवैशेष्यमंडपेभ्योज्यवेशमसुवृषातुरंगशालायांगौशालागोकुलेषुचेतिपंचरात्रेकनीयान्दशहस्तः स्यान्मध्यमोद्वादशोन्मितः
तथाषोडशभिर्हस्तैर्मंडपः स्यादिहोत्तमः तथादशद्वादशहस्तौचद्विद्विह ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

८ ध्याततः क्रमात्लिंगपुराणो त्रिंशद्वस्त्रप्रमाणेन मंडपंकटमेव वा तथा दशहस्तहस्तौ च द्विद्विधध्याततः क्रमात् लिंगपुराणो त्रिंश-
द्वस्त्रः प्रमाणेन मंडपंकटमेव वा तथा दशहस्तहस्तौ न कलाहस्तौ न वा पुनरिति ननु दशहस्तमंडपस्य कथमध्यमत्वं चेति उच्यते दशह-
स्तापेक्षया मध्यमत्वं चतुर्दशहस्तापेक्षया कनिष्ठत्वं यथैकस्यैव यजमानस्य कुत्रचित् गौणत्वं कुत्रचित् मुख्यत्वं तद्दशहस्तमं
उपनवकुंडीपक्षे पंचमेखलापक्षे च आचार्याद्युपवेशनं न संभवतीति अत्र रत्नरत्नैकहस्तपरिमितैः कुंडैकमेखलापक्षे
वा द्रवणीयः औचित्यादर्थात्परिमाणमिति कात्यायनोक्तेः उन्नमेपि मंडपे दशहस्तकुंडनवकपंचमेखलादिपक्षस्य समावेशो

दिगंतराले द्विकरं भवेद्वा चतुष्टयं वेदगजांगुलैस्तत् विवर्द्धितं मध्यवरिष्ठयोः स्याद्देदी त्रिभागेन समा-
नस्यादिति मंडपवृद्धिः कार्या यतो मंत्रमुक्ता वल्गु चतुर्विंशहस्तपर्यंतं मंडपवृद्धिः वास्तुशास्त्रे तु पंच ॥ करोच १६
हस्तमारभ्य द्वात्रिंशद्वस्त्रपर्यंतं वृद्धिः कर्मविशेषे उक्ता सा चात्र विस्तरं भयान्न लिख्यते इति १५ अथ द्वारमानं वेदीमानं चारव्या
नकाह दिग्मध्ये द्वारचतुष्टयं द्विहस्तं भवति तत् द्वारमध्यमोत्तमयोर्मंडपयोः चतुरष्टांगुलवृद्धिमत मध्यमंडपे चतुरंगुलाद्
द्विः उन्नमे चाष्टांगुलवृद्धिः कार्या वेदीमं

कुं. सि. उपस्तुतृतीयांशेनमध्येकार्यमंडपेनवकोष्टकेकृतेसतिमध्यकोष्टेकार्यसमाहस्तमात्रमुच्चार्य अन्यत्रदृष्टिकाभिः कार्येत्येतत्कवलंसमस्त
साधनायेतिव्याख्यापंचरात्रेकनिष्टेद्विकरंद्वारंचतुरंगुलचुद्धितः मध्यमोत्रमयोरिति क्रियासौरत्रिभागमंडपंकृतत्वामध्यभागस्तुवेदिकाहस्त
मात्रंतदुत्सेधंचतुरस्रसमंततः वसिष्ठेपिहस्तोन्नतांचविस्तीर्णमिति मत्स्यपुराणादिषुयद्देदिमानमन्यथोक्तंतत्कर्मविशेषेज्यंसिद्धांतशे
खरेतुविशेषः वेदोचतुर्विधाप्रोक्ताचतुरस्राचपद्मिनी श्रीधरीसर्वतोभद्रादीक्षसुस्थापनादिषुचतुरस्राचतुः कोणावेदीसर्वफलप्रदातडा।

तुलाप्रदानेऽधममध्ययोसास्यात्पंचहस्तोन्नतमकंद्रिहस्ताईशानभा
गैग्रहवेदिकातुहस्तोन्मितोच्छ्रायवतीत्रिवप्रा ॥ १७ ॥ ❀ ॥

गादिप्रतिष्ठायांपद्मिनीपद्मसंनिभा राज्ञांस्यात्सर्वतोभद्राचतुर्भद्राभिषेचनेविवाहेश्रीधरीवेदीविंशत्यस्त्रसमन्वितादर्पणोदरसंका
शानिस्तोन्नतविवर्जितेति १६ अथतुलापुरुषदानेविशेषंविपरीताख्यानक्याह तुलापुरुषदानेधममध्यममंडपयोः पंचहस्ताउन्नतम
मंडपेसप्तहस्ताभवतिमंडपस्थेशानभागेग्रहवेदिकाहस्तायामेर्ध्याच्छ्रायात्रिवप्राभवतीतिव्याख्यामात्येपंचहस्ताभवेद्वेदीसप्तह
स्ताथवाभवेत्अत्रमध्यमाधमयोः पंचहस्तानमेसप्तहस्तेतिनिबंधकर्तृभिर्यवस्थापितंमंडपस्थेशानभागेग्रहवेदिः करोन्मितेति १७

अथ स्तंभनिवेशनं भुजंगप्रयात शालिनीभ्यामाह समेतृतीयं शेषपूर्वापरं दक्षिणोत्तरं चापि सूत्रं दद्यात् एवं नवकोष्ठात्मको मंडपो भवति ततः तृतीयांशं तेष्वष्टसु चतुर्ष्वहः कोणेषु च समानशुभान् दृढान् यज्ञीयवृक्षोद्भवान् पंचहस्तप्रमाणात् द्वादशस्तंभान् दध्यान् दध्याद्वारेयं तं भवेद्याः कोणेषु अष्टहस्तप्रमाणात् चतुरःस्तंभान् सचूडान् तादृशान् वाग्रेयीदिग्गः प्रादक्षिण्यादध्याद्रोपयेत् स्तंभपंचमांशं भूमौ निखने देवं कृते षोडशस्तंभस्थापनं स्यादिति व्याख्या पंचरात्रं मंडपादौ च्छिताम्बेदसंख्यां शूडासमन्वितान् स्तंभान् समं च संस्था

समत्रिभिर्भागे च सूत्रं प्रदद्याद् दग्दक्षिणं चापि पूर्वोपरं च ततस्त्र्यंशपूर्तौ च कोणेषु दध्यात्मसंभकान् द्वादशैवेषु हस्तान् १८ वेद्याः कोणे हस्तिहस्तौ च वेदस्तंभान् दद्याद् द्विदिग्गः सचूडान् प्रादक्षिण्यात् च मांशं तु भूमौ दध्यात् स्तंभद्वादशकं पुनः बाह्येषु क्तप्रकारेण तत्र तत्र विभागतः अत्र यद्यतिसाधारण्येन मंडपो ॥ देवं षोडशस्तंभसंस्था ॥ १६ ॥

च्छितानि युक्तं तथापि षोडशहस्तमंडपादौ नैवेति ज्ञेयं सर्वमुख्यस्य षोडशहस्तस्यैव सर्वत्रोहत्वात् यच्छारदातिलके षोडशस्तंभसंयुक्तं च त्वारस्तेषु मध्यमाः अष्टहस्तसमुच्छ्राया इति वेदसंख्यां शूडासमन्वितान् स्तंभेति वाक्यात् चतुर्ष्वेदि कोणेषु स्तंभेषु चूडानियमः अन्येषु द्वादशमुखेषु शूडावाकार्योः अन्यच्च स्तंभोच्छ्रायेशिलान्यासे सूत्रयोजनकीलके खननावटसंस्कारे प्रारंभो वद्विगोचरे इति वास्तुशास्त्रे पंचमांशं खने भूमौ सर्वसा

धारणो विधिरिति ॥ १६ ॥

कुं. सि.
६

अतस्तंभोपरिकाष्ठनिवेशनं इदं वज्रयाह प्रथमं चतुर्षु स्तंभेषु वेदिकोणगेषु वलिकारख्यं काष्ठचतुष्टयं श्रंते छिद्रवन्निधेयं तत्र पूर्वापरं
द्वयं दक्षिणोत्तरं द्वयं च चूडासु निदध्यात् तिर्यङ् निहितस्य काष्ठस्य वलिकेति संज्ञा एवं द्वादशस्वपि वास्येषु स्तंभेषु कोणेषु चूडासु वा
वलिकाः काष्ठानि निधेयानिततो मध्यस्तंभचूडातः पूर्वापरमेकं दक्षिणोत्तरमेकं कोणैकं काष्ठं समतया स्थापयेदिति एवं चतुर्ध
पि स्तंभेषु द्वादशकाष्ठानि भवन्ति ततो मध्ये मध्ये च काष्ठानि सर्वाकारानि देयानीति व्याख्या २० अथ मंडपाच्छादने रथोद्धतयाह वेदि

स्तंभेषु तिर्यग्वलिकानि धेयाश्चूडासु कोणेष्वथ वावहिः स्थं पूर्वापरं दक्षिणसौम्यदिक् स्थं कोणोत्तराकाष्ठचयं
निदध्यात् २० मध्यभागशिखरैश्च यित्वा छादयेदपि कटैर्ऋजुवंशैः द्वारवर्जं मिह मंडपमेनं स्तंभकानपि

स्तंभोपरिशिखराकारं रचनां कृत्वा एनं मंडपं द्वारवर्जितं ऋजुवंशैः कटैः छादयेत् षोडशा ॥ सवस्त्रसमूहैः ॥ २१ ॥
नपि स्तंभान् सवस्त्रसमूहैर्दुर्गजादिभिश्चादयेदिति व्याख्या क्रियासारे नारिकेलिदलैर्वापि पल्लवैर्वायवेणुभिः आच्छाद्या मंडपाः स
र्वद्वारवर्जं तु सर्वतः बालुशास्त्रैः कटैः सद्भिस्तु संछाद्या विजयाद्यास्तु मंडपा इति ह्यग्नीवपंचरात्रे दर्पणौश्चामरैर्घटैः स्तंभान् वस्त्रैर्वि
भूषयेदिति ॥ २१ ॥

रामः
६

१० अथ तोरणान्याह वसंततिलकया पूर्वादिदिक्षु वटोदुंबरश्च त्र्यंशस्य तोरणानिरचयेत् अथवा श्वत्थोदुंबरः पञ्चवटैरचयेतेषामभावेऽमानि
 तोरणानि एकेनैव वृक्षेण यथोपपत्तेन रचयेदिति व्याख्या महाकपिलपंचरात्रे देवास्तोरणरूपेण संस्थिता यत्तमंडपे विघ्नविध्वंसना
 र्थाय रक्षार्थमध्वरस्य च न्यसेन्मग्नो धर्मं द्वांतु याम्पां चैदुंबरं तथा वारुण्यां पिप्पलं चैव कौवेर्यं पञ्चजं न्यसेत् अश्वत्थोदुंबरः पञ्चवटश
 खाकृतानि च मंडपस्य प्रतिदिशं द्वां द्वां राण्येतानि कारयेत् द्वारकारत्वात् द्वारशब्दप्रयोगः पंचरात्रे अलाभेष्वेकमेवैषां सर्वाणां सुनिवेश
 पूर्वादिदिक्षु रचयेदपि तोरणानि न्यगोधजंतुफलपिप्पलवृक्षराजैः अश्वत्थजंतुफलपर्कटिभूरिपट्टिर्वैषा
 मभावत इमान्यथैकैकेन २२ हस्तावहिर्मंडपतः शरांगस्वरैः करैस्तान्यधमादिकेषु दीर्घाणि च प्राहुरथा
 येदिति सर्वाभावेशमीजं वृखदिराणां मन्यते मेनवाकार्याणि २२ अथ तोरण ॥ यतिः स्यात्तेषां हि हस्ताच्चरणप्रवृद्धा २३
 पानं निवेशनं च विपरीताख्यानक्याह मंडपान्मंडपद्वाराद्वहिर्हस्तमात्रे तानि तोरणानि पंचषट्सप्तहस्तैर्दीर्घाणि अधमादिकेषु अ
 धममध्यमोत्तमेषु मंडपेषु प्राहुः अथ तेषां तोरणानां आयत्तिरायामो द्विहस्तः चरणवृद्धा सह स्यात् अधमे मंडपे द्विहस्ता आयातिः स्या
 तमध्ये षडंगुलानि द्वौ हस्तौ उत्तमे सार्द्धहस्तद्वयं इति व्याख्या आग्नेये पंचषट्सप्तहस्तानि हस्तस्वाते स्थितानि च वास्तुशास्त्रे पंचहस्तप्र ॥

कुं. सि. १० मारणास्तेविस्तारणद्विहस्ताकाः षडंगुलाभिद्वद्वाश्चसप्तहस्तास्तथोत्तमे अर्थान्मध्येमंडपेषटहस्तास्तेतोरणाइति ॥ २३ ॥ अथफलका
दिनिवेशनमुपजातीद्ववज्राभ्यामाहस्तंभानंतोरणंस्तंभानंदशांगुलपरिणाहानामर्द्धेनतिर्यक्फलकंउपातयोः सच्चिद्रंस्यात्फल
कं नामतोरणस्तंभोपरितिर्यग्दीयमानंकाष्ठंयदिकेत्यभिधीयते अल्पमंडपातोरणोसार्द्धहस्तद्वयमितंमध्येहस्तत्रयपरिमितेउत्तमेचसा

स्तंभाह्मानंफलकंतुतिर्यक्नवेशविश्वप्रमितांगुलाश्च तन्मूर्द्धि कीलाः
स्वतुरीयभागततस्तुशूलाकृतयश्चतेस्युः ॥ २४ ॥ * ॥ * ॥

द्वहस्तत्रयमितांशैवेयागेचतुःफलकमस्तकेशूलाकृतयः नवैकादशत्रयोदशांगुलदीर्घाः स्वचतुर्थीशेनविस्तृताः तेनसपादद्वयपा
दोनत्रयसपादत्रयांगुलविस्तृताः स्वतोरणाकाष्ठजाः कीलाचत्वारो भवंतितेषांकीलानांफलकस्यमध्यभागेवेशनंदित्रिचतुरंगुल
मितिअल्पमध्यमोत्तमेषुस्यान्मंडपेषु ॥ २४ ॥ छ ॥

रामः
१०

इति वास्तुशास्त्रे मस्तके द्वादशं शोभनं शंखचक्रं गदां बुजं प्रागादि क्रमयोगेन न्यसेत्तेषां स्वदारुजमिति अत्र ॥ रणेषु ॥ २५ ॥
द्वादशं शः शाखानामेवेतिकैश्चित्फलकद्वादशं सेनेत्युक्तं तदसत् शाखाः प्रकृत्यैव फलकादीनां मानोक्तेः शूलान्यपि स्वदारुद्र
वानीति न्याय्याशाखादिस्थानीयत्वात् पंचमांशं न्यसेद्धूमौ सर्वसाधारणो विधिरिति २५ २५ ॥ अथ मंडपवर्णनव्याजेन
मंडपालं करणनिबदनमंडपकर्तृभ्य आशिषशाईलवित्रीडितेन प्रयच्छति ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

कुं. सि.

११

उद्यंति ऊर्ध्वोनि भवंति पत्राणि यासां ताः तथा भवंति फलैरतिनम्राः विलसंत्यः कोमलाः एतादृश्योयारंभाः कदल्पस्ताभिरालिङ्गिताः संभाः
 यस्य स संभमूले धृततादृशकदल्पः बहुपत्रैराग्रापल्लवैः सर्वत्र कृतवेष्टितः राजंति चामराणि यस्मिन् तादृशः सनसंप्रवद्धाः मुकुराः आद-
 र्णाः यस्मिन् तादृशः सन् उदंचति उपरिविलसंति एतादृशानि वितानानि तैरंचितो न्वितः पुष्पाणि पद्मचंपकजाती मालती मल्लिकाकुमु-
 द्वादीनि फलानि जंबीरदाडिमकदलीराग्रनारिकेलपूगीफलादीनि तैरंचितः एतादृशोयं महामंडपः भवतां फलाय उत्तमफलप्राप्तेयभू-

उद्यत्यत्र फलातिनम्रविलसद्रंभाभिरालिङ्गितस्तंभोने कदलैरसालविटपैः सर्वत्र संवेष्टितः ॥ राजञ्चाम-
 रसंप्रवद्धमुकुरोदंचद्वितानान्वितो युक्ताः पुष्पफलैः फलाय भवतां भूयान् महामंडपः ॥ २६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

यादिति व्याख्या सिद्धांतशेखरे चूतपल्लवमालाद्यवितानैरुपशोभितं विचित्रवस्त्रसंछन्नं पटकूलविभूषितं सफलैः कदलीस्तं-
 भैः क्रमुकैर्नारिकेलजैः फलैर्नानाविधैर्भोज्यैर्दोषैर्लेश्चामरैरपि भूषितं मंडपं कुर्यात्तिलपुष्पसमुज्ज्वलमिति अन्यथाभावे दोष उक्तः पं-
 चरात्रे अनुक्रसाधनैः कृष्णोदयदिवा कुटिलाकृतिः मानाधिको यवान्मनोमंडपः कर्तव्यशर्मः यथोक्ते कृतमंडपं फलाधिक्यं तत्रैव अ-
 ख्यातसाधनैः कृष्णः सरत्नः सममानकः मनोज्ञो मंडपो यो सौ कर्मकर्तुः सुभावह इति ॥ २६ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

अथ ध्वजनिवेशनं विपरीताख्यानक्याह ध्वजान् दिहस्तमितायामान् पंचहस्तदीर्घान् सपीतारुणकृष्णनीलश्वेतान् गेरिकादिलिखितदि-
 कालवाहान् दशहस्तवंशमस्तके योजितान् हस्तद्वयनिखातान् ध्वजोस्तान् पिपूर्वत इति वक्ष्यमाणत्वात् प्राच्यादि आवहे द्वारेयेदिति ।
 व्याख्या प्रतिष्ठासारसंग्रहे पीतरक्तादिवर्णश्च पंचहस्ता ध्वजा स्मृताः द्विपंचहस्तैर्द्वैस्तेवंशानैः संयुता मता इति क्रियासारे भातंगवस्तम
 हि पसिंह मत्स्येण वाजिनः दृषभं च यथान्यायं ध्वजमध्ये क्रमास्त्रिखेतः पंचांशनिखनेदिति अकरणो दोषः पंचरात्रं चिंतयंत्यसुरश्चेष्टाध
 ध्वजान् दिहस्तयति कांश्च पंचहस्तान् सुपीतारुणकृष्णनीलान् श्वेतासितश्वेतमितान् दिगीशवाहान् वहे
 द्विकरवंशशीर्षे २७ लोकेशवर्णैश्च युताः पताकाः शैलेंदुर्द्वैर्घ्या यति काश्च मध्ये चित्रं ध्वजं दिक्करदैर्घ्यं ।
 ॥ वंशत्रिदोस्ततं प्रातग किंकिणीकं ॥ २८ ॥
 जहीनसुरालयं ध्वजेन रहिते ब्रह्मन मंडपे तु वृथा भवेत् पूजा होमादिकं
 सर्वजपाद्यं तत्तु तं बुधैरिति ध्वजारोपणफलं तत्रैव यत्कृत्वा पुरुषः सम्यक् समस्तफलमाप्नुयादिति २७ अथ पताकानिवेशनमा
 ह ध्वजनिवेशनं नवमकुंडपताकानिवेशनं चेद्रवज्जानुष्टुब्ध्यामाह लोकेशनां लोकपालानां ये वर्णाः पीतादयः पूर्वश्लोकोक्ता गे
 रिकादिलिखितवज्रशक्तिदंडखड्गपाशां कुशगदात्रिशूलानि तैर्युताः सप्तहस्तदीर्घाः एकहस्तविस्तृताः पताकाः दशहस्तवंशशीर्षगाः चित्र

कुं.सि

१२

ध्वजं त्रिहस्तविस्तृतं प्रांते वर्तमानं किं किं लोको कं शीर्षं स चामरं दशहस्तैर्ध्वं वंशो च तादृशं तं मध्ये विन्यसेत् २८ पूर्वादितः पताकाश्च विन्यसेत् ।
 दित्युत्तरश्चाकेनान्वयः नवमीपताकां पूर्वशानयोर्मध्ये श्वेता तादृशी मेवाचार्यकुंडे विन्यसेत् ध्वजान्ता अपि पताका पूर्वादिक्रमेण भूमौ पं
 चाशरोपगोन विन्यसेदिति व्याख्यातदुक्तं मारसंग्रहे प्रतिकुंडं पताकास्तु प्रोक्तासुः शास्त्रकोविदैः सप्तहस्ताः पताकासुः सप्तमेन च विस्तृताः ।
 लोकपालानुवर्णेन नवमीतुहिन प्रभापताकाश्च ध्वजाश्चापि गंधपुष्पसमन्विताः इति परशुरामः त्रिहस्तविततो दीर्घो दशहस्तो विचित्रितः चाम

श्वेतां च नवमीं पूर्वशानयोर्मध्यतो बुधः विन्यसेत्तु पताकाश्च ध्वजांस्तानपि पूर्वशः २९ प्राच्याश्च तुष्कोणम
 गेदुखंडत्रिकोणवृत्तांगभुजांबुजानि अष्टास्त्रिशकेश्वरयोस्तु मध्ये वेदास्त्रिवावृतमुशंति कुंडं ॥ ३० ॥ ॐ ॥

रेणान्वितः शीर्षं प्रांते शमुद्रघटिकः दशहस्तो दृतो दंडे पुष्पगंधैः समन्विते इति २९ अथ नवकुंडनिवेशनं विपरीताख्या नक्या ह प्राचीत
 आरभ्य चतुरस्रयोनिवृत्ताद्विकोणवृत्तषडस्त्रपद्याष्टास्त्रिकुंडानि भवन्ति प्राची शान्योर्मध्ये नवमाचार्यकुंडं स्यात्तत्तच्चतुरस्रं वृत्तं वेति व्या
 ख्याशारदातिलके अष्टाश्वसासुरम्पाणिकुंडान्येतान्यनुक्रमार्तचतुरस्रं योनिरर्द्धचंद्रं त्र्यस्रं च वर्तुलं षडस्रं पंकजाकारं अष्टास्रं तानि नाम
 तः आचार्यकुंडं मध्ये स्याद्वैरीपतिमेहंद्रयोरिति सिद्धान्तशेखरे पुरंदरेशयोर्मध्ये वृत्तं चतुरस्रं कंतदाचार्यं विनिर्दिष्टमिति अयमुत्तमः पक्षः ३० १२

For Private and Personal Use Only

कुं.सि.
१३

अथ वर्णविशेषे स्त्रीणां च कुंडविशेषं शालिन्याह विप्रारभ्य विप्रक्षत्रियविटशूद्राणां चतुः कोणावतवृताध्वत्रिकोणानि भवन्ति अथवा वि
प्रादिवर्णेषु चतुः कोणानि वर्तुलानि सर्वाणिकुंडानि भवन्ति यदा स्त्रीयजमाना भवन्ति तदा योन्याकारेणैव कुंडानि भवन्तीति व्याख्याशा
रदायां विप्राणां चतुरस्रस्या द्वाद्वावर्तुलमिष्यते वैश्यानामर्धचंद्राभं शूद्राणां त्र्यस्रमीरितं चतुरस्रं तु सर्वेषां केचिदिच्छन्ति तंत्रिकः पंच
रात्रे सर्वाणितानि वृत्तानि चतुरस्राणि वा सदासनकुमारः स्त्रीणां कुंडानि विप्रेन्द्रयोन्याकाराणि कारयेदिति ३२ अथ प्राच्यादिकुंडे

विप्रात्श्रुत्य संचरतं च वृतार्धं त्र्यस्रस्याद्देवकोणानि वापि सर्वायाहर्धतरूपाणि चान्ये योन्याकाराण्यं
गनानां तु तानि ३२ सिद्धिः पुत्राः शुभं शत्रुनाशः शान्तिर्मृत्तिच्छिदेष्टिरोगम्यमुक्तं हि फलं प्राच्यादिकुंडके ३३

पुफलविशेषमाह प्राच्यादिकुंडेष्वष्टस्वष्टौ फलानि स्युः शरदायां सर्वसिद्धिकरं कुंडं चतुरस्रमुदाहृतं पुत्रप्रदं योनि कुंडमर्धे द्वाभं
शुभप्रदं शत्रुक्षयकरं त्र्यस्रवर्तुलं शान्तिकर्मणि छेदमारणयोः षष्ठं षडस्रं पद्मसंनिभं वृष्टिदं रोगशमनं कुंडमष्टास्रमीरितं का
मिकेतुफलान्तरं ऐन्द्रास्तंभे चतुष्कोणं अग्निभागे भगवति चंद्रार्धमारणे याम्ये द्वेषे त्र्यस्रं तु नैऋते वारुण्या शान्तिके वृत्तं षडस्रं

चाटनेनिले उदीच्यां षोष्ठिके पद्मरौद्र्यां मृगशिरसि भुक्तिरिति ॥ ३३ ॥

रामः

१३

अथ शताधिकं होमे कियती वृद्धिस्तत्राह ॥ वृद्ध्या नयने सूत्रं । अंतरं नवभिर्भक्तं यत्पूर्वापरकुंडयोः । अंगुलानियस्य संतुसा वृद्धिरिष्ट होमके ।
 अथ होमसंख्यया कुंडमानं शिखरिण्याह शताधमिते पंचाशन्मिते होमे रत्नमितं कुंडं शतमिते होमे रत्नमितं सहस्रमिते होमे हस्तमितं दशसह
 स्रमिते द्विहस्तं लक्ष होमे चतुर्हस्तमितं दशलक्ष होमे षडस्त्रकोटि होमे षट्हस्तमितं दशहस्तमितं वा केचित्तपोऽशकरमपि प्राहुरिति व्याख्याभिः ।
 विष्णुपुराणे मुष्टिमानं शताधे तु शते चारत्नमात्रकं सहस्रे तथ होतव्ये कुंडं कुर्यात्करात्मकं द्विहस्तमयुते तच्च लक्ष होमे चतुः करं दशलक्षमिते हो-

शतोद्वे रत्नस्याच्छतपरिमिते रत्नविततं सहस्रहस्तं स्यादयुतहवने हस्तयुगलं चतुर्हस्तं लक्षे प्रयुतहवने षट्
 करमिभैः ककुभिर्वा कोटौ नृपकरमपि प्राहुरपरे ३४ लक्षैकवृद्ध्या दशलक्षकांतं करैकवृद्ध्या दशहस्तकं च ॥

मेषट्करं संप्रचक्षते अष्टहस्तात्मकं कुंडं कोटि होमेषु नाधिकं शारदायां दशहस्तमितं कुंडं कोटि होमेषु शस्यते स्कादे कोटि होमे चतु
 र्हस्तं चतुरस्रं समंततः योनिवक्रहयोपेतं तदप्याहुस्त्रिमेखलमिति ३४ इदं प्रायः स्थूलहव्यविषयात् तथा के पांचिन्मते कुंडमानमुपजाति
 कयाह लक्षैकवृद्ध्या दशलक्षकाणां अंतं समाश्रितमर्यादीकृत्य दशलक्षकांतं एकलक्षमारभ्य लक्षवृद्ध्या दशलक्षपर्यंतं इत्यर्थः करस्य
 एकवृद्ध्या दशहस्तकं एककरमारभ्यैककरवृद्ध्या दशहस्तं यावत्कुंडं प्राहुरिति पूर्वेणान्वयः कोटेरधे पंचाशत्तुल्ये दशलक्षे विंशति लक्षे लक्षद-

पंचाशत्तुल्ये संज्ञमात् ॥

कुं. सि.
१४

सप्तपंचषट्त्रिकरंकुंडमिति व्याख्या शारदायां एकहस्तमितंकुंडं लक्षहोमे विधीयते लक्षाणां दशकं यावत्तावद्वस्तेन वर्द्धयेत् सिद्धांतशेख
रे लक्षाद्वैत्रिकरंकुंडं लक्षहोमे चतुष्करंकुंडं पंचकरं प्रोक्तं दशलक्षहोमौ क्रमात् षड्वस्ते लक्षविंशत्यां कोट्यर्द्धहस्तसप्तकमिति इदमेव कुंड
मानं कामिकादिमतसिद्धांतशेखरे शारदाहेमाद्रिप्रमुखैः प्राचीनैः रामवाजपेयिराघवभट्टकुंडरत्नाकरकौमुदीकारादिभिर्नवीनैश्च लिखि
तं कैश्चिदन्यथापि कुंडमानान्युक्तानि तानि तत्र प्रकरणवशात्तत्कर्मविशेषे द्रष्टव्यानि ३५ अथैकहस्ताद्दशहस्तांतयावत्कुंडेषु भुजमानं।

कोट्यर्धदिग्विंशतिलक्षलक्षदले मुनीष्वर्तुक्कशानुहस्तम् ३५ वेदांक्षीणियुगाग्रयः शशियुगान्यष्टाध्यस्त्री
षवोष्टाश्चावन्हिरसारसांगकमिताने त्रर्षयोऽक्षस्वराः अंगुल्योऽथ यवाः खमभ्रसिषवः खं पंचषट्सागराः स।
प्राभ्रं मुनयस्त्वमीनिगदिता वेदास्वके वाहवः ॥ ३६ ॥ ॥ शार्दूलविक्रीडितेनाह एकहस्ते कुंडे चतुर्विंशत्संगुलानि आ

यामविस्तारौ २४ द्विहस्ते चतुर्विंशत् ३४ इमानि पादोनयूका चतुष्टयनूतानि अलंकारत्वात्पूणान्येव धृतानि त्रिहस्ते पंचयवाधिकैकच
त्वारिंशदंगुलानि ४१५ चतुर्हस्तेऽष्टचत्वारिंशत् ४८० पंचहस्ते पंचयवाधिकानि त्रिपंचाशदंगुलानि ५३५ षड्वस्ते पादोनैकोनषष्टिः ५८६ सप्तहस्ते सार्द्धत्रिषष्टिः ६३४ अष्टहस्ते यवानां सप्तषष्टिः ६६७ नवहस्ते द्वासप्ततिः ७२ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ १४

दशहस्तियवोनाषट्सप्ततिरिति ७५।७ चतुर्भुजैकुंडेषु या उक्ता इति व्याख्या अत्रोपपत्तिः एकहस्तक्षेत्रस्य चतुर्विंशत्संगुलात्मकस्य भुजाकोटिघातः क्षेत्रफलं तच्च षट्सप्तत्यधिकपंचशती ५७।६ एतत्पदमेकहस्तस्य क्षेत्रांगुलानि चतुर्विंशति २४ एवं क्षेत्रफलस्य घातादिगुणितस्य मूलस्त्रिंशदाद्यंगुलानि भवन्ति ३६ अथ योनिनिवेशनमिन्द्रवज्रयाहरेन्द्राः प्राच्या आरभ्य कुंडत्रयी चतुरस्रयोनिवृत्तार्धरूपादक्षिणयोनिः स्यात् उत्तराग्रा अर्थाद्दोता उदङ्मुखः इतराणि पंचकुंडानि त्र्यसिद्धतषडस्त्रिपद्माष्टकोणानि प्रत्यग्योनानि प्रागग्राणि अर्था

कुंडत्रयीदक्षिणयोनिरैन्द्राः सौम्याग्रकाश्यादितराणि पंच पश्चाद्भगा
नीन्द्रदिगग्रकाणियोनिर्नकोणेन च योनि कुंडे ॥ ३७ ॥ ❀ ॥

दोता प्राङ्मुख नवममपि कुंडं दक्षिणयोनि उदगग्रयां योनिः कोणे योनि कुंडे च नास्तीति व्याख्या स्वायं भुवे प्रागग्रियास्य कुंडानां प्राक्ता ये निरुदङ्मुखी पूर्वामुखाः स्थिताः शेषायथाशोभं व्यवस्थिता इति त्रैलोक्यसारे नवमस्यापि कुंडस्य योनिर्दक्षदले स्थितेति अन्यत्रा नार्पयेत्कुंडकोणेषु योनितांतं तत्र चित्रमइति योनि कुंडे तथा योनिं पद्मनाभं विवर्जयेदिति ॥ ३७ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

कुं.सि.
१५

अथ सर्वेषां कुंडानां प्रकृतिभूतं चतुरस्रं तावच्छालिन्याह इष्टव्या सा द्विगुणितव्या सं चतुर्थो शकृतचिह्नं स पाशं सूत्रं पूर्वपश्चिमस्थयोः
शंकोर्दत्तादक्षिणोत्तरसूत्रमध्ये यथा मध्यचिह्नं भवति तथा कोणयोः पाशाश्चतुर्थो शंकर्षेत एव मन्यतोऽपि एवं कृते समचतुरस्रस्या
तद्देवमेव सर्वेषां कुंडानां मूलमिति व्याख्या उक्तं च चतुरस्रमिदं प्रोक्तं सर्वकुंडेषु कारणा मिति अत्र समश्चतुर्भुजैतथायतेतद्
जकोटिघातः क्षेत्रफलं षट्सप्तत्यधिकपंचशती ५१७६ एतावदेव योन्यादि कुंडेषु एकहस्तेषु यथा क्षेत्रफलं संपद्यते तथायति तव्य

द्विगुणव्यासं तुर्यचिह्नं स पाशं सूत्रं शंकौ पश्चिमे पूर्वगेऽपि दत्ताकर्षेत्कोणयोः पाशात्तुर्य
स्यादेवं वा वेदकोणं समानं ३८ क्षेत्रे जिनाशे पुरतः शरां शात्संवर्धय च स्वीय रदां शयु
क्तान् कर्णां प्रिमानेन लिखेदुखंडे प्रत्यक् पुरां कादुणाभो भगाभं ॥ ३९ ॥ ॐ ॥

मिति ३८ अथा योनि कुंडमिन्द्रवज्रयाह चतुरस्रे क्षेत्रे चतुर्विंशति भागे कृते सति पंचाशान् स्वीयद्वा त्रिंशदं शयुक्तान् ग्रै संवर्धय ततश्चतु
र्धा विभक्तं तस्य क्षेत्रस्य पश्चिमचतुरस्रद्वयमध्यां कात्कर्णसूत्रस्य चतुर्थं शो न प्रत्यक् पश्चिमभागे इंदुखंडे वृताई द्वये विद्वन् लिखततः एषः
पूर्वाकादक्षिणोत्तरसूत्रसंलग्नवृताध्यावन्तीयमानगुणद्वयोभगाकारं योनि कुंडस्यादिति व्याख्या अथ क्षेत्रफलानयनं अत्र क्षेत्रत्रयं १५

पूर्वोकादक्षिणोत्तरसूत्राग्रं यावन्नीयमानं सूत्रद्वयात्रिकोणमेकं तथा दक्षिणोत्तरसूत्राग्रं यावन्नीयमानं सूत्रद्वयादप
 रं त्रिकोणं उभयवृत्ताद्वै मिलित्वा एकं वृत्तमिति तृतीयांशे त्रयफलयोगे पूर्णफलं तत्र प्रथमस्य क्षेत्रफलं अत्र लंबांगुलानि १७५
 व १५२ भू २४ लंबेन निम्नं कुमुदे कथं खंडमिति अत्र गुरुत्वाभावात् भूम्यर्धमेव लंबेन गुणितं सज्जातं प्रथम क्षेत्रफलं गुलानि २०५१७०
 अथापरस्य लंबः १२ भूः सेवा अत्रापितयैवरीत्या क्षेत्रफलं १४४ अथ वृत्ताद्वै योरेकं वृत्तं तत्फलं तत्र वृत्तव्यासः १६१७६१ व्यासस्य वर्गं भन
 वाग्नि ३६१२७ निम्नः पंचसहस्रभक्तः जातं क्षेत्रफलं वृत्तस्य २२६१४१५ त्रयाणां योगे क्षेत्रफलं पूर्णं ५७६१०४५ अत्र लिखा पंचकं यूका चतुष्टयं
 चाधिकं अल्पांतरत्वाद्दोषः ध्वजाय सिद्धिश्च उक्तं च स्थापने सर्वकुंडानां ध्वजायः सर्वसिद्धिदः शतांशो वाधिकं हीनं द्वा सवृद्धी न दूषयेत् अयं
 दोषविशुध्यर्थं कियते शास्त्रकोविदैरिति एतत्क्षेत्रस्योत्तराग्रत्वादुदीची प्राची वद्व्यवहर्तव्या एव मन्यकुंडयोरेपि यत्पदार्थादर्शे चतुर्विंशतिः
 धामध्यसूत्रं भक्तापुरो न्यसेत् पंचांशान्वैककस्य त्रीन्विंशं शात्कौणपादतः वृत्ताद्वै स्तोमध्यतिर्यक् सूत्रांतं चततोर्पयेत् पुरोवर्द्धितसूत्रां
 तद्वै सूत्रे स्याद्गणकृतौति इमानि कुंडानि कादिमतादिग्रंथाविरुद्धानीति अनादरणीया निनतान्यर्चना नितदाकारत्वमात्रसंघादकानि न

कुं. सि.
१६

क्षेत्रफलपूर्तिकराणितत्रशिष्यक्लेशोमाभूदितिस्थूलमार्गेणयोन्याकारमात्रं प्रतिपाद्यतेयोगंगणितानभिज्ञस्तेनचतुरस्रंकुंडंतंडुलादि।
नापूरयित्वातान्येवतंडुलान्योन्यादिकुंडेषुदत्तातत्पूर्वतोष्टमितिअत्रांगुलयवयूककालिक्षाःकृत्वागोमूत्रिकारीत्यागुणयित्वाःष्टमि
भागेगृहीतेफलेउपर्युपरिचयोज्यमानेफलाद्युत्पद्यतेअंशसवर्णादिकुंडमात्रेणेतिज्ञेयं ३९वसंतमालिकयावृत्तार्धमाहस्वापशतांशेन।
युतोपद्विषुभागःपंचमांशःअर्थात्क्षेत्रस्यैवतेनहीनावप्रौखभूमिःक्षेत्रंतन्मितेनकर्कटेनसूत्रेणवामध्यांकात्कृतंयद्दृताद्वैतस्मिन्नग।

स्वशतांशयुतेषुभागहीनः स्वधरित्रीमितकर्कटेनमध्यात् कृतवृ
त्तदलेग्रतश्चजीवांविदधात्विंदुदलस्पसाधुसिद्धौ ॥ ४० ॥०

तःपूर्वपरारेखांजीवारूपंवृत्ताद्वैतस्यसिद्धौसाधुःस्याद्यथाकरोतुविदधानितिव्याख्याअत्रक्षेत्रफलंअत्रक्षेत्रस्यपंचमांशोगुलाद्यः४।
३।१।५ एतस्यशतांशोगुलाद्यः।०।३।०।४अनेनान्वितःपंचमांशः४।६।६।२।१अनेनोनाक्षेत्रभूः१९।१।१।५।७एतद्व्यासाधेदिगुलेव्या
सः३५।२।३।३।६अत्रापिव्यासस्यवर्गेइत्यादिरीत्याक्षेत्रफलं११५२।२।६२।१एतद्वृत्तफलं।अस्याद्वैतवृत्ताद्वैतक्षेत्रफलं॥५७६।१।३।१।
०।अथलिक्षैकंयूकात्रयंयवैकंचाधिकंअल्पांतरत्वान्नदोषःअत्रापिधजायएवेति ॥४०॥६॥६॥६॥६॥६॥६॥६॥६॥६॥

रामः
१६

अथ त्रस्विकुंडं वर्तुलं च शार्दूलविक्रीडितेनाह अथ पूर्वार्द्धोक्तं कुंडं व्याख्यायते क्षेत्रस्पृतीयां शं पूर्वतो निधाय तत्तुभयश्रोण्याश्चतुर्थी
 शं निधाय दक्षिणोत्तरतश्च दत्तात्रिषु चिह्नेषु सूत्रदानात्कष्टरहितं त्रस्विजायत इति व्याख्या अत्र क्षेत्रफलानयनं ॥ अत्र तृतीयां शोष्टां
 गुलानि मध्यसूत्रे योजितानि जातो लंबः ३२ पश्चिमभुजे उभयतश्चतुर्थी शः षट्षट् गुलानि योजितानि जाता ३६ अत्र मुखभावाद्भूमे
 रेवार्द्धं कृतं १८ इदं लंबेनानेन ३२ निघ्नं जातं क्षेत्रफलं ५७६ समभुजतासद्यः क्षेत्रफलं च सिध्यतीति कष्टोजितमित्युक्तं अत्र किंचिद्भुजवै
 चन्यं शं पुरतो विधाय च पुनः श्रोत्रयोश्चतुर्थी शं किंचिह्नेषु त्रिषु सूत्रदानत इदं स्यात्त्रस्विक क्षेत्रोजितं ॥ विश्वं
 १३ शैः स्वजिनां शकेन सहितैः क्षेत्रे जिनां शकृते व्यासार्द्धेन मितेन मंडलमिदं स्याद्दत्तसंज्ञं शुभं ॥ ४१ ॥
 षम्यंतदोषाय अत्रापि ध्वजाय एवेति अथोत्तरार्द्धेन वृत्तमाह क्षेत्रे चतुर्विंशतिभक्ते सति त्रयोदश शं शैः स्वचतुर्विंशत्यंशयुतैः मिते
 न व्यासार्द्धेन मंडलं यद्दत्तं तद्दत्तसंज्ञं कुंडं सुंदरं स्यात् अत्र पूते त्रफलानयनं अत्र त्रयोदशानां चतुर्विंश शो गुलाद्यः ०।४।२।५।३ अने
 न युतास्त्रयोदश १३।४।२।५।३ इदं व्यासार्द्धेन द्विसंगुणं व्यासः २७।०।५।२।६४ अत्रापि व्यासस्य वर्गे स्मिन् ७३३।४।१।० मनवाग्नि
 निघ्नपंचसहस्रभक्ते इत्यादिना क्षेत्रफलं ५७६।०।६।५ अत्र लीलापंचकं यूका षट्काधिकमदोषाय अत्रापि ध्वजाय एवेति ४१।

कुं. सि
१७

अथ षडसंख्यधर्याह क्षेत्रेचतुर्विंशतिधाभक्तेसतिअष्टादशंशैः स्वदासप्रतितमांशयुक्तैस्तावताव्यासार्द्धनमंडलेकृतेसतितेनैव
व्यासार्द्धनमितेधृतगुणकेसूत्रेसतिकर्कटेवाउत्तरदिक्तेधृतसतिपरावर्तनेनषट्चिह्नानिभवंतितेषुषट्चिह्नेषुषट्सूत्राणिसका
तरेणपरस्परलग्नानिदद्यात् ततः संधौऋतुदोषः षड्जानेषानाशेवृत्तिकृतेर्मंडलस्यापिनाशे षडस्त्रिनेत्ररमणीयंज्ञायतेइतिव्याख्या
अस्मिन्षडसंख्यधर्याहः ३६।४।० अत्रोत्तराग्रं त्रिकोणं मेकं महत् तदुजमाना त्रिद्यं कायिनभश्चेद्वैः १०।३६२३ वृत्तव्यासे समाहते खखखा

भक्तेक्षेत्रेजिनांशैर्धृतिमितलवकैः स्वाक्षिशैलांशयुक्तैर्व्यासार्द्धनमंडलेतन्मितधृतगुणकेकर्कटेवेंदुदिक्तः
षट्चिह्नेषुप्रदद्याद्रसमितगुणकानेकमेकंतुहित्वानाशेसंध्यर्तुदोषामपिचवृत्तिकृतेर्नेत्ररम्यं षडसं ॥४२॥

भार्क १२०००० संभक्तेलभ्यंतेकमशोभुजा ॥ इतित्रयाणांभुजानांमानं ३१।४।१।० उत्तरात्राशात्पूर्वापरभुजमध्यंयावन्नीयमानंस्
त्रैलं वश्चतुर्थीशोनोव्यासएव २१।३।० भुजएवभूः मुखभावात्भूम्यर्धं १५।६।३।४ लेवेननिघ्नमित्यादिनाजातक्षेत्रफलं ४३२।
५।१।६ अथास्यमहतस्त्रिभुजस्यत्रिष्वपिभुजेषुत्रीणिअस्त्रीणि समान्येवलग्नानिसंतितत्रैकस्यफलमानीयत्रिगुणं कृत्वा पूर्वफलेयोनि

क्षेत्रफलं ॥
१०

तत्र दक्षिण कोणायात्पूर्वपरभुजमध्ययावन्नीयमानं सूत्रं लंबः १११० अयं व्यासचतुर्थोऽंशः भुजत्र्यंशो भूमिः १०१४।२।३ सर्वत्र।
 त्र्यंशोऽवभुजसं पातान् अत्र मुखभावाद्भूमेरर्द्धं ५।२।११९ इदं लंबेन गुणितं क्षेत्रफलं ४८।०।४।३ इदं त्रिगुणं त्र्यंशाणां मपि फलं १
 ४४१।४६ इदं पूर्वक्षेत्रफले स्मिन् ४३२।५।१।६ योजितं ५७६।६।६।४ इदं लीलाचतुष्कं युक्ता षट्कं यव षट्कं चाधिकं अल्पांतरत्वादोषः
 अथवा व्यासो युक्त्या न्यूनः कार्यः ध्वजाय सिद्धिश्च अथवा किमेतावता प्रयासेनालघुविकीर्णो यत्क्षेत्रफलद्वादशं शस्तक्षेत्रफलं ४८।०।
 ४।२ एतद्वादशं गुणं पूर्णं क्षेत्रफलं स्यात् अथेदं कुंडं स्वबुद्धिबिलासमात्ररचितमिति नोपेक्षणीयं। यतः षट्कोणता समभुजता क्षेत्र
 त्रफलं च संपद्यत एवामानाधिको भवेद्भोगो मानहीने दग्निद्वते। त्यादिदोषापत्तिरपि नास्ति अथ वक्तव्यं प्राचीनकृतकुंड विरुद्धं तर्हि।
 दृश्यते च प्राचीनकृतकुंडेषु परस्परविरुद्धता इदमेव कुंडं रामबाजपेयिभिर्विषमभुजमृदंगाकारं कृतं राघवभट्टादिभिः समभुज।
 मेवकारितां लक्ष्मणाचार्यादयोऽप्यन्यथैवोचुः तस्मादश्मदुक्तेनेत्रमणीये समभुजे क्षेत्रफलसंवादिनिषङ्कोऽपि विद्वद्भिर्नानादरेण भा
 ॥ ॥ व्यमिति ॥ ४२ ॥ ॥

कुं.सि.

१८

अथचेत्याचीनकृतावेवाग्रहितास्तेषांतोषायापिसमषट्भुजंषडसंवसेतमालिकयाह" अथवाचतुर्विंशतिभक्तेकुंडमानेसतिस्त्री
यषष्ट्यधिकशतभागेनहीनैः पंचदशभागैर्मितोयः कर्कटस्तद्वेष्टेतेउत्तरदिक्तः सकाशात्समैः षड्भिर्भुजैर्दत्तैः परस्परलग्नैः षड्
संवृत्तमार्जनेनभवतीतिव्याख्या अथक्षेत्रफलानयनंतत्रवृत्तव्यासेद्विसंभक्तेषडसेस्युर्भुजाः स्फुटाइतिभुजमानं १४।१।२ क्षेत्रमा
ध्येदक्षिणोत्तरेरेखांदत्वाऊर्ध्वभुजसंपाततः पूर्वापररेखाद्वयंअधोभुजसंपातावधिंदद्यात् एवंकृतेचतुरस्रद्वयंपरस्परलग्नंभव

॥अथवाजिनभक्तकुंडमानातिथिभागैः खखभूपभागहीनैः॥मि
तकर्कटकोद्वेष्टेतुष्टेविधुदिक्तः समषड्भुजैः षडसं ॥ ४३॥ ६ ॥

ति पूर्वापररेखयोः दक्षिणोत्तरेखयासहसंपातश्चतुर्थीशास्वभवति सैवावाधातन्मानं १।३।५ भुजः १४।१।२ स्वावाधाभुज
कृत्योरंतरमूलं प्रजापतेः लंबइतिसाधितोलंबः १२।१।२ अयमेवमध्यलंबः लंबेननिघ्नं कु २८।६।४ मुखै ४४।५।६ क्खखंडं २२
।२।७ इतिजातक्षेत्रफलं २८८।४।४ एवमपरस्यापिखंडस्याउभययोगे ५७७।१।० इदंनवयवाधिकंतदप्यदोषायमेतव्यं
जायसिद्धिश्चेति ॥ ४३॥

रामः
१८

अथपद्मकुंडंशादलविकीडितेनाहक्षेत्रस्याष्टमांशात् अष्टमांशवृद्ध्याचवृत्तपंचकेकृतेसतितत्रपंचकमध्येप्रथमंतत्कर्णिकाद्विती
येषोडशकेशराणिद्वितीयकेशस्थानमित्यर्थः अंतिमपंचमेवृतेस्वस्यांगुलत्रयात्मकस्याष्टत्रिंशेनोनितेषोडशस्थानेषुदिक्षुवि
दिक्षुतदंतरालेचसमतयाविभाजितेतस्मिन्वृतेपंचचिन्हांतरेदिशिविदिशिकर्कटेधृतेसतिपरावर्तनेनअष्टौपत्राणिजायंतेसर्वानता
नकेसरादीनकेसरवृत्ततृतीयचतुर्थवृत्राणिपत्राणिचैहविहन्स्वनकर्णिकांत्यजमाखनाकीदृशीनिजःस्वीयआयामोविस्तारस्तत्

अष्टांशचयतश्चवृत्तशरकेतत्रादिमंकर्णिकायुग्मेषोडशकेशराणिचरमेस्वाष्टत्रिभागोनिते भक्तेषोडश
धाशरंतरधृतेस्युःकर्कटेःष्टौछदाःसर्वोस्तांस्वनकर्णिकांत्यजनिजायामौच्यकांस्यात्कजं ॥४४॥ ॥

ल्यमौच्यकंयस्याःतांकजंपद्मकुंडंवहिर्वृत्तमार्जनंनस्यादितिव्याख्याअथक्षेत्रफलानयनंतत्रोयांतिमस्यचतुर्विंशत्यंगुलस्यपूर्व
वत्क्षेत्रफलं४५२।३।१अंतिमवृत्तस्य२८।६।६।०क्षेत्रफलं६६६।४।०अनयोरंतराहं१२३।४इदंपूर्वक्षेत्रफलेयोजितंवाअंतिमवृत्त
क्षेत्रफलादपवर्जितंसज्जातंपूर्णफलं५७।५७४।४५यूकोनंफलमायातीत्यतो नदोषः अंतिमवृत्तेलिङ्गमात्रवर्द्धनेनध्वजाय
सिद्धिश्चेतिअत्रांतिमवृत्तेपत्रारंभोर्ध्वभूसंग्रहोर्ध्वभूत्यागश्चबुद्धिमताप्रत्यक्षतएवोपलब्धेयः ॥४४॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

कुं. सि.
१८

अथाष्टस्विकुंडमुपजातिकयाह क्षेत्रेचतुर्विंशतिभागेकृतेसति अष्टादशभागैः स्वीयाष्टाविंशंशेनयुतैः कर्कटेनकृतेकृतेसति अर्थाः
द्यासोद्विगुणः विदिदिशोर्मध्येकृताष्टचिह्नेभ्यः अष्टभुजैस्तृतीयमीलितैश्चिह्नेद्वयंविहायतृतीयचिह्नेनयोजितैरष्टकोणं हतमार्जनात्
मध्यस्थाष्टदोः खंडमार्जनाच्चभवतीतिव्याख्या अत्रक्षेत्रफलानयनंव्यासार्धः १८।५।१।१ व्यासः ३७।२।२।२ अथादिद्विनंदेषुसागरेर्च
नव्यासेसमाहतेखखखाभ्राकोसंभक्तेलभ्यंतेक्रमशोभुजाइति १४।२।१ एतद्दृहद्भुजमानंदक्षिणोत्तरेरेखाकोटिः आयतेक्षेत्रेभुजकोटि
घातः फलंभुजकोटिज्ञानंतुद्दृहद्भुजतुल्यंमध्येंतरं १४।२।१ याम्योत्तरेरेखाभय प्रांतवर्तिरेखाखंडमानंयोजितं सत्कोटिः स्यात्तयथादक्षि

क्षेत्रेजिनांशेगजचंद्रभागैः स्वाष्टाक्षिभागेनयुतैस्तुक्ते विदिदिशोरंतरतोष्टसूत्रैस्तृतीययुक्तैरिदमष्टकोणं ४५

णोत्तरपूर्वापररेखाखंडयोगादूर्ध्वरेखातिर्यग्रेखेभुजकोटिरूपेतदग्रान् नीयमानोमहान्भुजएवकणाः १४।२।१ अस्यवर्गाधर्म
लंतिर्यगूर्ध्वरूपभुजकोटिमानंलघुः १०।१।० यतोत्रभुजकोटिवर्गयोगः कर्णवर्गोभवति इदंकोटिमानंद्विघ्नंसत्पूर्वभुजेयोजितंजा
ताकोटिर्दक्षिणोत्तरेखारूपा ३४।१।० एतद्दृहद्भुजघातेफलं ४८२।३।० अथकोणक्षेत्रयोः फलंलघुभुजवर्गतुल्यं १०२।४।० एतत्पूर्वफ
ला ४८२।३।० दस्माच्छोधितंसज्जातंफलं ३८८।७।० अस्मिन्पूर्वापरकोणानांचतुर्णोफलंयोजितंसत्पूर्णफलंस्यात्तत्रपूर्वकोणयोः ॥

रामः
१८

फलं यथा वृहद्भुजो भुजः १४।२।१ पूर्वापरकोरेखा खंडकोटिः १०।१।० अनयोर्घातः १४४।३४।० अस्मात्कोणक्षेत्रफलमेतत् ५१।२।० शोधितं स
 ज्ञातं पूर्वकोणयोः फलं ९३।१।४ एतावदेवापरकोणयोः अतो द्विघ्नमेतत् १८६।३।० पूर्वक्षेत्रफलेस्मिन् ३८९।१।० योजितं स ज्ञातं क्षेत्रफलं
 ५७६।२।० इदं यद्वयाधिकं च अल्पांतरत्वादोषः ध्वजायसिद्धिश्च इदं सर्वथानेत्रमणीयमित्यंगो कर्तव्यं ४५ अथ प्रकारांतरेण समाष्टभुज
 मष्टास्त्रिउपजातिकयाह मध्यसूत्रे चतुर्विंशतिभक्ते स्वसप्तचत्वारिंशदंशैः सहितैश्चतुर्दशभिर्भागैर्व्यासार्धेन मंडले कृते तत्र दिग्विदिशोर्भ
 ध्ये कृताष्टसूत्रैः परस्परलग्नैरष्टकोणप्रकारांतरेण प्राचीनकृतिरसिकाभिमतं कुंडं कृतमार्जनाद्भवतीति व्याख्या अत्र क्षेत्रफलानयनं
 मध्येगुणो वेदयैर्विभक्ते शक्तेर्निजर्ष्यधिलवेन युक्तेः कृते कृते दिग्विदिशोर्गणैर्भुजैः स्यादथवाष्टकोणं
 चंद्रर्तुनंदाकृमिभि २२९६१ व्यासार्धे तु समाहते खखखाभ्राग्निसंभक्ते लभ्यते क्रमशो भुजा इति भुजानां मानं १०।१।४२।३३ ॥४६॥
 तो ज्या व्यासयोगांतरघातमूलं व्याससूत्रेनोदलितः शरः स्यादिति जातः शरः १।०।५।४।२।३ अथ याम्यभुजस्योभप्रांतात्संमुखा परभुजप्रांत
 द्वयं यावत्सूत्रद्वयं कुर्यात् एवं कृतेति र्यग्दीर्घचतुरस्रं पार्श्वयोर्विषमभुजं चतुरस्रद्वयं च स्यात् अत्र व्यासादस्मा २८।४६ तत्काशात् दिगुणं
 शरं विहाय शेषदीर्घचतुरस्रस्य भुजः अथवा ज्या व्यासवर्गेनिरघातमूलं भुजः किंशरकराण प्रयासेन २६।३।३।०।६॥ ४ ॥ ४ ॥

कुं. सि.
२०

अष्टास्त्रिभुजएवकोटिः आयेतेभुजकोटिघातः क्षेत्रफलं २२६।१।०।१।३ अथविषमभुजचतुर्भुजक्षेत्रफलं जीवाद्देशेन व्यासार्धविष-
मचतुर्भुजलंबः ७।५।७।२ जैवमुखार्धचतुरस्रभुजएवभूः लंबेन निग्नं कु २६।३।०।६ गुरैवे १०।७।४।२।३ क्य ३।७।२।७।३।१ खंड १८५
।३।५।४ मिति क्षेत्रफलं १४४।४।७।३।७ एवमपस्यापित्रयाणां योगः ५७८।२।७।१।१ अत्रतु बालाग्रमेकं ली सैकं पूका सप्तकं यवद्वय
मंगुलद्वयं चाधिकं ज्ञायश्च अथवाष्टधनुषां फलमानीय वृत्तफलात्संशोध्यपि क्षेत्रफलं स्यादिति अस्मिन्समाष्टभुजे राघवभट्टादिभि-
रुक्तेशारदातिलकादिवाक्यैः सह महान्विरोधः तस्मादस्मदुक्तमष्टास्त्रिनेत्ररम्यं क्षेत्रफलसंवादिसमभुजमेवादरणीयमिति ४६ अथ ।

खातं क्षेत्रसमं प्राहुरन्येतु मेखलां विना ॥ कंठोजिनां शमानः स्यादकोश इति चापरे ॥ ४७ ॥ ० ॥

खातलक्षणं कंठलक्षणं चानुष्टभाहकुंडखनने क्षेत्रसमांकुंडस्य यावान्विस्तार आया मश्च तावत्खननमाद्यमेखला सहितकुंडे कार्यो-
न्यादिकुंडेषु विस्तारयामयोर्नानात्वाच्चतुरस्रस्यैवायामविस्तारो ग्राह्यो अन्येतु मेखलां वर्जयित्वा भूमावेव तावत्खननं कार्यमित्याहुः कं-
ठोपि क्षेत्रचतुर्विंशत्यंशमानः खाताद्वहिः समं तादेकांगुलमितः अन्ये क्षेत्रस्य द्वादशांशपरे मित इति प्राहुरिति व्याख्यासिद्धांतशेखरेखा-
तंकुंडप्रमाणं स्याद्धर्धमेखलायां संहतिप्रतिष्ठासारसंग्रहे पंचत्रिमेखलां च्छायां ज्ञात्वा शेषमधः खनेत् मोहशूलोत्तरे ॥ ५॥ ॥ ६ ॥ २०

हस्तमात्रं खनेतिर्यगूर्ध्वमेखलयासेहेति अथपक्षांतरे शारदातिलके यावत्कुंडस्य विस्तारः खननं तावदीरितमिति प्रयोगसारे चतुरस्रं
चतुःकोष्टं सूत्रैः कृत्वा यथा पुनर्हस्तमात्रेण तन्मध्ये तावन्निम्नायतं खनेत् गणेशविमर्शिन्यां चतुर्विंशंगुलायामंतावत्त्वात् समन्वितमिति
पक्षवैधेतुस्मृतिद्वैधेतुविषयः पृथक् पृथक् मिति वचनात् होमाल्पत्वबहुले पूर्वोत्तरपक्षावाश्रयणीयावित्युक्तं यत् औचित्यादर्थोत्तरिमा
णमिति कात्यायनोक्तिः कालांतरे खाता हाह्यंगुलः कंठः सर्वकुंडे स्वयं विधिः चतुर्विंशतिमो भागः कुंडानामंगुलं स्मृतिमिति एतत्पार
भाषिकमंगुलं सर्वत्र बोधव्यं सोमशं भौवहिरं कंगुलः कंठे द्यंगुलः कचिदागमइतितेनाद्यपक्षस्वश्रेयान्वहुसंमतत्वात् ४७ अथ

॥ अधमा मेखलैकास्यान्मध्यमं मेखलाद्वयं श्रेष्ठास्तिस्त्रोथवा द्वित्रिपंचस्वधमतादिकं ॥ ४८ ॥ ० ॥

मेखलानामधमतादिपक्षमाह एकमेखलः पक्षोधमः द्विमेखलो मध्यमः त्रिमेखलः श्रेष्ठः अथपक्षांतरे द्विमेखलो धमः त्रिमेखलो
मध्यमः पंचमेखलः श्रेयान् एकमेखलो धमा धमइति व्याख्या क्रियासारे नाभियो निसमायुक्तं कुंडं श्रेष्ठं त्रिमेखलं कुंडं द्विमेखलं मध्यमी
चं स्यादेकमेखलमिति लक्षणसंग्रहे मुख्यासु पंचताः प्रोक्ता मध्यमास्ति स एव च। देस्यात्तां मध्यमे पक्षे एकास्यात्त्वधमा धमेति सोमशं
भुनाविशेष उक्तः त्रिमेखलं द्विजे कुंडं क्षत्रियस्य द्विमेखलं मेखलैका तु वैश्यस्येति ॥ ४८ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

97693

कुं. सि. २१ अथ स्वातंसमेखलं क्षेत्रसममिति स्पष्टं वदनमेखलालक्षणं यो हतयाह अष्टधा विभक्तस्य क्षेत्रस्य यस्त्रंगुलात्मको भागस्तद्दशैः पंचभिर्भा
 गैर्भुवं खनेत् उपरि त्रिभिस्तादृशैर्भागीति सौमेखलारचयेत् कीदृशैः षडष्टद्वादशांशाश्चतुस्त्रिद्व्यंगुलमितासौ सुल्यं विसारौ च यथासांतादिति
 व्याख्या विश्वकर्मा व्यासात्वातः करः प्रोक्तो निम्नं तिष्ठंगुलेन तु कंठात्परं मेखला तु उन्नता सा नपांगुलैरिति क्रियासारे प्रधानमेखलोत्सेधमु
 क्तमत्र नवांगुलां तद्वाह्यमेखलोत्सेधं पंचांगुलमिति स्मृतं तद्वाह्यमंगुलोत्सेधमंगुलद्वितयं क्रमात् चतुस्त्रिद्व्यंगुलव्यासो मेखलोन्नितयस्य तु
 अष्टधा विहितकुंडशरांशैः संखनेद्बुवमुपर्यनलांशैः मेखला विरचयेदपिति स्रः षड्जार्कलवविस्तृतपिंडाः ४६
 रसांशकादुन्नतविस्तृताश्च तिस्रो यवैकायुगभागतुल्या पंचाथवा षट्शरवेदरा मद्यंशैस्तताः स्युर्नवभागपिंडाः
 योगिनी हृदयेऽपि मेखलाः शृणुमेदे विहस्तादिषु विशेषतः षड्जार्कांशसंभांतेमिताः स्युर्गोपिताः शुभा इति ४६ अथ प्रका ५०
 रां तरेण मेखलालक्षणं नाभिलक्षणं च विपरीताख्यानकीशालिनीभ्यामाह अथवा क्षेत्रषडंशादुन्नताः षडंशैर्नैव विस्तृतास्ति सौमेख
 ला भवंति अथैकमेखलापक्षमाह अथवैकैव मेखला क्षेत्रचतुर्थीशेनोच्चा विस्तृता च स्यात् अथ पंचमेखलापक्षमाह अथवा पंचमेखलाः
 कार्याः षट्पंचचतुस्त्रिद्व्यंगुलैः पारिभाषिकैर्विस्तृताः अथ पंचमेखलानामुच्चतमाह तत्रादिमानवभागैः पिंडौ च यस्यासा पारिभाषिकनवांगु

५०
 गमः
 २१

अपरामेखलास्तस्या आद्यायाः यः शरांशः पंचमांशस्तेन हीना भवति यथा एकहस्ते कुंडे प्रथममेखलानवांगुलोच्चा स्यात् पंचमांशः ॥ ६॥
 ३॥ ५॥ एष एकद्वित्रिचतुर्गुणः प्रथममेखलामानेन्यूनः कृतः सन्तदधरः स्थानांमेखलां औचं स्यात् यथेदं द्वितीयमेखलोचं ॥ ७॥
 ४॥ ६॥ ३॥ एवमपरासामपि द्रष्टव्यतामेखलाः सर्वाः क्षेत्रचतुर्विंशतिभागमिता कंठात् वहिरेव भवन्ति कीदृशः कुंडानुकाराः योन्यादि
 कुंडेषु योन्याद्याः कारा एवस्युः अपि एवार्थे अथनाभिलक्षणमाह ॥ नाभिर्द्वादशांशेनोच्चः षडंशेन विस्तृतः कुंडानुकारः यादृशं चतुरस्रा
 आद्या परास्तच्छरभागहीना जिनांशकंठाद्वहिरेव सर्वाः ॥ कुंडानुकारा अपि मेखलास्युरकांगभागोच्यत तत्सुना
 भिः ५१ कुंडाकारो नाभिरंभोजसाम्योवाज्जयेनेनांशहानिर्दलाग्रे ॥ शेषक्षेत्रे वह्निवृत्तैः समेते स्युर्वैकर्णीके सराः
 द्याकारवत्कुंडं तादृशो नाभिः अथवानाभिरंभोजसमः कमलाकारः कार्यः अजपय कुंडेन भवन्ति तत्र नाभिः ॥ पत्रकाणि ५२
 रूपायाः कर्णिकायास्तत्वात् अथपद्माकारकरणं नाभेरुच्यते दलाग्रे दलाग्रनिमित्तं द्वौ गुलौ च्ये चतुरंगुलाविस्तारयो मेनाभौ इनांश
 हानिर्द्वादशांशत्यागः कार्यः शेषमवशिष्टं तस्मिन् वृत्तत्रयं समभागेन कार्यं तत्र मध्यमचिह्नात् प्रथमवृत्तं कर्णिका द्वितीयं वृत्तं केसर
 स्थानं तृतीये पत्राणि तद्वहिरवशिष्टद्वादशांशिनदलाग्राणि रचयेदिति व्याख्या वासिष्ठ्यां प्रथममेखलातत्रद्वादशांगुलविस्तृता चतु

कुं.सि.
२२

भिर्गुलैस्तस्याञ्चोन्नतिश्चसमंततः तस्याश्चोपरिवप्रः स्यात्चतुरंगुलमुन्नतः अष्टाभिर्गुलैः सम्यग्विस्तीर्णतुसमंततः तस्योपरिपुनः कार्योवप्रः
सोपितृतीयकः चतुरंगुलविस्तीर्णश्चोन्नतश्चतथाविधः तथापिगलमतेएकाषडंगुलोत्सेधाविस्तारमेखलामतेति लक्षणसंग्रहेतुविशेषउक्तः
चतुरंगुलविस्तारोत्सेधोवैकैवमेखलेतितत्रांतरेषष्टांशेनाष्टमांशेनमेखलादितयंविदुरितिअयंपक्षोवहसमंतत्वादुपेक्षितएव सिद्धांतशेख
रैषट्वाणाब्धिवन्दिनेत्रमिताः स्युः पंचमेखलाइतिलक्षणसंग्रहेपंचवामेखलाः कार्याः षट्पंचाब्धित्रिपक्षकैः प्रथमाकुंडसहितांतरो
त्साधनवांगुलेतिपिंगलमतेस्त्रातादेकांगुलेत्यक्वामेखलानांस्थितिर्भवेदितिशारदायांकुंडानांयादृशंरूपमेखलानांचतादृशमितित
त्रैवकुंडानांकल्पयेदंतर्नाभिमंबुजसंनिभांतत्तत्कुंडानुरूपंवामानमस्यनिगद्यतेमुष्ट्यरत्नेकहस्तानांनभिरुत्सेधतामतानेत्रवेद्यं
गुलोपेततिपद्येनाभिविवर्जयेदितिप्रागेवलिस्वितंअंबुजाकारांतत्रैवपद्येक्षेत्रस्यसंत्यज्यद्वादशांशंवदिः सुधीः तन्मध्यंविभजेद्
तैस्त्रिभिर्द्वैतैःसमंततःआद्यंस्यात्कर्णिकास्थानंकेसरारणाद्वितीयकंतृतीयंतत्रपत्राणांउक्तांशेनदलाग्रकमिति ॥ ५२ ॥ ६ ॥

रमः
२२

अथ योनि लक्षणं स्वधरयाह योनिर्व्यासार्धेन दीर्घा विस्तारतु तोयं शो न विस्तीर्णा चतुर्विंशं शो नोच्चा चतुर्विंशं शो न परिधिर्मेखलायस्याः सा।
तावदग्रेण चतुर्विंशं शो न निम्नं यथा स्यात्तथा कुंडं प्रविशंती बलयदल युगेन वृताद्द्वयेन युक्त अधो विशाला अर्थादुपरि स्वल्प संकोचवती मू-
लात्सकाशान्मध्ये सच्छिद्रं नालं यस्याः सा पद्मनालाकारत्वात् नालोक्तिः अंतर्मध्ये वटो गर्तः शुचिघृतधारणार्थं यावत्तेन रुचिरा सुंदर अश्व-
त्थपत्राकृतिः स्यादिति व्याख्या वायवीये मेखलामध्यतः कुर्यात्तश्चिमे दक्षिणे पिवा शोभनां मध्यतः किंचिन्निम्नामुन्मीलितां शनैरिति चै-

योनिर्व्यासार्धे दीर्घा वितति गुणलवादायता ध्विद्विभागातुंगातावत्समं तात्परिधिरुपरि गातावद-
ग्रेणारम्यं निम्नं कुंडं विंशंती बलयदल युगेनान्विता अधो विशाला मूलान्सच्छिद्रं नालं ५ तरवटरु-
॥ चिराश्वत्थपत्राकृतिः सा ॥ ५३ ॥

लोक्यसारे दीर्घासूर्यो गुला योनिस्त्र्यंशो न विस्तरेणा तु एकं गुलोच्छ्रिता सा तु प्रविष्टा
भ्यंतरे तथा कुंभद्वयार्धसंयुक्ता चाश्वत्थवलवन्मता अंगुष्ठमेखलायुक्ता मध्ये सा ज्यधृतिक्षमेति पंचरात्रे अर्को गुलोद्धितां योनिं विदध्या
तावदायतामिति तावद्दीर्घा अर्को गुलोच्छ्रितामित्यस्य विवरणं नवंगुलामेखला अंगुलद्वय उच्छ्रायुः पक्षो बहु संमतः कार्या शारदायां स्थ-
लादारभ्य नालं स्याद्योन्या मध्ये संरंध्रकमिति ॥ ५३ ॥

कुं.सि.

२३

द्वादशंगुलमेखलापक्षेयोनिलक्षणमाहमेखलानां द्वादशंगुलपक्षेदशंगुलैर्विस्तृतातिथ्यंगुलैर्दीर्घोयोनिः स्यादिति व्याख्या प्रयोगसारे
स्थिताप्रतीच्यामायामेसम्यक्पंचदशंगुलाद्विपंचांगुलविस्तारं षट्चतुर्दशंगुलां क्रमात् व्यक्ताश्च स्यदलाकारं निम्नांकुं देनिवेशितं त्रयो
दशंगुलोत्सेधां योनिंकुंडस्य कारयेत् केचित्तु योनिक्षेत्रस्य दीर्घचतुरस्ररूपस्य यत्फलं तस्य मूलमानीयतावत्समचतुरस्रसंसाध्य योनिंकुं
दवद्योनिं साधयेदित्याहुः केचित्तु स्थूलप्रकारेण यथोक्तां योनिं साधयेदित्याहुः तत्र प्रकारद्वयमपि विश्वकर्मणा दर्शितं तदत्र विस्तारभया

अथाकांगुलपक्षे तु मेखलानां दशंगुलैः विस्तृतातिथिभिर्दीर्घांगुलीभिर्योनिरिष्यते ५४ अथवापि मृदासु
वर्णभासाकरमानंचतुरंगुलोच्चमल्पहवने विदधीत वांगुलोच्चं विबुधः स्थंडिलमेव वेदकोणं ॥ ५५ ॥ ०

नलिखितमिति ५४ अथकुंडकरणाशक्तौ स्थंडिलं वसंततिलकयाह अथवा ल्येहवने विबुधः पंडितः चतुरंगुलोच्चं वा एकांगुलो
च्चं हस्तमात्रविस्तारायामंचतुः कोणं स्थंडिलमेव मृदाविदधीत कुर्यात् कीदृश्यामृदासु वर्णभासशोभनो वर्णः पीतरक्तादिः सोभाः कां
तिर्यस्याः सातादृश्येति व्याख्या तत्रांतरे मृदासु वर्णया वापि सूक्ष्मवालुकयापि वा अंगुलोच्चं तथा वेदांगुलोच्चं स्थंडिलं विदुः चतुः कोणं
मुदक्प्राचीप्लवमल्याहुतौ शुभपंचांगुलोच्चमथवा वस्वंगुलसमुन्नतमिति ॥ ५५ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ २३

कुं.सि.

२४

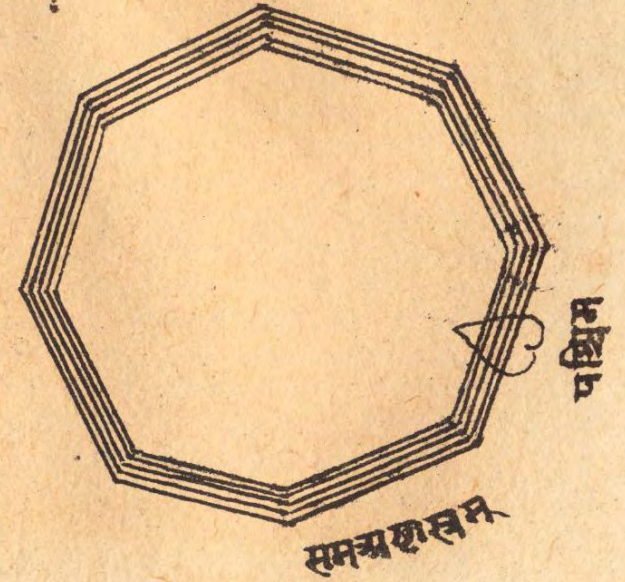
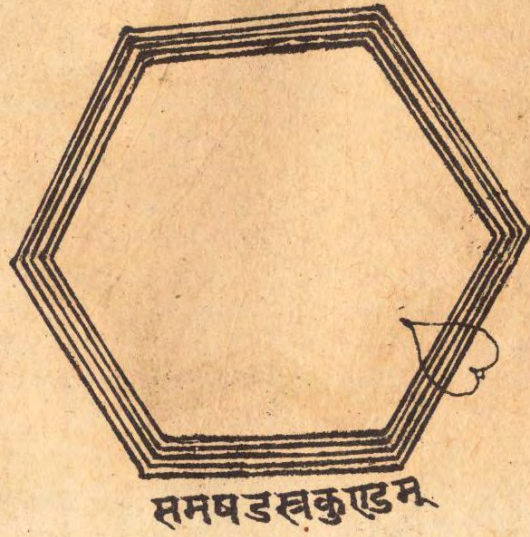
अथेयं मत्कृतिरुमेशतोषायेति वसंतमालिकया ह इत्येवं प्रकारेण विठ्ठलादीक्षितोरुचिरं मनोहरं मंडलकुंडसिद्धिनाम ग्रंथरचनां काशी।
नगरे उमेशयोस्तुष्ट्यै कृतवान् इमां विबुधो विचार्य शोधयताम् कृतदिवसमाह व्यधत्तेति पूर्वश्लोकेनान्वयः ग्रंथे परोक्ते मम दूषणोक्त्या किं
वा गुणोक्त्या विदुषा विचार्या ग्रंथे मदुक्ते सदसद्दिशो ध्यं सर्वसु सर्वे न हि वेदकश्चित् १ अंगीकार्यो मत्कृतिनिर्मलेयं कस्मादेव पंडितान्ना

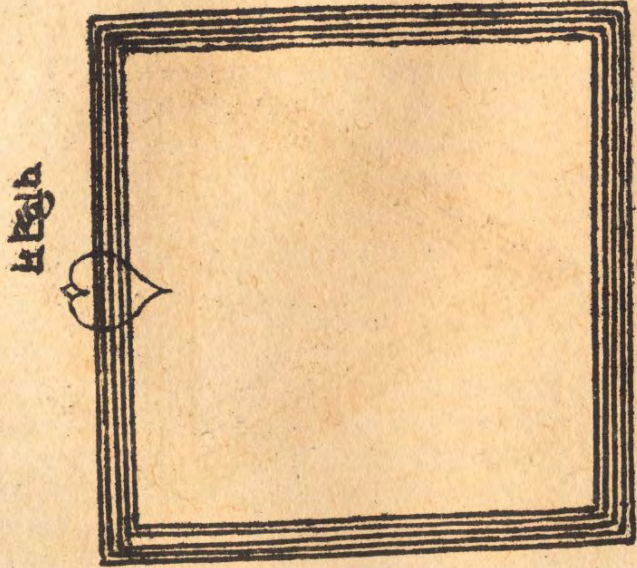
इति मंडपकुंडसिद्धिमेतां रुचिरं विठ्ठलदीक्षितो व्यधत् अधिकाशिनगर्युमेश
तुष्ट्यै विबुधः शोधयतादिमां विचार्य ५६ शशियुगतिथिगारो ययातिशके वरण्य
विभवशरदिरम्यमासि शस्यत्तपस्य शशधरभूतिदक्षे मुष्यपक्षे वलक्षे कमलनया।
न तिथ्याभानुमद्वारवत्यां ॥ ५७ ॥

र्थयेहं श्रीरं पेयं नीरमेतद्दिहाय कोवा विज्ञं हं समज्ञार्थपीता २ इति संगमनेरस्थविठ्ठलदीक्षित विरचिता स्वकृतकुंडसिद्धे। एमः
व्याख्या समाप्ता ॥ ३ ॥ ॥ संवत् १९३५ चैत्रकृष्ण ३० वार सनीवार ॥ श्रीजानकीवल्लभो विजयते ॥ शुभमस्तु ॥ २४

श्रीकाशीविश्वनाथपुरीमेढुंढिराजगणेशकेपासदाऊअग्निहोत्रीकेसिद्धविनायकयं
त्रमेसटीककुंडसिद्धीकृपागईजिसैलेनाहोयउसैढुंढिराजगणेशकेपासदाऊअग्नि
होत्रीकेदुकानपरमिलैगी संवत् १९३६ चैत शुक्ल ११ वारबुधे

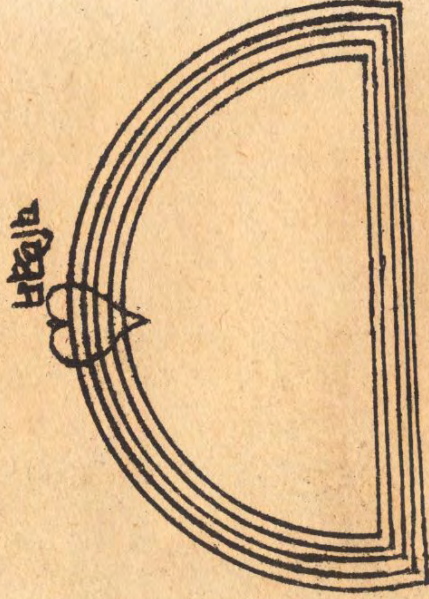

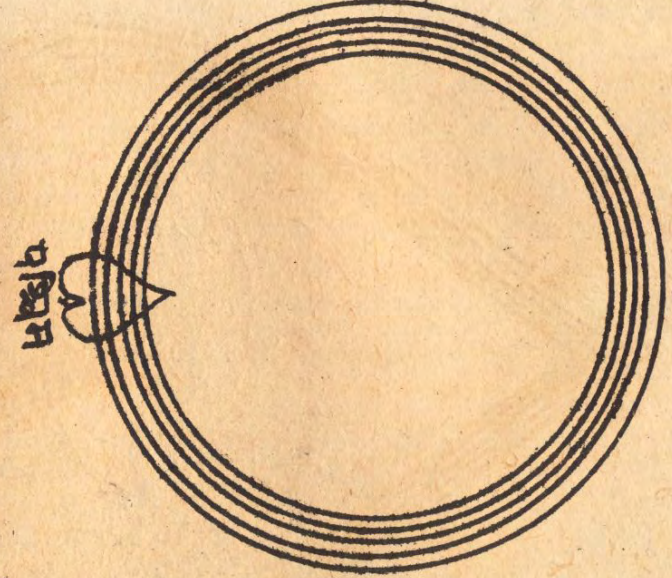
पश्चिम

चतुष्कोणसम

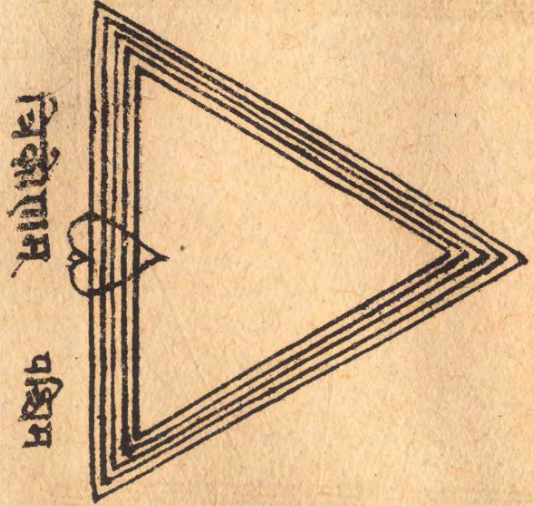
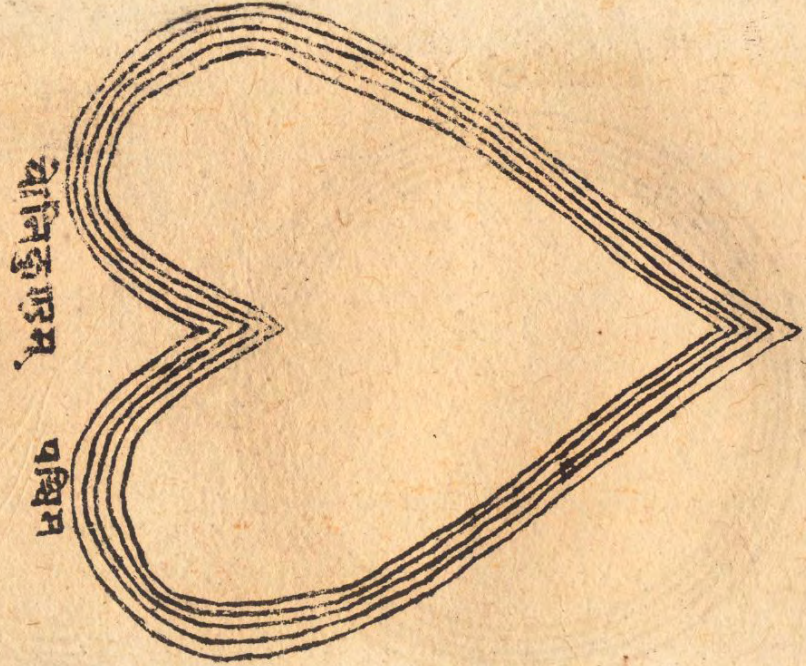
पश्चिम

अर्धचन्द्र

पश्चिम

वृत्तकुण्डम्

सरकारी पो. कु. २ सं. १६४२ इ. १॥

॥ श्री काशी जी मे महलाह उदक टोरा निलोकनाथ के फारक के भीतर रामदास साव के मकान मे
सूर्य प्रभाकर छापाखाने में हजारी लाल गनेस प्रसाद के दुहा कुंडा के सूटी क छापा गया लिखा
हार का तो वारी छापने वाला क धै ईया कारी गढ जिस्को लेना होय सो चौदनी चौक में कुंजगली
के पश्चिम फारक के पास हजारी लाल गनेस प्रसाद के दुकान में मिलेगा ॥ ॐ ॥ । श्री राम जी

॥

कुंटी ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीमदभिमानीनीदेवताप्रसादात्सिद्धिरस्तु ॥ नत्वापरशिवाभिन्नेगुरुंरामेश्वरमिधे ॥ गणपंत्रियुरंवाचं
 १ भिकुदेवमपरंगुरुं ॥ करोतिजय कृद्वनारव्यः कुंडार्कप्रियपद्मिनी ॥ अस्यासंनुसरसाः पिवंतु मधुपावुधाः ॥ तत्रतावतचि
 कीर्षितगंथस्यपरिसमाप्त्यर्थमाचारप्राप्तेमंगलमाचरन्कुंडोत्पत्तिसप्रमाणोत्तसाधनार्थहस्तादिकं स्वस्वप्रमाणंवृत्तैके
 नाह ॥ भाः विद्यतेयस्यसूर्यः ॥ तद्वावेप्राप्तं भास्वते ॥ भ्रमरकीटन्यायेनसूर्याभिन्नमित्यर्थः ॥ एतादृशेनीलकंठनामानेपितरं
 अनुसरन्पार्श्ववर्तितेनसेवांकुर्वन्यद्वा अनुसरन्ध्यायन् ॥ यद्वापित्रादिनास्वीकृतसंप्रदायपुरःसरं ॥ अनेनशिष्याः स्व
 भास्वतेनीलकंठपितरमनुसरन्त्वंकरोवत्तिकुंडंभूद्यध्यंगाष्टहस्तदशशतहवनातद्दशशतोत्तरेस्यात् ॥
 हस्तः स्यादूर्ध्वबाहोः प्रपदगमखिनः पंचमो शोणुलंतस्तिहंशस्तद्रजोशोणवउरगलवस्तस्ययूकाष्टलिया १
 संप्रदायेनैवसेचरन्त्वितिरूपंयेथकरणप्रयोजनमपिसिद्धं ॥ सर्वत्रनमस्तेननन्यात्मकमंगलं ॥ निवेधस्तुशिष्यशिष्यार्थमि
 त्यत्रसुणं ॥ अनुसरन्शंकरः शंकरनामकः कुंडंवतीसन्वयः ॥ कुंडप्रकारंवतीत्यर्थः कुंडमित्यनेनास्मिन्गणेशेकुंडमाभेधे
 यमितिसिद्धंतेनप्रतिपाद्यप्रतिपादकभावः संबोधोपितरुज्जिज्ञासुरधिकारी ॥ वक्तिनामशिष्यजिज्ञासौत्यत्यर्थशब्दानविषयकं
 चोत्तौत्यर्थः ॥ भूश्चिह्नश्चिह्नंअंगदंअष्टहस्तं ॥ दशानांशतानांसमाहारः दशशतंतत्संख्याकयद्द्वनंतस्मादित्यर्थः ॥ दशचता
 निशतानिचेतिकर्मधारयोवा ॥ यथासंख्यं सकदिचतुःषट् अष्टहस्तात्मकस्वस्वदशगणितेस्यात् ॥ एकसहस्रे एकहस्तात्मकं

राम-

१

एवं सर्वं वा॥ सहस्रहोमादित्युक्तेऽपि प्रकृतार्थो लभ्यते पुनराचार्यैः दशशतमिति गुरुभूतं वाक्यं किमर्थमुक्तमिति चेदेकांशे गुरुभूत
 मंशान्तरे सार्थं कंचेत्तद्वैरवं दोषाय न भवति ॥ न च छंदो नुरोधेन कृतमिति वाच्यं ॥ खखखकुहवनादित्युक्तेऽपि तत्सिद्धेः ॥ न च
 निनिगमनाविरहेणैव कृतमिति वाच्यं ॥ तस्य दशोत्तरशतमित्यर्थसंभवात् ॥ अत्र पक्षद्वयम् ॥ उक्तहोमाधिको नेत्रहोमेधिको
 नमंगुलैः ॥ यथोक्तफलभाक्तेन कर्ता स्यादन्यथा न्यथेति रुद्रप्रसादपरशुरामवाक्यात् दशशतमारभ्यैको नायुतपर्यंतं त्रैरा
 शिकेन फलं प्रकल्प्य ततश्चासेन कुंडं कार्यं ॥ एवमयुतमारभ्यैको नलक्षपर्यंतमित्यर्थः ॥ त्रैराशिकं तु प्रमाणहोमांतरसंख्या
 याचेत्क्षेत्रप्रमाणान्तरमाप्यते किं० पूर्वप्रमाणाहुतिनो धिकाभिः फलं युतं पूर्वफलेन दिष्टं ॥ अस्यार्थः ॥ अभीष्टहोमाहुतिसं
 ख्यायाः सकाशात् पूर्वप्रमाणसंख्या उत्तरप्रमाणसंख्या च तयोर्मध्ये यदंतरं संख्या सा प्रमाणरूपा प्रमाणहोमांतरसंख्या भवति
 तथा पूर्वप्रमाणसंख्या यां यत्कुंडक्षेत्रफलं उत्तरप्रमाणसंख्या यां यत्कुंडक्षेत्रफलं च तयोर्मध्ये यदंतरं तत्प्रमाणफलरूपं क्षेत्रप्रमाणान्तरं भव
 ति पूर्वप्रमाणाहुतिः अभीष्टहोमाहुतिपर्यंतं यदंतरं न दिष्टारूपपूर्वप्रमाणाहुत्यधिकाहुतयः स्युः ॥ अतोनुपातः ॥ यदि प्रमाणरूप
 या प्रमाणफलरूपमाप्यते तदा इष्टारूपपूर्वप्रमाणाहुत्यधिकाभिः किमिति भास्करोक्तरीत्या यत्फलं लभ्यते तत्पूर्वफले युक्तमिति
 अभीष्टहोमे क्षेत्रफलं भवति भास्करीयगणिते त्रैराशिकसूत्रप्रमाणमिच्छाचसमानजीती आद्येत्ययोस्तत्फलमन्यजानि मध्येत
 दिष्टाहुतमाद्यहृत्यादिष्टाफलं व्यस्तविधिर्वित्तो मे इति ॥ वालावबोधार्थमुदाहरणम् ॥ अयुते होमे द्विहस्तकुंडे क्षेत्रफलं ॥ १११५२॥

कुं० टी०

२

लक्षहोमे चतुर्हस्ते कुंडे क्षेत्रफलं २३०४। चत्वारिंशत्सहस्राभीष्टहोमे क्षेत्रफलमानो यने। प्रमाणहोमौ १००००॥ १००००० प्रमाणहोमं
 तरमेत्या ८०००० क्षेत्रप्रमाणे ११। ५२। २३०४ पूर्वप्रमाणसंख्या १०००० अभीष्टहोमसंख्या ४०००० अंतरमेतयोः ३०००० अनुपातस्था
 पनम् ८००००॥ ११। ५२। ३०००० तदिच्छाहन्मिन्यनया रीत्या तृतीयराशिणा द्वितीयगुणितः ३४५६००० प्रथमराशिभक्तः फलं ॥ ३२४
 इदं फलं पूर्वफले ११ ५२ योज्यं १५ ३६ जातं चत्वारिंशत्सहस्रहोमे कुंडक्षेत्रफलं १५ ३६ अस्य मूलं ॥ ३६॥ १४ कुंडविस्तृतिः। एतन्मिनचतु
 र्भिर्भुजैः समचतुरस्रकुंडकार्यमित्यर्थः॥ एवं स्वाभीष्टवशादवशादनेकविधकुंडमिति भवति। यद्वा षट्सप्तत्युत्तरपंचशतानि नवसह
 स्रैर्भक्तव्यानि ५०६ अयं भाज्यः ८००० भाजकः। लब्धः ०। ०। ४। ०। ६॥ ११। अयंगुण्यः यदा एकसहस्रोपरि सवैवाहतिः॥ तदा एकै नैव
 गुणितश्चेत तत्क्षेत्रफलं भवतीति लाघवमित्येकपक्षः। एवं द्विपंचाशतौ तत्रैकादशशतानि नवति सहस्रैर्भक्तव्यानि॥ यद्वा लब्धं भ
 वति तद्दशपर्यंतं गुण्यः॥ सहस्रोपरिलक्षपर्यंतमेकादिना गुणितं पूर्वफले योज्यं सक्षेत्रफलं भवति एवमुत्तरत्र यथा। भाज्यः।
 ११ ५२ भाजकः ८०००० लब्धः ०। ०। ०। ६॥ ४३ अयं दशसहस्रोपरिलक्षम्। अपरस्तु दशशतमारभ्यैकोनयुतांतं हस्तमात्रमेव एव तत्तद्दश
 द्वेपि॥ तर्हि गौरवंतदवस्थमिति वेत्तुं दशशताद्दशघोत्रे इत्युच्यमाने तस्यागपि कुंडमानं वर्तत इति सिद्धं। तत्किमित्याकाक्षाया
 अत्रुक्तमपि तद्ग्राह्यं पारक्यमविरोधयत् अयन्यायः अविच्छेदपारक्यमहणे सर्वत्राचार्यैर्ज्ञापितः तेन मुष्टिमानं शशताद्वैतु शतचार
 लिमात्रकं॥ सहस्रे त्वय्यहोतये कुंडं कुर्यात्त्वरत्नकमित्यादिवचनैर्मुष्टिमानादिगृहणेऽनुज्ञापितं न तु त्रैराशिकाद्यर्थं गौरवमिति द्वि
 तीयः। मुष्टिमानं कृतमुष्टिहस्त एकविंशत्यंगुलात्मकः। एवमरतिः सार्द्धं द्वाविंशत्यंगुलात्मक इति॥ प्रपदगतः प्रपदगः उर्ध्ववाह आ
 सौ प्रपदगश्चरताद्दशमखिनः पंचमांशो हस्तः स्यात् तस्मिंश्च शः चतुर्विंशत्यंशः अगले तद्दशंशः अष्टमांशः यवतस्य उरगलवः अष्टमभाव

सौप्रपदगश्च एतादृशमखिनः पंचमं शोहस्तः स्यात् नत्सिद्धोशः चतुर्विंशत्यंशः अंगुलं तद्द्वजंशः अष्टमंशः यवः तस्य उरगलवः अष्टमभागः
 यूकाश्च लिङ्गाः पूकाऽष्टलिङ्गात्मिका भवन्तीत्यर्थः ॥ मखीनाममखविशिष्टः योग्ये इति यावेत्ता तेन ग्रहयज्ञादावधिकारी स एवावेति सूचितम् ॥
 १॥ अथ कुंडोपयुक्तदिकसाधनमाह ॥ मध्यशंकोः छायांतः समभुविविहितं मंडलं येन गच्छेत् उद्गच्छेत् तस्यानयुग्ममभिलक्ष्य यत्सूत्रं तत्रा
 कृणुणः ॥ अथ उदगंशुः तस्य प्रागुणस्य यौ अंतो ताभ्यां प्रागुणाधिककृतगुणेन एकस्मिन्प्रातात्पार्श्वयोर्दृष्टाई कार्यं सवमपरस्मिन्प्रा
 तादृताई एवं कृतयोर्मत्सयोर्मध्यतः मध्यमभिलक्ष्य यत्सूत्रं तदेव उदकसूत्रमित्युच्यते ॥ तत्संधेः सूत्रद्वयमध्यादित्यर्थः ॥ वक्ष्य
 छायांतो मध्यशंकोः समभुविविहितं मंडलं येन गच्छेद्दुद्गच्छेत् तस्यानयुग्मं तदनुगतगुणः प्रागुणो योदगंशुः
 तस्याताभ्यां तदधीधिकगुणकृतयोर्मत्सयोर्मध्यतः स्यात्संधेः भ्रामयांशुं कुरुवल यमितः सर्वकुंडप्रसिद्धिः २
 माणव्यासांशुभ्रमणेव वलयं कुरु ॥ इतः वलययात्सर्वकुंडप्रसिद्धिर्भवति ॥ इतः सर्वकुंडप्रसिद्धिरित्युक्त्वा भूमेर्गोलरूपत्वाच्च प्रकृतिक्षेत्रं
 ने अन्यद्विकृतिरिति साधितं भवति ॥ यैः अस्मत्तुरसं प्रकृतित्वेन स्वीकृतं वतुस्ववृद्धिरव्यापनार्थमेवातेषां भुजसाम्यत्वं मपि नायातीत्यन्यत्र वि
 स्तरः ॥ समभुविविहितं मंडलं मित्युक्त्वा भूपरिशादिशंकुनिधानां तमन्यतो ग्राह्यमिति सूचितं ॥ ननु प्राच्यदकसाधनं तस्य स्तोत्रत्वात् ननु सू
 त्रमप्राच्याः कुडादौ कारणं यवादूनं प्रमाणं तु मंडपादौ न चिंतयेत् ॥ सूत्रस्याधोविलीयते यूकालिक्षादयः शतमिति वाक्यात्तदर्थत्वा
 त् ॥ इति संक्षेपः ॥ २॥ २॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अथ कुंडव्यासज्यामानं चोक्ता तादातौ दृष्ट्व्यून प्रकारमर्धवृत्तायेनाह ॥ ४॥ पादाद्यद्वौ फलेश्चुर्विधतिलवगजो शोदिगं शोनकां शोद
नां शोनाग्निभागः सयुगगुणलवो नो धियुग्वद्विभागः ॥ ६॥ उदाहरणं ॥ एकहस्तफलो ५७ ६ ॥ अथ पादः १४४ एतत्सहिते मूलसूत्राष्टमां
शः ॥ ३॥ अस्याष्टादशो शः ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥
शोनाग्निभागः ७१ ६ ॥ एतद्युक्तोऽंशुः ॥ ३३१ ६ ॥ अथ त्रिसिद्धमेव ॥ अथिघ्रे फले अशुर्द्विघ्नः ॥ ३३१ ६ ॥ अथ चतुर्गुणिते कर्तव्ये सति मूल
द्विघ्नो अथिघ्रे फले अशुर्द्विनिषिदशमे नो धिणे द्वो द्विनिघ्रे अशेन स्वां धिभा जावियुगगुणलवः स्वां धिनं
द्विघ्नमंते ॥ कोट्यः पूर्वोत्तरं श्वोरिहवरुणदिशः पुच्छपार्श्वस्य पार्श्वं अंसौ पार्श्वस्य मध्यावनुजघनपुगं म

स्वधिरेतद्भुजादौ १

॥ ध्यतः पुच्छकुक्षयोः ॥ ४॥ ॥

सूत्रं द्विगुणं कार्येनेन सूत्रेण वलयं कार्यं ॥ तच्चतुर्गुणितफलकं भवति ॥ अतएव मूलसूत्रादिभक्ते सति स्वपादफलं ददातीति सिद्धं
स्वाभीष्टफले स्वांर्द्धसहिते कर्तव्ये मूलसूत्रं स्वदशमांशरहिते नो धिणा युक्तं कार्यं द्विगुणितेन ॥ चतुस्त्रिंशो शरहितं स्वां धिणा युक्तं
यो मूलसूत्रस्य अंशः ॥ तेन युक्तं मूलसूत्रं कार्यं ॥ एतद्भुजादौ ॥ इदं व्यासस्य यदुक्तं तद्भुजादावपि दृष्टव्यं ॥ आदिपदेन योयादीनां संग्रहः ॥ उदा
हरणं चतुरस्रस्य भुजः ॥ २४॥ द्विगुणितः ४८॥ अयं चतुर्हस्तात्मककुंडस्य भुजः ॥ एवमेकहस्तस्य भुजः २४॥ अस्यां धिः ६॥ अयं विदशमः ॥

राम
४

सिद्धम् ॥ एवं चेद्भुजदानमेव कुतो नोक्तमिति चेत्त यद्यपि कर्णदानमेतत्समभुजनासिद्धिर्भवति तथापि समचतुरस्रतासिद्ध्यर्थे कर्ण
 दानमेवोक्तं ॥ अन्यथा समचतुरस्रतानस्यात् ॥ एवं हि हस्तादौ उक्तरीत्या मूलसूत्रं वर्धनीयं ॥ अर्धचंद्रेन स्पादिनि प्रागुदकसूत्रमध्यादारभ्य
 पुरतः ज्याचतुर्थी शदे शो कर्कटं स्थाप्य उक्तव्यासार्धेन वृत्तं कार्यं तन्मध्ये एकज्या देया ॥ वृत्तस्य पूर्वप्रांतो मार्जनीयः ॥ अपरस्थाप्यः
 इदमेवार्धचंद्रः ॥ असे श्रोण्याविति ॥ उक्तव्यासार्धेन वृत्तं कार्यं ॥ नेनैव व्यासार्धेन वृत्तरेखा स्पर्शिन्यो पुच्छश्रोण्यौ कल्पनीयौ ॥
 तत्र मुखद्वारभ्य दक्षिणश्रोणिपर्यंतं सूत्रं तदारभ्योत्तरश्रोणिपर्यंतं सूत्रं तदारभ्य मुखान्तमिति सूत्रत्रयेण दारभ्यश्रोत्रसिक्कुं
 डमुत्पद्यते ॥ अर्थात् सर्वत्र ज्यासंख्या कवह्निर्धनुषां मार्जनं ॥ योनौ तु ॥ उक्तव्यासार्धेन वृत्ते कृते अस्रवत्कल्पेन मुखतः दक्षिणोत्तरश्रो
 णिपर्यंतं गुणद्वयानतः पुच्छादक्षिणश्रोण्यंतमेकं सूत्रं तथा पुच्छादुत्तरश्रोण्यंतमेकं ॥ तत्सूत्रार्धमित्तकर्कटेन तन्मध्यां श्रोणिपुच्छस्य शिख
 नाहं कार्यं ॥ एवं हितीयभागेऽपि वृत्ताहं कार्यं एवं स्वस्मारकं योनिकुंडं भवति ॥ इदमेव अधिकं व्यासदिति शेषः ॥ ५ ॥ षड्भुजे तु
 पार्श्वद्वयान् व्यासार्धमानेन श्रोण्यंसौ कार्यौ नेन यानि मुखपुच्छचिह्नातिरिक्तानि पार्श्वद्वयचिह्नसहितानि षट्चिह्नानि भवन्ति ॥ तत्रैक
 चिह्नादारभ्य तत्समीपस्थं हितीयचिह्नपर्यंतं यत्सूत्रं तदेव षड्भुजः ॥ एवं षड्भुजदानेन षड्भुजं भवति ॥ अष्टांशे तु ॥ युगेति ॥ यव
 त्रयाधिकचत्वारिंशदंशे वृत्ते दिग्विदिशोरंतराले षट्चिह्नानि कार्यानि ॥ तत्र समचतुरस्रद्वयं कार्यं ॥ तत्र यानि बाह्याष्टत्रिकोणानि
 भवन्ति ॥ तदेकत्रिकोणभूमिमध्यादारभ्य तत्समीपस्थं हितीयत्रिकोणभूमिमध्यपर्यंतमेको भुजो देयः ॥ एवमष्टौ भुजाः कार्यः ॥ ए
 वं तत्र त्रिकोणाष्टकद्वयमुत्पन्नं तत्परिमार्ज्यमध्ये ज्याष्टकं रम्यं कुंडमुत्पद्यते ॥ अयमेव मूलाशय इति भाति ॥ यथा श्रुतार्थकरणस्य दो

कुं० टी० ५ वावहत्वात् ॥ ननु युगभुज० कुंडं ॥ एतादृशवाक्यादयमर्थः ॥ कथं लभ्यत इति चेत् न ॥ अस्मिन्वाकोदिस्त्रिदिक्पदं नोक्तमपि दृष्टका
 र्यं भवति ॥ नार्पयेत् कुंडकोणे युयोनिं तो तत्र चित्तमइति ॥ कुंडकोणे योनिनिषेधात्कर्तादिग्विदिक्कोणकमेव करोति ॥ नस्मादिदं वा
 क्यं व्यर्थं सत्तत्तापयति ॥ अत्र दिग्विदिक्पदस्य दिग्विदिगंतराले लक्षणां कृत्वा दिग्विदिगंतरालेषु कोणा यस्य तत्तदिग्विदिक्कोणक
 मयं बहुव्रीहिः ॥ तेन दिग्विदिगंतरालकोणकं कार्यमिति सिद्धं ॥ बाह्यस्याष्टकोणमित्यत्र बाह्यपदं तवक्तव्यं ॥ ऊनकरणे अस्या
 ष्टकमन्यत्रास्त्येव ॥ अतो बाह्यपदं व्यर्थं सत्तत्तापयति ॥ बाह्यपदेनो न करणयोग्यता काभ्यंतरमपि अस्याष्टकं वर्तत इति सूचयति
 ॥ तत्कथं कार्यमिति चेद्यथा क्षेत्रफलमायास्यतीत्यर्थं सिद्धम् ॥ तत्तत्तरीत्याकृतं चेद्वनिश्रुतं हि बाह्यपदेनाभ्यंतरस्याष्टका
 करणं सूचितं ॥ नतूनकरणमिति चेत् ॥ यद्यदुत्पन्नं तत्सर्वं सफलमिति न्यायेनोत्पन्नस्य अस्याष्टकस्य फलमपि सिद्धं ॥ तत्किमित्याकां
 क्षायामूनकरणमेव सिध्यति ॥ ऊनपदस्य स्वोत्तरवर्तित्वात् क्षेत्रफलसंपादकत्वाच्च ॥ तेन अस्याष्टकद्वयमणूने कार्यमिति सुधीभिर्ह
 द्यत्वात् ॥ नचात्र प्रागुक्तव्यासस्य कारणत्वाभावात् तस्य व्यर्थत्वं पुनस्तुतिरूपदोषश्च इति वाच्यं ॥ तस्य सर्वकुंडवत् ज्याव्यासमानं चो
 क्ताभ्युना तत्तमप्राप्तिं क्रियातो व्याख्यातत्वात् ॥ अतएव रघुवीरटीकाकारेणपि अस्य श्लोकस्य व्याख्यानावसरे अस्य प्रकृतिवत्तत्साधो
 षाविंशसंगुलं प्रागेवोक्तं ॥ इति स्थितं तत्तत्पूर्वक्रियावृत्तमिति भेद इत्युक्तं ॥ नचात्र चतुरस्रहयलेखनेनैव तत्सिद्धेः सत्तात्रियवयुनख
 सिंध्वेत्यादिसाधुत्वायोक्तं क्लेशकरणापेक्षया द्वियवयुनमुनित्रंगुले इत्येव स्वीकर्तव्ये इति वाच्यम् ॥ एवं चेदस्तेवत्त्वदुक्तप्रकारस्यापि

राम

५

क्लेशप्रदत्वं। यतो हि साक्षाद्ष्टाविंशत्यगुलवृत्तस्थचिह्नानां परस्परमेलनेन ते दुःखानि संभवान् अस्तु तर्हि उभयत्र समो दोष उभाभ्याप
 रिहार्य इति चेत् ॥ पूर्वोक्तपुनरुक्तिदोषापरिहार्यत्वात् ॥ न चात्रापि क्रियातो योऽतलमस्तीति वाच्यं ॥ साक्षाद्ष्टाविंशत्यगुलात्मकव्यासस्य
 कारणत्वाभावात् ॥ बहुविधानां लाघवगौरवात् क्रियाविशिष्टावाकुंडकरणविधीनां दानवृद्धिकरत्वेन शिष्यशिष्यार्थत्वात् पाठभेदकरण
 सैव क्लेशप्रदत्वं ॥ शिष्यज्ञानप्रकाशरूपप्रकृत्यर्थानुपयुक्ताक्षरयोजना गौरवाच्च ॥ यदि च मेशकर्तुरेवायं पाठ इत्युच्येत तर्हि न न्यायलो
 पस्यैतन्पाठप्रसिद्धेऽश्वकारणं विवक्षितं ॥ तनुटीकाकारस्याप्यनुपलब्धं अतोऽनाकरं सनेनैव त्रयवियुतस्वसिंध्वेति वक्तारः कति
 गौरववक्तारश्चापि निरस्ताः ॥ काकथागणितान्तरमस्तीति जल्पकस्य बुद्धिमंदस्येति दिक् ॥ अथान्यत्किमपि विचार्यते ॥ ननु अष्टा
 विंशत्यगुलात्मकव्यासेन कार्यं भवति सति च तद्व्यकरणचतुरस्रद्वयकारणादिष्विदं व्यदानं नालपरवात्पादसार्थकार्थभ्यंतर
 अस्मादृकोऽप्यतिन्यूनकरणमिदं सर्वं गुरुभूतं अस्य चत्वारिंशदगुलात्मकव्यासेऽपेक्षितत्वादयं व्यास एव न ग्राह्य इति चेत् ॥
 महाकार्यकरस्य गौरवस्यादोषावहत्वात् ॥ तथा हि ॥ दृते ज्ञेयलघोधिमेरित्यादावंगुलपदप्रंतरण्यंगुलसैव गृहणं यथा जायते त
 थास्वसिंध्वंगुले इत्यत्रापि भविष्यति ॥ अतोऽंगुलपदव्यर्थं सन्नापयति ॥ त्रास्यवाक्यस्य वक्ष्यमाणकार्यमात्रेऽंगुलसैव गृहणं भवतु
 ॥ ननु यवाद्यवयवाकस्यातर्किं कार्यमिति चेदुच्यते ॥ अत्रैकं दृतं चत्वारिंशदगुलात्मकं ॥ एकमष्टाविंशत्यगुलात्मकम् ॥ अयमेव
 युगभुजस्य भुजः साक्षाद्ष्टाविंशत्यगुलात्मकः ॥ द्वयो रंतरं द्वादशगुलात्मकः ॥ अयमेव सप्तास्रभुजः सदलं चेत् संचास्रभुजः द्विघ्नश्चे
 चतुरस्रभुजः त्रिघ्नश्चेत्यस्रभुजः ॥ एवं हस्तद्वयाद्यवपि दृष्टव्या ॥ गौरवमियात्र न लिखितं ॥ अस्तु तर्हि इदं सर्वं चत्वारिंशदं

कुं. दी. गुलेसिद्धं पुनः किमर्थं न ह्यकरणमिति चेदुच्यते ॥ अत्रानुक्तषडस्त्राष्टसंभुजोक्त्यर्थं ॥ उच्यते ॥ सार्द्धं अष्टाविंशत्यंगुलात्म
 ६ कं व्यासवर्गस्य ज्यावर्गस्य चान्तरमूलं ॥ २६ ॥ १४ अस्यास्य च पदं तरेन तूत्वं परिभाषया अंगुलात्मकमेव ग्राह्यं ॥ तदंगुलद्वया
 त्मकं २ इदमुक्तद्वादशांगुले योजितं सत्षडसंभुजो भवति ॥ इदमेवांगुलद्वयमुक्तद्वादशांगुले नूनं सदष्टासंभुजो भवति ॥ नन्विदं सर्वम
 प्रकृतत्वात् किमर्थमुक्तमिति चेन्न ॥ अस्मिन्मंथे बुद्धिमत्तामभिरुचिर्वर्धनां शिष्याणां बुद्धिवैशद्यं भवति तौ ह्यया चकृतत्वात् ॥ पूर्वस्मि
 न्मते ज्ञेयलयादस्य त्रौक्त्यानां मानमनयाग्रेत्येवं वक्ष्यमाणसप्तासपंचासौ न्यत्यासुर्वृतव्यासवर्गादित्यनयाग्रेत्यापि द्रष्टव्य
 कुत इति चेत् भांतेः पुरुषधर्मत्वात् सर्वाभिः ॥ स्थूलसूक्ष्मरीतिभिर्मनमेकीकृत्य कर्तव्यं ॥ अन्यथान्यूनाधिक्यप्रसंगः स्यात्तद
 नित्यापनार्थत्वाच्च ॥ एवं यत्र गौरवंपुनः सक्तिर्वा तत्र सर्वत्रैव बोध्यमिति दिक् ॥ यद्वा अस्मिन्नेव वृत्ते एचिहानां परस्परमेलनेना
 एस्यां कं यथा कुंडकोणे यो निर्नयते ॥ तथा उत्पाद्यते तत्र येष्टौ भुजाः संभवन्ति तत्र एकैकास्मिन्भुजमध्ये एकैकं चिह्नं कृतत्वाद्वादश
 चिह्नेष्वेकांतरितसंयोगेन चतुरस्रद्वयं एकैकिकोणकमेकं विदिकोणकं च संपाद्य वाद्यत्राष्टकेनौ च कृतत्वात्तदूनकरणतद्वहिर्ज्या
 एकस्य धनुषां च मार्जनमंतरानसंभवतीत्यर्थं सिद्धं पिकर्तव्यं ॥ अस्मिन्मंथे अष्टास्त्रिकुंडमित्यत्राष्टास्त्रिकुंडं तमेव समासे विशेषः ॥ अन्य
 द्यथा श्रुतमिति क्लेशाभावः ॥ यद्वा वाद्यत्राष्टकोनमिति ॥ वाद्यत्राष्टकं यस्मिन्नाभ्यंतराष्टाष्टकेन तद्वाद्यत्राष्टकं ॥ तद्गुणसंवि
 ज्ञानबहुव्रीहिणा वाद्यत्राष्टकविशिष्टाभ्यंतराष्टकमित्यर्थः ॥ तेन ऊनं कार्यो ईदृशार्थगमकं च वाद्यपदमेव ॥ अन्यथैकस्यैव
 त्र्याष्टकोत्पन्नौ तस्यैवैयर्थ्यस्यात् ॥ वाद्यतायाश्चाभ्यंतररूपितत्वात्सुव्यक्तसंवायमर्थो लभ्यत इति दिक् ॥ सप्तास्त्रा इति ॥

राम
 ६

अस्य गोदावितिः पृथग्विदुते स प्रासमुजः अस्मिन्नेव वृते त्रिभुजमुजस्यार्हं २६८ अष्टषष्ट्युत्तरदिशततम भागेन युक्तं चेद्वति ० यथा ॥
 व्यासः २६ अष्टवर्गः ८४१ पादत्रयं ३०६ अष्टमूलं २५११ अष्टार्हं १२४४४ अष्टाष्टषष्ट्युत्तरदिशततमो भागः १०१०३१ अनेन युक्तो मुजः ॥
 १२५॥ अस्यांतरत्वात्पूर्वोक्त एवं पंचास इति ॥ पाश्चीनं चतुर्ष्वपाश्चीनं नततीहि स्ये चने पाश्चीनं नतती च द्विप्रपाश्ची ॥
 ननतती ॥ तयो र्यदंतरं इदं चतुःशततम भागेन युक्तं पंचासे दो भवति ॥ यथा ॥ व्यासः ३११ अष्टवर्गः ६६८६ अष्टर्हं ४८४३ अष्ट
 मूलं ॥ २२॥ अयमस्मिन् वृत्तस्य चतुरस्रसमुजः ॥ इदमेव पाश्चीनं नतती चने लक्षणया सूत्रम् ॥ नहि गुणितं ४४१ ततिर्नाम व्यासः
 सोपि द्विगुणितः ॥ ६२२॥ अन्तयो रंतरं १८२॥ चतुःशततमो भागः १०१०३१ अनेन युक्तः १८२॥ २३॥ पूर्वोक्त एव जातः ॥ ननु भुजवतां मुज
 मानमुक्ता धुना स प्रासपंचासयोः ॥ पुनरप्युक्तत्वात्पुनरुक्ति दोष इति चेन्न ॥ महाकार्यकरत्वात् ॥ नथाहि ॥ येन पुरुषेण यस्मिन्
 स्मिन्नेव अस्य मुजा ज्ञाताः न स्पेष्टा अस्मिन्नेव वृत्ते स प्रासमुजाः कियत्परिमाणकाः भवंतीति चेत् अनेन प्रकारेण स प्रासज्ञा
 नं भवति ॥ एवं चतुरस्रज्ञानोत्तरं पंचासज्ञानमपि भवति ॥ एवं स प्रासज्ञानोत्तरं अस्य ज्ञानार्थयुक्तिः ॥ एकोनसप्तत्युत्तरदिश
 तेन स प्रासमुजो भक्तव्यः ॥ यत्त्वय्यं भवति तेन न्यूनः कार्यः ॥ उर्वरितो हि स्येत्त्रस्य मुजो भवति ॥ यथा स प्रासमुजः १२५॥ २६८॥
 अनेन भक्तः १०१०३१ अनेन न्यूनः कृतः १२४४४ अष्टर्हं द्विप्रः २६११ पंचासमुजः १८२॥ २३॥ ४०१॥ अनेन भक्तः १०१०३१ अनेन न्यूनः
 १८२॥ २३॥ द्विगुण्यो न्यूनः ४४ अष्टार्धचतुरस्रमुजः २२ एवं पंचासज्ञानोत्तरं चतुरस्रज्ञानार्थयुक्तिः ॥ पंचासमुजः एकाधिकचतुःशतेन भक्त
 व्यः तस्यो न्यूनः कार्यः ॥ उर्वरितेन द्विप्रव्यासो न्यूनः कार्यः ॥ तत्रोर्वरितं तदर्थं एव चतुरस्रमुजः ॥ एवं तादृशस्य चतुरस्रपंचासस प्रासा

कुं० टी० नां फलं निकाशयवस्यमाणमुनमुणफलाख्यमूलेन व्यासो भवतीति शेषासप्रासां केन व्यासो निष्कासितश्चेत्यस्य व्यासो भवति
 ७ अस्मां केन निष्कासितश्चेत्तप्रासस्य भवति ॥ एवं चतुरसां केन पंचासस्या पंचासां केन चतुरस्रस्येति दिक् ॥ यथा कुंडकोणे यो निर्न
 यते न तथा सर्वकुंडानामाकारः कर्तव्य इति मनसि निधाय कोट्यः पूर्वोत्तरं श्वोरित्यादि स्वाभवेदं शयुक्तमित्येतेन सार्धं पद्यद्वये
 न यवुक्तं न दुजवत् ॥ अनेषु गुरुभूतं भवति ॥ अतो लघुयुक्तिरुच्यते ॥ तदर्थं श्लोकः ॥ प्रागादि त्रिषु याम्यस्या द्विंदोरन्यत्र वारुणात् ॥ भुजा
 र्धचिह्नयोर्वृत्ते सूत्रे स्यात्तदुजः स्फुटः ॥ अस्यार्थः प्रगादि त्रिषु पूर्वेष्वेव दक्षिणकुंडेषु ॥ यास्य स्यात् ॥ दक्षिणदिक्तः ॥ अन्यत्र निर्वृति
 मारभ्य शान्तोनेषु कुंडेषु ॥ वारुणात् ॥ पश्चिमदिक्तः ॥ विंदोरित्युभयान्वयिदक्षिणदिग्विंदोः पश्चिमदिग्विंदोश्च सकाशात् ॥ वृत्ते
 वृत्ते जेवल योधिभेरिति श्लोकोक्तं ॥ ततश्चासकृतमंडले भुजार्धचिह्नयोः ॥ ततस्तत्तुजार्धमानेन कृते चिह्ने ॥ तयोः चिह्नयोः संबंधि
 यदेकं सूत्रे ॥ तत्सूत्रपरिमितः ॥ स्फुटः स्पष्टः ॥ भुजः स्यात् ॥ भुजा भवतीत्यर्थः ॥ यथा प्राच्यां चतुरस्रं तस्य व्यासेन ३३।७४। कृते वृत्ते चतुर
 स्रमुजः २४ अस्यार्धं १२ सतस्मिन् सूत्रेण दक्षिणविंदोस्साकाशात् उभयचिह्ने कृते न योश्चिह्नयोः संबंधि यदेकं सूत्रं २४ चतुर्विंशत्यं
 गुलं अयं चतुरस्रमुजः ॥ उक्तप्रकारेणैव कृतश्चेत् ॥ कुंडकोणे यो निर्नस्यादिति लाघवं ॥ एवं च व्यासेन ४२।१ कृते वृत्ते उक्त
 भुजः ॥ ३६।४४॥ अस्यार्धं १८।२ न पश्चिमविंदोः सकाशात् उभयत्र चिह्ने कृते न योश्चिह्नयोः संबंधि यदेकं सूत्रं ३६।४४ यवचतुष्ट
 यसहितेषु त्रिंशदंगुलं च स्रमुजः स्यात् ॥ अनेनैव प्रकारेण सर्वेषु कुंडेषु भुजाः ॥ संपादिताश्चेत् कुंडकोणे यो निर्नवस्यात् ॥
 १ लाघवमपि स्यादिति तात्पर्यम् ॥ ६॥ ६॥

राम०

७

॥ अथ पयकुंडमाह ॥ अत्र वृत्तव्यासः २१०६। इमं नवधा कृत्वा नवमांशस्तु। ३००५। एतत्परिमितकर्कटेन प्रथमं कर्णिकावृत्तं कार्यं
 । तदेतादृशं द्वाभ्यां भागाभ्यां सिद्धं जातं। एवं चतुर्भिर्भागेः केसरवृत्तं। एवमष्टभिर्भागेः पत्रवृत्तं। पत्रस्यांतः स्मानामपत्रमध्य
 भूमिरित्यर्थः। अवधिवलयं पत्राग्रावधिवृत्तं उक्तं नवमांशः दशभिर्गुणितव्यः गुणितस्य यः पंचविंशत्यंशः। तेन युक्तो गुणितः॥
 कार्यः। तेन यद्वृत्तं तदेवावधिवलयमित्युच्यते। तनुलिङ्गाद्वययूकान्नययवद्वयसहितैकत्रिंशदंगुलकं भवति॥ एतान्यवधिवलयानि
 वलयानि कृत्वा तः स्मावृत्तस्याष्टौ भागाः प्राचीनः कार्यः॥ एवमवधिवृत्तदिग्विदिगंतरालेष्टौ चिह्नानि कार्याणि॥ ॥
 वृत्तव्यासेन वांशे हि चतुरिभलवैः कर्णिकाकेसरेणः पत्रवृत्तमंडलानि स्युर्वधिवलयं स्यात्सतत्त्वांश २५
 पंक्त्या १०। अत्राण्यष्टौ बहिस्तद्वृत्तदलगुणकौ द्विच्यमौर्वभ्रमेण चापावंतर्बहिर्ज्यावितिकुरुमतिमन्न
 एयत्राब्जकुंडं ॥ ७॥ ॥ तत्रांतः पत्रवृत्तस्य प्राचीनतचिह्नमारभ्यावधिवलयस्य प्राच्याग्नेयमध्यचिह्नपर्यंत
 मेकं सूत्रं देयं। एवमाग्नेयगतचिह्नमारभ्यावधिवलयोक्तचिह्नपर्यंतं द्वितीयसूत्रं देयं॥ एवं कृते एकं त्र्यस्रमुत्पन्नं भवति। एव
 माग्नेयदक्षिणचिह्नाभ्यां द्वितीयं॥ दक्षिणनिर्ऋतिचिह्नाया तृतीयं। निर्ऋतिपश्चिमचिह्नाभ्यां चतुर्थं॥ पश्चिमवायव्यचिह्नाभ्यां
 पंचमं। वायव्योत्तरचिह्नाभ्यां षष्ठं॥ उत्तरे शानचिह्नाभ्यां सप्तमं॥ ईशानपूर्वचिह्नाभ्यां अष्टमं॥ एवमष्टत्रिकोणानि बहिरुत्प्राये
 तिकेचित्॥ कुंडकोणे योनिनिषेधात्॥ शास्त्रोक्तमार्गत इत्युक्तत्वाच्च॥ तदुक्तं कोटिहोमपद्धतौ। अत्र चतुर्दलपद्मे प्राणा
 दिदिश्वराणि अष्टदलपद्मे दिशु विदिशु चेति केचित्॥ चतुर्दिशु चतुःपत्रपद्माभं कुंडमीरितं॥ अथ बाष्टदलं ॥

कुं० टी० पयंकुर्याच्चास्त्रोक्तमार्गतइति सिद्धांतशेखरात् ॥ सांप्रदायिकास्त्वाहुः ॥ अस्मिन्पक्षेदलोपरियोनिः स्यात्तच्चायुक्तं ॥ नार्प
येकुंडकोणेषु योनितांतत्रवितमइति शास्त्रादितलके निषेधान् ॥ तस्माच्चतुर्दिश्विति विदिश्वित्यर्थः ॥ अष्टदलपक्षेदिग्विदिगं
नरा लेख्यस्वष्टौदलानीत्यर्थः ॥ यद्यप्यस्मिन्पक्षेदलद्वयसंधिरूपः कोणोदिसुभवति तथापि वास्तविकोणे सर्वनिषिद्धः ॥ ननु मध्य
स्थः तस्य दलसंधिरूपत्वेन कोणत्वाभावात् ॥ अतएव शास्त्रोक्तमार्गतइत्युक्तमिति ॥ अन्ये तु ॥ चतुर्दिश्विति प्रत्यक्षविधिसत्त्वात्
तमेयोनिषेधस्याभावात् विधिस्पष्टे निषेधान्नकाशात् बीजं विना लक्षणया चतुर्दिश्विति विदिक्परत्वेन व्यानयमाना
भावात् शास्त्रोक्तमार्गत इत्यस्य चतुर्दिश्विति प्रत्यक्षशास्त्रेण दिक्परत्वमेव वक्तुं शक्यत्वाच्च ॥ अतः स्मृतस्य दिग्विदिगंत एत
काष्टौ भागान्कृत्वाऽवधिवलयस्य प्राचीन स्वाष्टौ कार्याः ॥ तथा च प्रागादिदिग्ग्राणि पत्राणि संभवन्ति ॥ तत्र पश्चिमदलाने
एव योनिः कर्तव्येति सिद्धं ॥ एतदुक्तं कुंडकल्पलतायां ॥ चतुर्दिगात्प्राणिचत्वारि अष्टदिगात्प्राणान्यष्टौ वादलानिरचयेत् ॥
नदुक्तसिद्धांतशेखरे ॥ चतुर्दिश्वुचतुःपत्रं मार्गतइति पत्रकश्चित्सांप्रदायिकत्वाभिमानोदलानेकोणत्वबुद्धानां र्ययेदिति
शास्त्रवाक्यावष्टंभेन चतुर्दिश्विति विदिक्परत्वेन व्याख्याया अष्टदलपद्मपत्रेण दिगंत एतल्लेख्यौ भवन्तीत्युक्ता दलद्वयसं
धिरूपः ॥ कोणोदिसुभवतीति स्वयमेव पूर्वपक्षायित्वा वास्तविकोणस्यैव निषेधो न मध्यमरूपत्वेन कोणत्वाभावादिनि
समाधानमुक्तवान् ॥ तदज्ञानविजृम्भितं ॥ दलाग्राणां कोणत्वेपदस्यैवाष्टौ सत्त्वापत्तेः ॥ पृथग् शास्त्राभिधानं व्य-

राम०
८

र्थेणातवचनाभावेदलाग्नस्या निविधत्संदलसंधेस्वातस्यत्वंकोणाभाववत्संवदतास्वस्यपरमसांप्रदायिकत्वमाविष्कृतमिति ॥
 तत्रस्माद्वतादग्रहतपर्यंतं तत्सूत्रसौवत्रिकोणस्यश्रुतिरित्युच्यते ॥ तच्छ्रुतेःपहलंअर्द्धंतत्परिमितसूत्रंद्विगुणंकृत्वा उभय
 तः पाशौकृत्वाश्रुत्यर्द्धपरिमितदेशे एकंशंकुं निरवायश्रुतिप्रान्तद्वये शंकुद्वयं निरवाय तत्र मध्यावधिरुत प्रान्तशंकुद्वये
 सूत्रपाशौ प्रतिमुच्यसूत्रस्य मध्यचिह्नं त्रिकोणाद्विहिरुष्ययत्र मध्यचिह्नं लभ्यते ॥ तत्रैव तद्वत्त्वा एकं पाशं स श
 कुं गृहीत्वा तद्देशमारभ्या परं शंकुपर्यंतं भ्रमणेन एकं धनुर्वहिर्युक्तं मुन्यन्तं भवति ॥ एवं मध्यस्माद्वतप्रान्तशंकुद्वये पा
 प्रतिमुच्य मध्यचिह्नं त्रिकोणमध्यभागे आरुष्ययत्र लभ्यते तत्रैव धृत्वा पूर्ववेदके पाशं स शकुं गृहात्वा परशंकु
 पर्यंतं भ्रमणेनान्तर्ज्याकं धनुरुत्पद्यते ॥ एवं प्रतिश्रुतौ द्वे द्वे धनुषी कर्तव्ये ॥ तेनाश्वथपत्राकाराणि दलान्युत्पन्नानि भ
 वन्ति ॥ एवं कृतेऽष्टपत्राजकुंडं भवति ॥ मतिमन्नितिसंबुध्मंतपदेनोक्तप्रकारेणैव कर्तव्यमिति विधिर्नास्ति ॥ किंतु युक्तं त
 रेण साधनोत्तरणे च यथाऽऽकारः संपद्यते तथा कार्यमिति सूचयति ॥ तदर्थं युक्तिरुच्यते ॥ सूत्रस्याधोविलीयंते युक्तलि
 क्षादयः शतमिति न्यायेनात्यांतरस्या दोषा बहुलात् ॥ यवत्र यत्सहित एकत्रिंशदंगुलकमवधिबलयंकृत्वा तस्मिन् ॥ चतुर
 स्रद्वयं दिग्विदिगंत एतकोणकं कार्यं ॥ तेनाष्टौ अस्त्राण्युत्पद्यन्ते ॥ प्रतिअस्त्रवाहूर्धपरिमितं कर्कटंकृत्वा च स्यैक ॥ प्रो

कुं० टी०
८

प्रांतमवधिहृत्तगतत्रिकोणवाहुप्रांतेन घृत्तापरप्रांतेन त्रिकोणादुद्दिष्टार्धकृत्वासप्रांतोवाहुमध्यचिह्नेकृत्वाऽपरप्रांते
नकृतवृत्ताधोपरिद्वितीयवृत्ताईकृत्वातेनमत्स्योत्पत्तिर्भवति॥ तादृशस्योपरिकर्कटैकप्रांतंकृत्वाऽपरप्रांतेनावधिव
लयप्रांतादारभ्यवाहुमध्यचिह्नपर्यंतंधनुःकृत्वातदुद्दिष्टार्धकृत्वातेनमत्स्योत्पत्तिर्भवति॥ एवमेकंकर्कटैकप्रांतंवाहुद्वितीयप्रांतेकृ
त्वा० एकंवाहुमध्यचिह्नेकृत्वात्तरीत्यात्रिकोणमध्येमत्स्योत्पत्तिंकृत्वातादृशमत्स्येककर्कटैकप्रांतंकृत्वाऽपरप्रांतेना
तज्याकंधनुरुत्पादयेत्॥ एवंप्रतिवाहौद्वेदधनुषीकर्तव्ये॥ तेनपूर्वोक्तमेवाजकुंडंभवति॥ नचैवंलाघवेनसिध्यतिचे
त्किमर्थंगौरवयुक्तिर्लिखितेतिवाच्यं॥ शुद्धप्रकरणेसर्वत्रसूत्रस्यैवदृष्टत्वात्कर्कटस्याभावाच्च॥ ननुअवधिवलयेनैव
सर्वसिद्धंचेतस्यैवव्यासःकुतोक्तइतिचेन्न॥ शतांगुलपरिमितव्यासकेरुतेवृत्तफलस्यपञ्चफलस्यचैकान्त॥ लाघ
वाच्च॥ तथाहि॥ यद्यप्येवव्यासउच्येततर्हिअस्यापिद्वयंताभागाःकायाः॥ तत्रद्वाभ्यांकर्णिकाएवंकैसरुदिसर्वम
प्यवश्यतयावक्तव्यत्वाद्वाघवेकिमपिनास्ति॥ नचअस्तुतर्हिसमानत्वमितिवाच्यं॥ व्यासोत्पत्तौसर्वव्यासकथनावस
रेचएवमंगकोत्पादिगौरवान्॥ वस्तुनस्तुनामसदृशकारस्यस्यत्रफलस्यचसर्वत्रापेक्षानतुयस्मादंश्याच्चतुरस्त्रादिकंकृतं
तस्मादेवपद्मादिकर्तव्यानीतिनियमः॥ अथवायस्मात्पद्मादिकृतंतस्मादेवचतुरस्त्रादिकार्यमित्यपि॥ किंतुना

राम
८

कारसादृश्यस्य क्षेत्रफलस्य च नियमादेकस्मादेकमपरस्मादेकं कृतपि दोषो नास्तीति सिद्धं ॥ अतएव कुंडसिद्धादेरष्टास्वादिकुंडाकारैः यथादिकं याजिकाः कुर्वन्ति ॥ न च कुंडार्कपदस्याश्वस्य दलाकारतासंपन्ना भवतीति कथं नाम सदृशकारो भवतीति वाच्यम् ॥ एतादृशः पत्राग्राकरः पदपत्रविशेषसत्त्वादिति संक्षेपः ॥ मंडलस्याष्टांशकारणत्वाच्च वयुक्तिमाह ॥ प्राचीतोर्ध्वेन सूत्रेण षट्धामंडलमाभजेत् ॥ द्वितीयस्तृतीयस्य भ्रमात्कार्यौ तु मत्स्यकौ ॥ ताभ्यां समानसूत्रेण दक्षिणे दक्षिणोदकफुटा भवेत् ॥ चतुर्थं पश्चिमादिकस्यादेवं दिक्कृतुं श्रुयं ॥ अन्योन्यदिक्सूत्रेण साध्यं विदिक्कृतुं श्रुयं ॥ एवं षोडशभागादिकरणं तु यथारथं ॥ ७ ॥ अथ कुंडनिवेश

वेदासंयोनिरर्ध्वं बलयमनलदोर्ध्वं तमंगास्त्रमज्जं बस्त्रसंवेन्द्रे दितः प्रथमचरमयोरंतराले युगासं ॥ वृत्तान्याद्यानि वा स्पर्शविविदिशक्रते पंचवायुः प्रतीच्यामेकं कुंडं यदि स्यात्पुनरहरदिशि वा तानि वेद्याः पदोत्तेजः ॥

नस्थानान्याह ॥ प्राचितोऽष्टदिक्षु क्रमेण ॥ चतुरस्रं योनिकुंडं ॥ अर्धचंद्रं ॥ त्र्यस्रं ॥ वर्तुलं षडस्रं ॥ पद्मं ॥ अष्टास्रं ॥ अष्टास्रचतुरस्रयोरंतराले ॥ एकं चतुरस्रं तदेव मुख्याचार्यकुंडं ॥ इमानि सर्वाणि कुंडानि वृत्तानि ॥ वाकर्तव्यानि ॥ यद्वा चतुरस्राणि कर्तव्यानि ॥ इति नवकुंडपक्षे ॥ विदिशक्रते पंचवायुः ॥ अग्नेयनिर्ऋतिवाय्वीशानकोणकुंडा रहिते पंचमुख्याकानि कुंडानि स्वस्वदेशे एव कार्याणि ॥ यद्येकैव स्यात्तदा प्रतीच्यामुत्तरस्यां वेति देशविकल्पः ॥ न च वृत्तं चतुरस्रं वा भवति ॥ तदुक्तं क्रियासारे ॥ उत्तरस्यां भवेत्कुंडं ॥
॥ वृत्तं वा चतुरस्रं क्वमिति ॥ एतानि वेदेः सकाशाद्देदि चतुर्थीश ॥

कुं० टी० परिमितदेशमंतरालमुक्तातरंतगलांतेयथा मेखला भवन्ति तथा सर्वाणि कुंडानिकायाणीनि ॥ एतेषां फलानि नित्या षोडशिका
१० शिकार्णवतंत्रे ॥ योनिकुंडे भवेद्वाग्नोभगेचा कृष्टिरुत्तमा ॥ वर्तुले तु भवेद्वाग्नीरध्वं चंद्रयं भवेत् ॥ नवत्रिकोणकुंडे तु खेचर
खं प्रजायते ॥ चतुरस्रं भवेच्छान्तिर्लक्ष्मीः पुष्टिरोगना ॥ पद्या भे सवै संपतिरचिरदेवजायते ॥ अष्टकोणे तु सुभगे समीहित फ
लं भवेदिति ॥ शैलकपरिशिष्टे तु ॥ पद्या कुंडमपि सर्वकामनाया सुक्तं ॥ सर्वकर्मसु विज्ञेयं कुंडं पद्यानि भंतु यत ॥ चतुरस्रं च सर्वत्र समं
स्यादि जयावहं ॥ सर्वशान्तिकरं कुंडं पद्याकारविशेषत इति कैटिहोमपद्धतौ ॥ पद्या कुंडत्वसिध्यर्थं कुंडांगान्याह ॥ स्वातमिति ॥

स्वातं कुंडाभमानं जिनश्च लवगलतः सुर्वहिर्मेखलास्तानंदं र्गर्ध्वं च वेद ४ त्रिं कर २ विततयो
शोचनभिर्दिपुष्पा ॥ स्वाभानाजभावा वसु च नव र्गलवकव्यासदेर्घ्या तु योनिः पश्चान्तालाग्नगानोभग उ
परिमुवानेण कुंडं विशेती ॥ २॥ ॥ स्वातं कुंडाभमानं कार्यं आभं च मानं च आभमाने ॥ कुंडवदभ माने यस्य तत
थोक्तं ॥ चतुरस्रकुंडे चतुरस्वाकारं दृते दृताकारमित्यादि मानमपि हस्तमात्रं कुंडे हस्तमात्रमित्यादि ॥ हस्तोप्यत्र चतुरस्रस्य
चतुर्विंशत्यं गुलपरिमितः ॥ एवमने कंठमेखयो न्यादिषु चतुरस्रस्यैवायामविस्तारो ग्राह्यौ ॥ योन्यादिषु तयोर्नास्तीति ॥
तत्राद्यमेखलया सह कुंडमानं ॥ यद्वा भूमिनो धो हस्तमात्रं ॥ अत्राद्यपक्षे समतिः ॥ स्वातं कुंडं प्रमाणं स्याद् ध्वं मेखल
या सह इति ॥ सिद्धांतशेखरे ॥ द्वितीयपक्षे समतिः ॥ आदिसारस्वते ॥ चतुरस्रं चतुष्कोणं सूत्रैः कृत्वा यथापुगा हस्तमात्रेण त
न्मध्ये तावन्निम्ना यतं खने ॥ दितिकादिमते ॥ प्रोक्तानां सर्वकुंडानामरतिः स्वातमानकमिति ॥ आगमातरैः पिपावन्मानं कुंड

राम
१०

विस्तार उक्त स्तवनात् स्यापिमानं प्रदिष्टमिति ॥ अत्र बहुल्यहोमानुसारेण व्यवस्था ॥ तदुक्तं कुंडकल्पद्रुमकारेण ॥ सर्वेषु चतुर्भुजे
 षु विस्तारतुल्यं स्वननेवदंति ॥ यदाद्ययामेखलया सहोक्तं तदस्य होमे परिचितनीयमिति ॥ चतुर्विंशं शपरिमितकं गृह्णित्व मेखला भवति ॥
 तत्राद्यामेखला नवगुलोच्चा चतुरंगुलविस्तारात् ॥ तस्माद्गृह्णित्वोत्तरीया षडंगुलोच्चा त्र्यंगुलविस्तारात् ॥ ततोऽपि वहिस्तुतीया त्र्यंगुलोच्चा द्व्यंगुलवि
 स्तारात् ॥ नाभिस्थे केनोत्तरीया चोत्तरीया भ्यामुष्टा विस्तारेत्यर्थः ॥ तस्याऽऽकारस्तु स्वस्वकुंडवत् ॥ पद्मकुंडेन कर्तव्या ॥ तत्र कणिकायाः सत्वा
 त् सर्वेषु कुंडेषु परहितेषु पद्याकारावाकर्तव्या ॥ अयं च नाभिश्चन्द्रः पुष्टिगोस्त्रिया च ॥ आतपेक्षत्रियेनाभिः प्रायशोऽपि द्वयोरपी
 तिकोशदर्शनात् ॥ इति कुंडकल्पलतायां ॥ योनिस्तु अष्टभिश्चतुर्विंशं शोर्विस्तारानवभिर्दीर्घा परस्परवर्धनयत्फलं उत्पद्यते तत्फ
 लकायोनिः कार्येत्यर्थः ॥ तस्याऽऽकारः पूर्ववत्कृतं व्यनुवसुनवलवक्यासंदैर्घ्यं सुक्याकथं तत्फलकायोनिः कार्येतित्यमिति
 चेत् ॥ षष्ठा वसंगुलफलकादौ सर्वत्र तथा दृष्टत्वात् ॥ दीर्घासूर्यगुलायोनिश्च शोना विस्तरेण तु ॥ इत्यादिवाक्येभ्यश्च शृंगुलविस्तारेण
 गृहीतः ॥ किंतु षष्ठा वसंगुलक्षेत्रफलं यथाऽऽयाति ॥ तथैव विस्तारदीर्घता सर्वैरपि स्वीकृतत्वाच्च ॥ न चात्र द्विसप्तसंगुलफलकयो
 निकरणे प्रमाणाभाव इति वाच्यं ॥ मदनरत्ने ॥ कृष्णचतुर्दशी शान्तौ गर्गः ॥ योनिषडंगुलातिर्यकद्वादशंगुलदैर्घ्यकां ॥ अथ श्यदल
 संकाशां किंचिदुन्मितामिति ॥ दृष्टव्यं सैः योनिश्च पश्चिमे भागे प्राङ्मुखी मध्यस्थिता ॥ षडंगुलैश्च विस्तीर्णा चायत्ता द्वादशा
 गुलैरिति ॥ कुंडकल्पद्रुमटीकाकारेण प्रमाणस्योक्तत्वात् ॥ तस्याः साधनं नू ॥

कुं० टी०

११

च्यते॥ फलद्विसप्तत्यंगुलपरिमितं ७२ इदमयुतगुणितं ७२००००० अयं सार्द्धं त्रिनवकररसैर्भक्त्यः ६२१६३४ भक्ते लब्धं ११४॥
 अस्य मूलं १०५ अयमेव योनेर्यासः॥ अस्मिन् व्यासे योनि कुंडवत् क्षेत्रं कृतं चेत्तादृशफलका योनिर्भवति॥ अयमेव अभिप्रायेण रघु
 वीरटीकाकारेण तस्या आकारः पूर्ववत्कर्तव्य इत्युक्तम्॥ अन्यथा पूर्ववत्करणं कयापि रीत्या न संभवति॥ फलनिष्कामनं तु या
 नि कुंडवदित्येते॥ यद्व्यासार्थः॥ वसुनवचने लवकाश्च॥ वसुनवलवकाः॥ वसुनवलवकानां व्यासः॥ वसुनवलवक व्यासः ॥
 वसुनवलवक व्यास एव दैर्घ्यं यस्याः सा॥ वसुनवलवक व्यास दैर्घ्या ॥ अष्टनवति ६८ क्षेत्रफलस्य व्यासः॥ स एव दैर्घ्यं
 यस्या सा इत्यर्थः॥ अनेन व्यासेन योनि कुंडवत् योनि करणे विस्तारस्यार्थं सिद्धत्वेन विस्तारेनोक्तः॥ व्यासानयनं लेवं॥ फलद
 शसहस्रगुणितं॥ ६८०००००॥ भाजक सवर्णोऽयं मष्टगुणितं॥ ७८४००००॥ अयं भाज्यः॥ सार्द्धं त्रिनवकररसाः ६२१६३४॥
 भाजकोऽपि सवर्णितः॥ ५०३४८॥ अनेन भक्ते लब्धं १५५॥ अस्य मूलं॥ १२३५॥ ५॥ अनेन व्यासेन योनि कुंडवत् योनिः कार्येति
 तात्पर्यार्थः॥ ननु यथा॥ षण्णवति फलका योनिः कार्येति बहुभिरुक्तम्॥ तद्वत्॥ अष्टनवति फलका कार्येति॥ कापि नोक्तं
 तत्कथं तत्फलका कार्येत्युक्तमिति चेत्ता॥ योनेर्विस्तारस्यानेकविधत्वेन कुंड क्षेत्रफलस्य यथावश्यकता॥ तथा योनेः फल
 स्यावश्यकत्वाभावात्॥ किंतु॥ योनि कुंडवद्योनि करणार्थमेतस्या युक्तेरुक्तत्वात् योनेरनेकविधत्वं कोटि होमपद्धत्या दावु
 त्तं॥ वितस्ति मात्रा योनिः स्यात्पट्टसंप्रांगुलविस्तृतेति॥ मेखलामध्यतो योनिः कुंडार्धांशं विस्तृतीति॥ इति त्रिविधः॥

राम०

११

वटचतुर्दशगुलायामविस्तारेनतिशालिनीति। शारदावाक्यव्याख्याकुंडकल्पलतायां। षट्चतुर्दशगुलत्वमायामादिषुप्रत्येकं
 संबध्यते। तेन द्वादशगुलदीर्घातावद्विस्तृतातावदुन्नतेति। एवंषणवतिफलकायोनिकरणेतुमूलोक्तविस्तारद्विन्नत्वस्यसम॥
 अतोविस्तारानुसारेणफलमपिभिन्नं। तत्रकस्मिं कुंडेकावायोनिः कार्येतिव्यवस्थायाअभावात्। सर्वेषु कुंडेषु सर्वासां योनीनां प्रा
 ष्ठा योनेः फलस्यानावश्यकत्वं। नचवहुषुग्रंथेषु द्वादशगुलदैर्घ्यमुक्तं। अत्रतुकिंचितन्यूनचतुर्थबाधिकं॥ तस्यकिंप्रमाणमस्ती
 तिवाच्यम्॥ एतस्यापिप्रमाणस्योक्तप्रायत्वात्। तथाहि॥ द्वादशगुलमग्रं चैकांशरूपमितोभिन्नं बोध्यमिति कोटिहोमपद्धता
 बुक्तं॥ इतः द्वादशगुलप्रमाणादित्यर्थः॥ कुंडोद्योतेतु॥ द्वौकुंभौभागद्वयेनदीर्घौमेखलांतनवभागाः। अप्रतः प्रविष्ट एकोभागः
 ॥ एवं द्वादशभायैर्दीर्घा कार्येति॥ एकैकांगुलतो योनिं कुंडे चय्येषुवर्धयेत्॥ यावद्वयक्रमेणैवयोमग्रमपिवर्धयेदितिवाक्येन
 योनिदैर्घ्यादग्रंभिन्नमिति स्यएतयासिद्धे॥ अग्रमानमपिविकल्पेनोक्तं॥ त्रिभागांमध्यतोयोनिमायामेद्वादशगुला॥ द्वाद
 शंशोच्छ्रितांकुर्यात्किंचिक्कुंडनिवेशिनीमितिप्रयोगसारस्थवाक्येकल्पलताकारेणकिंचित्यदमेकांगुलपरमितिव्याख्या
 तं॥ सिंहसिद्धान्तकारेणयथाश्रुतमेवस्वीकृतं॥ तद्यथा॥ मेखलाकथनानंतरं सर्ववाह्यस्थमेखलायावहिश्रुतुरंगुलाया
 मविस्तारेसेधेचतुरस्रपीठंमृदाकृत्वातदुपरिनिहितमूलद्वादशगुलदीर्घोत्तरोत्तरहीनपरिणाहमध्यमेखलासलग्नसंरध
 नालयुतांमूलैकुंभद्वययुतांमध्येसगर्तामुपरितनमेखलोपरिगतामष्टांगुलमानविस्तारमूलांतत्प्रदेशादु॥ २॥ ॥

कुं० टी०
१२

भयपाश्वर्तः। क्रमेण संकुचिता मेकांगुलविस्तारानां द्वादशंगुलमायामामेकांगुलोत्सेधमेखलायुक्तामश्वथपत्राकारं मूलं लक्ष्मिं
चिह्नमात्रं॥ न्यूनामीषकुंडप्रविष्टा गयो योनिं कुर्यादिति सिंहसिंहान्तनामकतंत्रशास्त्रग्रंथे॥ तथा चास्माभिः किंचित्पदस्यांगु
लप्रकरणादंगुलादल्पत्वं यवानामेव प्रमाणं स्वीकृत्येदमुक्तमिति सर्वसमंजसं॥ कैश्चिदष्टांगुलविस्तारः॥ नवांगुलाया
मदस्येवार्थः कृतः॥ तथा च॥ कंठप्रागंतातपश्चिमे षडंगुले देशे केदूं मत्वा हने कृते द्वादशंगुलव्यास हन्तं भवति॥
तस्मिन् हने योनि कुंडवत्पश्चाद्दत्ता र्द्धद्वयं कार्यं॥ द्वादशार्द्धद्वयस्य पूर्वोत्ताभ्यां कंठप्रागंता प्राक उपरिभूम्या मर्धंगुलवर्धितयोऽप्य
ग्रपर्यंतं स्रजद्वयं देयं॥ पश्चान्तालं सच्छिद्रं॥ पश्चिमतो योऽप्यपरि कुंभाकारं गोलद्वयं निधेयं॥ मध्यं कूर्मपृष्ठे न्तं॥ योऽप्यु
परि सर्वत एकांगुलामेखला प्राक् प्रवणार्थं पश्चात्किंदुच्चा एवं योनिः कार्येति दिक्॥ पूर्वमिया म्यकुंडानां योनि स्यादुत्तरानना
॥ पूर्वोत्तानां तु शेषाणाम्मी शान्येन्यतरानयोरिति क्रिया सारं॥ तस्याः पश्चान्तालं सच्छिद्रं कार्यं॥ आग्रगा॥ अग्रेण गच्छतोत्तरं।
॥ अधोभागादुपरि भागो यथाऽसूक्ष्मो भवति तथा कर्तव्येत्यर्थः॥ प्राक्प्रवणा च॥ अग्नशब्दस्योभयनिष्ठत्वात्॥ नोभगे॥ यो
निकुंडे योनिर्नकार्या॥ एकेनांशेन मेखलोपरि उच्चा सकेनाग्नभागेन कुंडमध्ये प्रवेशयितव्या॥ ६ ॥ अथ मंडपं दत्त
त्रयेणाह॥ ॥ अत्र मंडपशब्देन भूमिस्तं भवतिकादिसमुदायः॥ अन्यथा दशहस्तादिसंख्याया असंभवः स्यात्॥ नवखंडक

राम०
१२

रणस्य सर्वथैवा संभवाच्च। समंडपोदशहस्तो द्वादशहस्तश्चात्यः॥ द्वादशहस्तश्चतुर्दशहस्तः समो मध्यमः। षोडशहस्तो द्वादशह
 स्तो गम्यः प्रष्टः। द्वादशहस्तो भयकोटिपातः एककुंडकरणपक्षे द्वादशहस्तो मध्यमः। पंचकुंडकरणपक्षे इति ज्ञापनार्थः॥ चक्र
 श्रुत्य मध्यमात्यमाना प्रसुप्तस्यैवा तुल्यां भोदो हरीति। तुल्यानि अभासि चत्वारिदोषा भुजाः यस्मिन् सः तुल्यां भोदो तस्मिन् तु
 ल्यां भोदो हिसमचतुरस्र इत्यर्थः। अस्मिन्मंडपे चतुर्भिश्चतुर्भिः स्तूत्रैर्न विखंडास्तुल्यप्रमाणाः कार्यः तेषां मध्ये मध्यमो वेदिः सा च
 पंक्त्यै १०। १२। रक्तशक्रे १२। १४। नृपति धृति करै १६। १८। मंडपोत्यः समो गम्यस्तुल्यां भो ४ दो हिसखंडा
 इह नवसुसमामध्यमो वेदिरेषां॥ हस्तो चाखंडकोणे चिभ ८ करमुदरे पंचहस्तं वहिश्चत्तमोदो
 द्वादश १६ संख्यं भुवि शरपलवतः खेयमन्यत्र चैवं॥ १०॥ ॥ सर्वेषां पिमंडपेषु हस्तो चाकर्तव्याः। खंडकोणेषु स
 चसंपातस्थानेषु षोडशस्तंभानि खेयाः। सूत्रसंपातस्थानां षोडशसंख्यात्वात्॥ मध्यखंडकोणचतुष्टये अष्टहस्ताः बाहः कोणेषु द्वा
 दशसंख्याकेषु पंचहस्ताः॥ इयमुच्यता॥ वैपुल्यस्यान्यतो ग्राह्यत्वेन कुंडाले मध्यमोच्यते॥ सूत्रेण पंक्त्यंगुलविसृतेन संबेद्यमा
 ना विपुलास्तु सर्वे॥ यद्यपीदं स्थूलतंतोराणस्यंभान धिरुक्त्योक्तं शारदाया॥ दशांगुलप्रमाणेन नन्यरीणा हर्दिरित इति न
 थाप्यन्यत्रानुक्तत्वात्तन्नामान्यादि तरेषु तथात्वमिति न्यायात्सर्वेषां मिदमेव ॥ यनुपदार्थादर्शे॥ परीणा ॥

कुं० टी०

१३

होविशासतेनिकोशात् ॥ दशंगुलव्यासपरिधिपरिमाणस्युत्तारस्युक्तं तच्चिंत्तं ॥ नचपरिणाहशब्दोऽनुपपन्नः । अनेकार्थ
 परीणाहशब्दस्यात्रपरिधिवचकत्वात् ॥ दृष्टं च ॥ लिंगमस्तकविस्तारेलिंगोच्छ्रायसमोभवेत् ॥ त्रिगुणः परिणाहस्यादिस्यादौ
 परिधिवाचकस्यदृष्टत्वात् ॥ स्वमेवतुलापद्धतौतडागोत्सर्गपद्धतौचश्रीमज्जगदुरुभट्टचरणैरस्युक्तमितिदिक् ॥ एषांस्व
 ननस्वस्वयंचमोशेन ॥ अन्यत्रापि ॥ चक्रश्रुतादिष्वपिपंचमोशेनैवस्वननं ॥ ननुखंडकोणेषुस्तंभद्वानोक्तत्वातेषांषोडशसंख्या
 त्वादर्थोस्तंभानांषोडशसंख्याप्राप्तौपुनर्द्वौष्टसंख्यमिति संख्योक्तिः किमार्थमिति चेन्न ॥ महामंडपेस्तंभानंतरस्यापि
 महत्वात्तत्रमंडपद्वीकरणायकाशान्तरदानस्य युक्तिसिद्धत्वात्तदशकाशानामंडपांतः पातिवनासीतिज्ञापनार्थत्वात् १०

॥ द्वात्रिंशस्तंभचूडास्ववनयवलिकास्ताजिनाः २४ खड्गवाहुष्वष्टौस्युर्मंडपस्यश्रुतिषुसशिखरोमध्यभा

गोस्ययस्मात् ॥ द्विसुद्वारोद्विहस्ताउपरिचतुरिभैरंगुलैरोधिताः सूरभास्तंभध्वजाद्यैः कटपिहितममुंशोभ

यांभोघटाद्यैः ॥ ११ ॥

॥ अत्रसर्वेपिस्तंभाःसचूडाःकर्तव्याः ॥ तासुचूचूडासुद्वात्रिंशत्संख्याकानिउभयतः ॥ सच्छिद्रा
 णिततस्तंभानंतरप्रमाणानिबलिकाख्यानिकाशान्यवनयेत् ॥ तत्रचतुर्भिर्वलिकाभिर्वैदिकोणगतस्तंभचतुष्टयंग्रंथनीयं एवंत्रिभि
 स्त्रिभिर्वलिकाभिः प्रतिदिशमाग्नेयकोणोमारभ्यपुनर्माग्नेयकोणपर्यंतंस्तंभद्वारशकंग्रंथनीयं सर्वत्रमंडपस्यप्रदक्षिणकार्येया
 आग्नेयमारभ्यकर्तव्यमिति नियमात् ॥ अत्रार्थसंमतिः ॥ विन्यसेद्देविकोणेषुस्तंभान्वेदस्वरूपकान् ॥ आग्नेयादिक्रमेणैवेति। वे
 दिकोणेष्वित्युपलक्षणा ॥ उक्तंच ॥ स्तंभोच्चायेशिलान्यासेसूत्रयोजनकीलके ॥ स्वननावट ॥ ॥ ॥

राम०

१३

संस्कार आरंभो बहिर्गोचर इति ॥ एतेन बाह्यसंभनिवेशनाद्यपि नेनैव क्रमेण भवतीत्यर्थः ॥ एवं बाह्याग्नेयकोणसंभातरवेदिगता
 ग्नेयकोणसंभपर्यंतमेकं बलिकाख्यं काष्ठं कर्णरूपं निधेयं ॥ बाह्यकोणसंभसमीपस्थसंभद्वयादारभ्य वेदिकोणगताग्नेयको
 णसंभपर्यंतं बलिकाख्यं काष्ठं निधेयं ॥ एवं कोणत्रयेयि एवं चतसृभिर्वलिकाभिर्मध्यशिखरभागो यथा भवति ॥ तथा कर्त
 व्यः ॥ तथा च द्वात्रिंशद्बलिकाख्यानिकाष्टानि भवन्ति ॥ अस्य मंडपस्य प्रतिदिशमध्ये द्वाणिकर्तव्यानि तानि चालामंड
 पेदिहस्तानि ॥ मध्यमे चतुरंगुलाधिकद्विहस्तानि ॥ उत्तमे ष्णंगुलाधिकद्विहस्तानि ॥ तानि शाखोद्वारसहितानि ॥ उक्तं च
 ॥ तेषां मध्यकाष्ठानां चोपरि आच्छादनायान्यानिकाष्टानि देयानि दिङ्मध्यसूत्रं च द्वारं मध्यं प्रकल्प्य ततश्चतुरंगुलाधिक
 हस्तप्रमाणमुभयतो गृहीत्वा ष्णंगुलाधिकद्विहस्तविस्ताराणि देह्युत्तरंगद्वारशाखायुतानि प्रागादिगतानि चत्वारि द्वाणिक
 र्त्वा तद्वर्जं परितः उपरि च सत्कटैर्मंडपश्चाद्यः ॥ नारायणभट्टकृतजलाशयोत्सर्गे ॥ कनीयसंदिकरस्याचतुरंगुलवृद्धितः
 मध्यमोत्तमयोर्द्वारं शाखोद्वारसंयुतमिति ॥ अमुं मंडपे द्वारवर्जं कटपिहितं कदलीसंभमध्यजाद्यैः ॥ अंभो घटाद्यैश्च शोभय
 ॥ शोभायुक्तं कुर्वित्यर्थः ॥ प्रथमाद्यपदेन पताकादीनां संग्रहः ॥ तासु कुंडोद्योतदीकयोः ॥ पीतारक्ताश्यामा कृष्णा श्वेता
 यधूमहरितैस्तः ॥ रक्तैश्चैदिक्षुप्रागीशान्यांतरे भ्रनिभारक्तारक्षोवृषयोत्पस्त्रा एता मुनिकरदीर्घास्ताः ॥ मुनिलववि
 स्मृतिमस्योदशकरवंशैः ॥ पताकासुः ॥ अथ करपंचकदीर्घावितति द्विकराध्वजाश्चतुष्कोणाः ॥ मध्ये सकिंकिणिको ॥

कुं० टी०
१४

ध्वज स्पदीर्घो भवेदंशः॥ रंभास्तंभैरामपत्रतोरणैः कुसुमैः फलैः॥ चामरोहो च मुकुटैर्मंडनो योथमंडपः॥ उहो चो वितानः द्वितीयाद्युप
 दंतु ध्वजादिशोभानंतरमेव घटा नयनमिति ज्ञापनाय॥ ११॥ अस्मान्मंडपाद्वहिः हस्तमिति प्रदेशे तोरणः कर्तव्यः॥ अधममध्यमो
 नममंडपेषु पंचषट् ईसप्रकारः॥ अश्वत्थोदुंबरप्लक्ष्यगोधकाद्रवाः प्राच्याभ्यो दीर्घांतं क्रमेण॥ तस्यैकैकस्य मूर्ध्नि तदर्धेन
 फलकास्वस्वकाष्टजानिधेयाः॥ विष्णुयागश्चेतनफलकमध्ये प्राच्यादि क्रमेण शंखचक्रंगदामञ्जनिखेयं तद्वत्क्षणतु॥ अधममं
 डपेदशंगुलमिताः कीलाः शंखादिचिह्नितास्वचतुर्थीशेन पुष्टाः॥ एवं मध्यममंडपे द्वादशंगुलमिति दीर्घाः॥ उतमे चतुर्दशंगु
 हस्तांते तोरणोष्मादिषु षड् ईगं करोष्वथ जेदुं वरोस्य प्लक्ष्यगोधजः प्राक् प्रभृतिषु फलकास्वार्ध
 तौ मूर्ध्नि तस्य॥ तन्मध्ये विष्णुयागे दशरविमनुमि १०॥ १२॥ १४ श्यांगुलैः स्वाघ्रिपुष्टः शंखचक्रंगदाञ्ज
 भवति शिवमखे शूलमेकांगुलो न॥ १२॥ २२ लमिति दीर्घाः॥ विस्तारस्तु स्वस्वचतुर्थीशेनैव रोपयणंतु पंचमांशेनैव
 ति॥ पूर्वमुक्तं शिवयागे तु॥ त्रिशूलमेकांगुलो न॥ अधमेन वांगुलं॥ मध्यमे एकदशंगुलं॥ उतमे त्रयोदशंगुलमिति विशेषः॥
 ॥ १२॥ अथेष्टफलकव्यासानयनप्रकारमाह॥ अयुतगुणादिष्टफलात्॥ चतुःपंचाशतो नष्टसप्रतिशत्या भुक्तैलब्धं पट्टवतित
 स्य मूलं वृत्तव्यासो भवति॥ सार्धत्रिनवतिसहितया द्विषष्टिशत्या भुक्ते यत्नं भवति॥ तस्य मूलं योने व्यासः॥ एवं सर्वत्र॥ तत्र
 अस्मादिभाजकानाह॥ सार्धसप्तचत्वारिंशदुत्तरद्वित्रिंशच्छतानि॥

राम०
१४

पंचसहस्राणि चतुर्भुजस्य॥ यवद्वययुतचतुश्चत्वारिंशदुत्तरैकोनषष्टिशतानि पंचभुजस्य॥ पंचनवत्याधिकचतुःषष्टिशतानि
षडस्य॥ एकचत्वारिंशदधिकाष्टषष्टिः सप्तभुजस्य॥ एकसप्तत्युत्तरसप्ततिशतानि अष्टभुजस्य॥ अथ बालवोधनार्थमुदाहर
णं लिख्यते॥ तत्र फलमेकहस्तस्य॥ ५०६॥ अयुतगुणितं ५७६०००० ॥ ७८५४ अनेन भक्तेलब्धं ३३३ अस्य मूलं
२७१०॥ ईद्विहस्ते॥ अयुतगुणं फलं॥ ११ ५२०००० उक्तभाजके॥ नभक्तेलब्धं १४ ईई। ई। अस्य मूलं ३८। २३ विहस्ते फल

वृत्ते ज्येष्ठाधिभाष्ये ७८ ५४ रयुतगुणफलाद्यमूलं नवत व्यासो योनौ तु सार्धत्रिनवकररसैः ई२
१०३४ सार्धसप्तद्विदंतैः ३२४७४। स्वाभाभाष्यैः ५००० सहो द्विष्टुतिकनवशरैः ५८४४२ र्धनिवांभोर
सैश्च ई४ ८५ द्वावार्धभर्तुभि ई८४१ र्धनगगननगै ७०७१ श्रक्तमात्रा दिदोः यु॥ १३॥ ॥

मयुतगुणं १०२८०००० पूर्ववद्वक्तेलब्धं॥ २२००१ अस्य मूलं १४६। ७। १२॥ चतुर्हस्तेऽयुतगुणं फलं २३०४०००० प्राग्वद्वक्तेलब्धं २८
३३४४॥ अस्य मूलं ५४४२ पंचहस्तेऽयुतगुणं फलं २८८००००॥ उक्तरीत्या भक्तेलब्धं॥ ३ई ईई। ७। अस्य मूलं ६०। ४। ३। षड् हस्ते युत
गुणफलं ३४ ५६०००० उक्तप्रकारेण लब्धं॥ ४४००१२ अस्य मूलं॥ ईई। ३॥ सप्तहस्ते फलमयुतगुणं ४०३२०००० उक्तपथे लब्धं ५१
३३५॥ अस्य मूलं ७१। ५। १॥ अष्टहस्तेऽयुतगुणं ४६०८०००० उक्तवत्कृतेलब्धं ५८ ई७ अस्य मूलं ७६। ४। ६। नवहस्ते युतगुणफलं ५१८

कुं० टी० उक्तां केन भक्ते लब्धं ईई००॥ ३ अस्य मूलं ८१२ दशहस्ते युतगुणं ५७ ई००००० पूर्वोक्तां केन भक्ते लब्धं ॥ ७३३३ ई० अस्य मूलं ८५॥ ५॥ एवमेकादशगुणितादौ दृश्यं ॥ अथाई चंद्रे इदमेव भाजकमर्धास्त्यभक्ते ॥ यद्वा फलं द्विगुणितं कृत्वा तेनैव भाजकेन भक्तं चेदिष्टफलकव्याप्तो भवति ॥ यथा इष्टफलमयुतगुणं ॥ ५७ ई००००० ॥ ३ ई० २७ ॥ अनेन भक्ते लब्धं ॥ १४ ईईई अस्य मूलं ॥ ३८२॥ ३॥ यद्वा फलं द्विगुणितं सदयुतघ्नं ॥ ११५२०००० ॥ ७८ ५४ ॥ ॥ अनेन भक्ते लब्धं ॥ १४ ॥ ईई ॥ ई॥ अस्य मूलं ॥ ३८२॥ ३॥ द्विहस्तं ॥ ११५२००० फलं ॥ भाजकः ३ ई० २७ लब्धं २ ई० ३३४ मूलं ॥ ५४२॥ ४॥ त्रिहस्त फलं १७ २८०००० लब्धं ४४०००२ मूलं ईई२॥ ५॥ चतुर्हस्ते फलं २३०४०००० लब्धं ५८ ई० मूलं ७ ई० ४५ पंचहस्ते फलं २८८००००० लब्धं ७३३ ई० मूलं ८५॥ ५॥ षट् हस्ते फलं ३४५ ई००००० लब्धं ८८०००१४ मूलं ८४ सप्तहस्ते फलं ४०३२०००० लब्धं १०२ ई० मूलं १०१२॥ ५॥ अष्टहस्ते फलं ४ ई० ८०००० लब्धं ११७३४ मूलं १०८२॥ ४॥ नवहस्ते फलं ५१८४०००० ॥ १॥ लब्धं ॥ १३२०० मूलं ॥ ११४॥ ३ दशहस्ते ॥ ५७ ई००००० लब्धं १४ ईई ७४ मूलं १२१॥ अथ योनिकुंडे ॥ एकहस्ते फलं ५७ ई००० पूर्वोक्त भाजकेन भक्ते लब्धं ॥ अयं भाजकः ई० २ ई० ३४॥ अयमष्टगुणितो यवरूपः संपन्नः ॥ ५०३४८॥ फलमष्टगुणितं ॥ ४ ई० ८००००० यवरूपेण भाजकेन भक्ते लब्धं ८१५॥ १७ अस्य मूलं ३०२॥ अत्र सर्वेषु वृत्तादिकेषु कुंडे

बुद्धादिगुणेषु सत्त्वव्यासोत्पत्तौ उत्तोपायस्य गुरुभूतत्वा घूपायांतरमप्युच्यते तदर्थं मदीयश्लोकः । इष्टफलेद्वादिगुण्य इष्टवर्गं
 नथैव तं ॥ कृत्वा मूलेन यन्प्राप्नोति देवद्व्यादिविस्तारः । अस्यार्थः ॥ स्वकीयेभिः फलेद्दिगुणितचतुर्गुणितादिकर्तव्ये सति तं इष्टवर्गं
 नथैव कृत्वा ॥ इत्तादिकुंडगतव्यासवर्गे द्विगुणितत्रिगुणितचतुर्गुणितादिकं कृत्वा तस्य मूलेन यन्प्राप्नोति ॥ तदेव द्विगुणि
 तादीनां विस्तारः । विस्तार इत्यर्थः ॥ व्यास इति यावत् ॥ उदाहरणं ॥ इष्टवर्गः यो नि कुंडगतव्यासवर्गः ॥ ८१५ ॥ १॥ ७॥ ॥
 द्विगुणितः १८३० । ३ । ६ अस्य मूलं ॥ ४२१ ॥ त्रिहस्ते त्रिगुणितः ॥ २७४५१५ । ५ ॥ अस्य मूलं ५२३१ चतुर्हस्ते चतुर्गुणितः ३६६०
 । ७४४ मूलं ६०४५ पंचहस्ते पंचगुणः ४५७६ । ११२ मूलं ६०५५ । १४४ स्तेषु गुणः ५४८१ । ३२२ मूलं ७४०० सप्रहस्ते सप्रगु
 णः ६४३० । १ मूलं ८०१२ अष्टहस्ते ७३२१ । ७ मूलं ८५६८ अस्त्रिकुंडे व्यासवर्गः १७७३६ अस्य मूलं ४२११ द्विहस्ते द्विगुणः ३५
 ४०२ मूलं ५६४३ त्रिहस्ते त्रिगुणः ५३२९ मूलं ७२१०४ चतुर्हस्ते चतुर्गुणः ७८५४४ मूलं ८३७१ पंचहस्ते पंचगुणः ८८
 ६८ मूलं ८४११३ षडहस्ते षडगुणः १०६३६६ मूलं १०३१११ सप्रहस्ते सप्रगुणः १२४१५३ मूलं १११३ अष्टहस्ते अष्टगुणः १४१८
 ८१ मूलं ८१८१ चतुरस्रव्यासवर्गः ११५२ अस्य मूलं ३३७४४ द्विहस्ते द्विगुणः १२३०४१ मूलं ४८८ त्रिहस्ते त्रिगुणः ३४५६१ मू
 लं ५८६२ चतुर्हस्ते चतुर्गुणः ४६०८ मूलं ६७७१ पंचहस्ते पंचगुणः ५७५० मूलं ७५६१ । ५ षडहस्ते षडगुणः ६८१२ मूलं ८३१११ ॥

For Private and Personal Use Only

॥ तत्र रतकुंडव्यासवर्गः ॥ ७३३३ ७८५४ अनेन गुणितो जातः ५७५८८८२७ अयं दशसहस्रैर्भक्तः ५७६३८ मेकहस्त रतकुंड फलं
 । एवमेव हस्तदयादौ ॥ अर्धचंद्रवर्गः ॥ १४६६६६॥ ३८ ७२ अनेन गुणितो जातः ५७५८८८२७ दशसहस्रैर्भक्तः ॥ ५७६॥ यो निकुं
 डेवर्गः ॥ ८१५११७॥ ६२८३४॥ अनेन गुणितो जातः ॥ ५७६००२८॥ दशसहस्रैर्भक्तः ५७६॥ अस्त्रव्यासवर्गः ॥ १७७३॥ ५१ ३२४७
 ॥ ४॥ अनेन गुणितो जातः ॥ ५७ ५८ ४७॥ दशसहस्रैर्भक्तः ५७६॥ चतुरस्रव्यासवर्गः ११५२५००० अनेन गुणितो जातः ॥
 ५७६००००॥ दशसहस्रैर्भक्तः ॥ ५७६॥ पंचास्रव्यासवर्गः ८६८६॥ ५८ ४४२॥ अनेन गुणितो जातः ॥ ५७५८८८२७ दश
 सहस्रैर्भक्तः ॥ ५७६॥ षडस्रव्यासवर्गः ॥ ८८६६६६॥ ५८ ४४२॥ अनेन गुणितो जातः ॥ ५७५८८८२७ दशसहस्रैर्भक्तः ५७६॥
 सप्तास्रव्यासवर्गः ॥ ८४११७॥ ६८४१॥ अनेन गुणितो जातः ॥ ५७५८८८२६॥ दशसहस्रैर्भक्तः ५७६॥ अष्टास्रव्यासवर्गः ॥ ८
 १४४॥ ७८७॥ अनेन गुणितो जातः ५७५८८३३८ अयं दशसहस्रैर्भक्तः ५७६॥ एवमेव द्विगुणितादाविति संक्षेपः ॥ १३॥
 इष्टव्यासमिति भुजैः समचतुष्कोणविधायकयेत्कर्णार्धे ॥ अर्धमुखे सतोपरदिशि श्रोत्रेऽप्युदक्चातनः
 । मूलं द्वादिगुणे फले वदनतः पार्श्वार्धपुच्छं सतः पार्श्वेर्धमुखे कटौ द्विगुणिते कर्णोच्चपार्श्वे दले ॥ १४॥

कुं० टी० अथ हि गुणितादौ कर्तव्ये गणितानभिज्ञानो सुगमार्थं शुक्लप्रकारमाह ॥ ॥ इष्टव्यासौ व्यासश्चेष्टव्यासः ॥ इष्टव्यासे ये मिताः ॥
 १७ ॥ इष्टव्यासमिताः तैः इष्टव्यासमितैः इष्टव्यासकेष्टते कृते तस्मिन्ष्टते ये मिताः गणिताः ॥ असष्टते त्रिभुजाः चतुरस्रष्टते चतुर्भु
 जा इत्यादयः ॥ तादृशभुजैस्सैमं चतुरस्रं विधाय वक्ष्यमाणं चिह्नं दिकर्तव्यं यद्वासमचतुष्कोणमित्युक्त्या चतुस्रं चतुरस्रं भुजैस्सै
 वम्रहणं ॥ तादृशचतुरस्रं वक्ष्यमाणं कार्यं ॥ अथ वा इष्टव्यासेन मिताः ॥ इष्टव्यासप्रमाणका इत्यर्थः ॥ अयमेवार्थ उचितः ॥
 पूर्वत्र लक्षणापातात् ॥ अतएव रघुवीरदक्षितैरपि गृहीतः अत्र प्रथमकल्पे भुजा एव आयाति ॥ द्वितीयकल्पे चतुस्रं चतुर
 स्रमेवायाति ॥ तस्य यः कर्णः तन्मूलसूत्रं ॥ तृतीयकल्पे व्यास एवायाति ॥ एतन्मध्ये पथारुचिसमचतुष्कोणं निधाय कयेत्
 ॥ चिह्नं निकुर्यात् ॥ दक्षिणां सादपरिदिशि दक्षिणवाहौ कर्णाधमितदेशे चिह्नं कार्यं ॥ तदधर्मं संज्ञं ॥ मुखदधं परिमितसूत्र
 ण द्वितीयचिह्नं कार्यं ॥ तदधर्मं मुखसंज्ञं ॥ दक्षिण्यं उदगं सउत्तरस्यां दिशि त्रिमितदेशे चिह्नं कार्यं ॥ सतसोनेन उदगं सतउत्तर
 स्यादिशीत्यर्थो लब्धः ॥ उदकं चांसतद्रोदक्यदस्थानं त्रिनाशानव्याचकारेणोत्तरत्रासंपदे उदक्यदस्थानुवृत्तिर्ज्ञानव्या
 अत्र पूर्वोक्तांसपदेन दक्षिणां साच्छोत्रमितदेशे कने सिद्धश्चेदुदकं चांसप्रद्व्यत्रांसपदं व्यर्थं सत्ज्ञापयति ॥ चतुष्कोणवि
 धाय कयेदित्यनेन चतुरस्राद्वहिरंकनाप्राप्तः प्रतिषेधति ॥ नतूनगं साच्छोत्रमितदेशे चिह्नकरणत्वं साधयति ॥ अतए

राम०

१७

वात्रोसपदस्योदगंसपरत्वमित्यपि सुवचं न च चतुरस्त्राभ्यन्तरे श्रोत्रमितदेशस्य संभवेनार्थाद्वहिरंकनसिद्धाना प्राप्तिरिति वा
 च्यं ॥ उदग्यदापरपदयोर्वैयर्थ्यापत्तेः अर्थसिद्धस्सर्वत्र समत्वात् ॥ एवं चतुष्कोणविधानस्यापि वैयर्थ्यात् ॥ कोटिभुजाभ्यामेव प्र
 कृतार्थसिद्धेः सत्त्वात् ॥ तस्मादक्षिणां मिलित्वा ॥ यथा श्रोत्रमितदेशे चिह्नं भवति तथा कार्यमिति सिद्धं ॥ अत्रोदग्यहणेनैव पूर्वोदक्षि
 णां सङ्गतिरिति सिद्धं ॥ पूर्वोक्तानि मुख्यादिसंज्ञकानि तान्यपि कार्याणि ॥ तत्र मुख्यान्पार्श्ववधिसूत्रं द्विगुणितं द्विहस्तमूलं ॥ मुख्यादार्धा
 वधिसूत्रं द्विगुणितं त्रिहस्तमूलं ॥ मुख्यात्पुच्छावधिसूत्रं द्विगुणितं चतुर्हस्तमूलं ॥ उदगंसतः पार्श्ववधिसूत्रं द्विगुणितं द्विहस्त
 मूलं ॥ उदगंसतः अर्धावधिसूत्रं द्विगुणितं षड् हस्तमूलं ॥ उदगंसतः अर्धमुख्यावधिसूत्रं द्विगुणितं ॥ सप्तहस्तमूलं ॥ उद
 गंसतः दक्षिणश्रोण्यावधिसूत्रं द्विगुणितं षड् हस्तमूलं ॥ श्रोत्रपरिमितदेशे चिह्नात् पार्श्ववधिसूत्रं द्विगुणितं नवहस्तमूलं ॥ पु
 नस्तस्मादेव चिह्नादार्धावधिसूत्रं द्विगुणितं दशहस्तमूलं ॥ अत्र तत्कृत्योर्योगपदं कर्णद्वयनेनैव सर्वत्रात्रेयं ॥ यथा ॥ मुख्या
 दक्षिणां सोद्वादशांगुलः दक्षिणां सात्पार्श्वपिद्वादशांगुलः ॥ उभयोः कृत्योर्योगः ॥ २८८ अस्य मूलं ॥ १६० ॥ इदमस्य कृतिः ॥ ८८० ॥ द्वादशांगु
 लस्य कृतिः ॥ १४४ ॥ एतयोर्योगः ॥ ४३२ अस्य मूलं ॥ २०६ ॥ इदं त्रिहस्तसूत्रं पुनरस्य कृतिः ॥ ४३२ ॥ द्वादशांगुलस्य कृतिः ॥ १४४ ॥ योगः ॥ ५७६ मूलं ॥ २४३ ॥ इदं द्विगुणि
 तं चतुर्हस्तसूत्रं अस्य कृतिः ॥ ५७६ ॥ द्वादशांगुलस्य कृतिः ॥ १४४ ॥ योगः ॥ ७२० अस्य मूलं ॥ २६६ ॥ इदं द्विगुणितं पंचहस्तमूलं ॥ एवं मुजस्य चतुर्विंश

कुं० टी०
१८

स्यंगुलात्मकज्ञातस्य कृतिः ५७६ कोटिस्तु कर्णादं परिमिता १६१०६ अस्य कृतिः १२८८८ एतयोर्योगः १८६४ अस्य मूलं २६३१५॥
इदं द्विगुणितं षट्सप्तमूलं एवं त्रिपात्तुत्रस्य कृतिः ४३२ भुजस्य कृतिः ५७६ योगः १००८ अस्य मूलं ३१६६ इदं द्विगुणं सप्तहस्तमूलं भु
जकृतिः ५७६ कोटिकृतिः १५७६ योगः ११५२ अस्य मूलं ३३१०४ इदं द्विगुणं मष्टहस्तमूलं अस्य वर्गः ११५२ द्वादशगुलकृतिः १४४
एतयोर्योगः १२८६ अस्य मूलं ३६६ इदं द्विगुणं नवहस्तमूलं ॥ एवं कर्णवर्गः ११५२ दत्तवर्गः २८८ एतयोर्योगः १४४० अस्य मूलं ॥ ३०१०॥
५ इदं द्विगुणं दशहस्तमूलं ॥ ननु एकहस्तस्य भुजः १२४ ॥ सैव कोटिः २४१ एतयोः कृतिः १५७६ ॥ ५७६ ॥ योगः ११५२ ॥ पदं ३३१०४॥
कर्णः ॥ इदं द्विहस्तमूलं ॥ एवमस्य कृतिः ११५२ कोटिस्तु पूर्वैव २४ तस्या अपि कृतिः ॥ ५७६ ॥ योगः ॥ १०२८ ॥ अस्य मूलं ॥ ॥
४१४४ ॥ इदं त्रिहस्तमूलं सूत्रं एवं पूर्वा कोटिः सर्वत्र भुजस्तु यः पूर्वकर्णरूपेणागतः स एव ॥ एवं तस्य यः कर्णः स भुजः कोटि
स्तु पूर्वैव ॥ एवं रीत्या यावद्वि वक्षितं तावत्कर्तव्यमिति लाघवेन सिद्धौ पुनरचार्यैर्गुरुभूना युक्तिः किमर्थं स्वीकृतेति चेन्न ॥
स्थूललाघवादिति संक्षेपः ॥ १४ ॥ अथ पूर्वच्यसादि भुजा उक्तास्तेषामुत्पत्तिं सर्वक्षेत्राणां फलं पूर्वैवेष्टीषिभाश्यादयो भाज
स्युर्वतव्यासवर्गा त्रिभुजमष्टकुचरणाभां शरं स्वाक्यं ८४० शयुक्तौ रामाश्यां शौशरं शोनगं कुलवविगुक
अस्रतो बाहुवर्गः ॥ दोघ्नं दोर्व्यासकृतयोः स्वपदमिति फलं स्याच्चतुर्णां त्रिदोहनापादघ्नीवृत्तदोहनामिति
मिति मवदच्छं करो नैलकंतिः ॥ १५ ॥

का उक्तास्तेषामुत्पत्तिं चाह ॥ व्यसवर्गस्य चरणत्रयं व्यसवर्गः व्यासः ४२१ अस्य वर्गः १७७३५ अस्य त्रयश्चरणाः १३३०११६ अस्य
 मूलं ३६४। चरणद्वयं चतुरस्रभुजवर्गः। तत्र व्यासवर्गः ११५२ अस्य चरणद्वयं ५७६। अस्य मूलं २४ एकः चरणः षडस्रदोर्वर्गः। तत्र व्या
 सवर्गः ८८६। ६। ५ अस्य चरणः २२१६। ४ अस्य मूलं १४। ७। व्यासवर्गस्य सप्तविंशत्यंशयुगावरशः। स एव पंचास्त्रे दोर्वर्गः ॥ तत्र व्या
 सवर्गः ८६८ अस्य त्र्यंशः ३२३ अस्य सप्तविंशत्यंशः १२॥ अनेन युक्तस्य शः ३३५ अस्य मूलं १८२। ३ व्यासवर्गस्य चत्वारिंशदंशयुक्तो
 यः सप्तमांशः। अष्टास्रदोर्वर्गः। तत्र व्यासवर्गः ८१४। ४॥ अस्य सप्तमांशः ११६। ३ ॥ अस्य चत्वारिंशदंशः ३ अनेन युक्तः सप्तमा
 शः ॥ ११८। ३ अस्य मूलं १०। ७। ५ व्यासवर्गस्य पंचमांशः स्वसप्तदशांशेनोनः सप्तास्त्रे दोर्वर्गः। तत्र व्यासवर्गः ८४१। ७ अस्य
 पंचमांशः १६८। ३ अस्य सप्तदशांशः ८। ७। १ अनेनोनः पंचमांशः १५८। ३ अस्य मूलं १२। ५ अथ फलानयनं दोर्व्यासकृत्यो र्यदंत
 रंतस्य यन्मूलं तद्दोर्घ्रं कृतं चेत् चतुर्णां त्रिदोह्नां फलं भवति। तस्यैव पादादि क्रध्या पंचास्त्रादीनां फलं। अर्थात्पादयूनं व्यसफलं भव
 ति न च त्रपादयोर्नैव चतुर्णां त्रिदोह्नां फलं भवतीति स्पष्टं तया सिद्धत्वा चतुर्णामिति वचनं व्यर्थमिति चेन्न तस्यार्थोत्तरत्वात् न
 याहि ॥ अत्र दोर्व्यासकृत्यो र्यदंत रंतस्य यन्मूलं तद्दोर्घ्रं कार्यं। तदा चतुर्णां त्रिदोह्नां फलं भवति। तेन किं सिद्धं ॥ गर्भसूत्रेण भुजो गुणि
 तश्चेच्चतुर्णां त्रिदोह्नां फलं भवति। एतेन वृत्तादौ व्यासादिनैव परिधिचतुर्थभागो गुणितश्चेत्सर्वक्षेत्रफलं भवतीति फलितो र्यः ॥
 तदर्थमुदाहरणं ॥ वृत्तव्यासः २७। ०। ६ अस्य द्वाविंशतिघ्रे विहृते शयशैलैः स्थूलोपि वास्याद्यवहारवाग्यइत्युक्तीत्या परिधिप्रसा

राम०
१८

For Private and Personal Use Only

कुं० टी०

२०

णितो जातः ॥ ४० ८७० ५८ ॥ १२०००० ॥ अनेन भक्तः सज्जातो मुजः ॥ ४४ ॥ अयं द्विगुणितः ६८ अनेन वधितव्यासो गुणितः ११५४ सिद्धेन
 तः ७८५४ अयमेव पक्षकुंडव्यासो व्यादकः ॥ अथ च सप्तस्य व्यासवर्गः १०००० व्यासार्धवर्गः ५००० अनेन यो रंतरं ७५०० अस्ममूलं ८६
 ४ ॥ ६४ अयमेव च सप्तमुजः ॥ अथ मुजवर्गः ७५०० ॥ अस्मचतुर्थ्यांशः १८७५ ॥ अयं त्रिगुणितः ५६२५ अस्ममूलं ७५ अयं तवः अत्र सम
 अस्मत्वाहुज एव भूमिः ॥ भूम्यर्धं ॥ ४३ ॥ २३ ॥ २३ इदं तव गुणितं सज्जातं फलं ३३४ ॥ ४४ योनौ तु भूम्यर्धं शनेन गुणितं अस्मद्वयफलम् ॥
 ४३३० अथ वृत्तार्धद्वयफलं तत्र व्यासवर्गः २५०० अयं भनवाग्निनिघ्नः ८८१ ७५०० पंचसहस्रभक्तेः ॥ १८ ६३ ४३ इदं पूर्वफलं योजितं सज्जा
 तं योनिफलं ६२ ८३ ४३ चतुरस्रे व्यासार्धवर्गयोर्योगः ॥ तत्र व्यासार्धवर्गो २५०० ॥ २५०० अनेन यो रंतरं गणवचनुरस्मफलं ॥ ५०० ॥ ॥
 पंचासे ॥ व्यासवर्गः ॥ १००००० ॥ अस्मत्तृतीयांशः ३३ ३३ ३ अस्यापि सप्तविंशत्यंशः १ २३ ४ अनेन युक्ते स्मृतीयांशः ३३ ॥ ५६ ॥
 ७ अयमूलं पंचासमुजः ५८ ६ ३ अथ ज्या व्यासवर्गयो रंतरं ६५ ४३ १ अस्ममूलं ८० १ १ इदं गर्भसूत्रं पंचासपरिधिः २८४ ॥ अ
 स्मचतुर्थ्यांशः ७३ ४ ॥ अनेन गर्भसूत्रं गुणितं सज्जातं फलं ५८ ४ २ ॥ षडसे ज्या व्यासवर्गो रंतरमूलं ८६ ४ ६ ४ इदं गर्भसूत्रं इद
 मेव षडसपरिधिचतुर्थ्यंशेन गुणितं सज्जातं फलं ६४ ८ ५ सप्तप्रासे व्यासवर्गस्य पंचमांशः २००० अयं स्वसप्तदशांशेनोनः ॥
 १८ ८ २ ३ अस्ममूलं सप्तसमुजः ॥ ४३ ३ ३ ॥ १ ज्या व्यासवर्गो रंतरं ८१ ८ ॥ अस्ममूलं गर्भसूत्रं ८० १ ६ सप्तप्रासपरिधिः ३०३ ॥
 ५ १ १ अस्मचतुर्थ्यंशः ७५ १ १ ४ अनेन गर्भसूत्रं गुणितं सज्जातं फलं ६८ ४ १ ॥ अष्टासे व्यासवर्गस्य सप्तमांशः ॥ १४ २ ८ ॥

राम०

२०

॥४॥४॥ अस्य चत्वारिंशदंशः ॥३५॥५॥ अनेन युक्तः स प्रमोशः १४ ई॥४॥५॥ अस्य मूलं महासुभजः ३५२॥१॥ अथ ज्या व्यासवर्गोत्तरं ॥
 ॥५५॥३५॥ अस्य मूलं गर्भसूत्रं ॥३॥१॥ अष्टासुपरिधिः ३० ई॥१॥ अस्य चतुर्थीशः ७ ई॥४॥२॥ अनेन गर्भसूत्रं गुणितं सज्जातं फलं
 ७०७१ इमानि हताद्यष्टासुता निफलानि स्वस्वक्षेत्राणामयुतगुणेषु फलस्य भाजकानि भवन्ति ॥ इति मिति मवदं कुरो नैलकंठिः ॥
 नौलकंठापस्य पुमाननैलकंठिः ॥ नैलकंठिः शंकरनामा अनेनोक्तप्रकारेण मितिमानं ॥ अवदत् ॥ उक्तवान् नन्वत्र नौलकंठं पितर
 मनुसरन्त्येकरोवक्ति कुंडमित्यनेन शंकरपदस्य कर्तृत्वे सिद्धे पुनः शंकरो नैलकंठिरिति किमर्था पुनरुक्तिः ॥ न च वक्तीति क्रि
 यापदस्य कर्त्रा कांक्षायां तत्र शंकरपदस्य तत्पूरकत्वेन तत्रैव चारिता शर्पादत्र विददिति क्रियापदस्याधिकर्त्रा कांक्षायां
 शंकरो नैलकंठिरिति पदस्य तदाकांक्षायां पूरकत्वान्न पुनरुक्तिरिति वाच्यं ॥ अत्र शंकरो नैलकंठिरिति पदस्यासत्वेन पूर्वकर्तृ
 वाचकपदेनैवात्रापि निर्वाहादिति चेन्न ॥ तस्य मंगलार्थत्वात् ॥ तदुक्तं महाभाष्ये ॥ मंगलादीनि मंगलमध्यानि मंगलांता नि चर
 शास्त्राणि प्रथंते वीरपुरुषाख्यायुष्मत्पुरुषकारिचेति ॥ न चास्मिन् ग्रंथे मंगलमध्यत्वं नास्तीति वाच्यं ॥ वेदास्त्रिमिति यद्येवेदश
 ब्दस्य मंगलवाचित्वान् ॥ तस्य ग्रंथमध्यत्वात् इत्यलंबहना ॥ १५ ॥ अथ प्रसंगात्कंठमेखलानां व्यासा उच्यंते ॥ तदर्थं गु
 रुचरणोक्तिः ॥ ज्या व्यासवर्गोत्तरं प्रमूलं भक्ताद्यासात्प्रलब्धेन तु मेखलानां स्तुतिं गुणे ह्यासयुतां भवेत्तदनेः प्रमाणं खलु मेख
 लानां ॥ अस्यार्थः ॥ ज्यावर्गव्यासवर्गस्योपदेनं ॥ न स यन्मूलं अर्थादभिसूत्रांनेन व्यासो भक्तेयद्वयं भवति ॥ तेन मेखलानां वित्तारो गुण

29

कुंभी- ताभ्यां पूर्ववत्त्रिकोणपूर्वकं अंतर्ज्यवहिर्यधनुरुत्यादनेन पत्राणिकुर्यादिति कंठव्यासौ ॥ २६ ॥ ३२ ॥ समेखलायाः ३४ ॥ ४१ ॥ ३ ॥
 २२ द्वितीयमे- ४० ॥ ४१ ॥ ३ ॥ तृतीयमे ॥ ४४ ॥ ५० ॥ २ ॥ जड्ये इत्युपनामस्त्रिभास्करस्य प्रसादनः ॥ कृतातनयेनेह टीकाकुंडार्कपद्मिनी
 ॥ इति श्रीजड्योपनामककृष्णेन कृताकुंडार्कटीका समाप्ताः ॥ श्रीमदभिमानीनी देवता र्पणमस्तु ॥ श्रीरस्तु ॥ शुभमस्तु ॥
 संवत् १८३७ ॥ ॥ शाके ॥ कातीक कृष्ण ॥ ११ शुक्र ॥ शुभभूयात् ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ ॥
 अथ धनुःफलकरणसूत्रमुदाहरणं च ॥ जीवाकृते अनुर्थो शः शरभक्तः शरान्वितः ॥ व्यासो भवेत्तदर्थेन चापार्धगुणिते फले ॥ १ ॥ विशरत्रि
 ज्यका ज्यार्धघातेनोते धनुः फलं ॥ वृत्तार्धधनुरधेन व्यासार्धगुणिते फले ॥ २ ॥ उदाहरणं ॥ जीवा ४४ शर १०४ ॥ ५४ ॥ ५४ ॥ अत्र जी
 वार्ध २२ ॥ अस्सकृतिः ॥ ५४ ॥ बाणा प्रा ॥ ५४ ॥ १४ शरान्विता ॥ १४ ॥ ५४ ॥ अयं व्याससिद्धः ॥ एतस्यार्ध ॥ ५४ ॥ १४ ॥ अनेनेदं ॥ चापार्ध ॥ २२ ॥ ६
 गुणितं फलं ॥ १०६ ॥ ४ ॥ अथ विशरत्रिज्यका ४४ ॥ १४ ॥ ज्यार्ध २२ ॥ अनयोर्धोतः ॥ ६ ॥ ५४ ॥ अनेनोने व्यासार्धचापार्धगुणित फलं ॥ १४ ॥
 ॥ १०६ ॥ इदं वृत्तार्धानि रिके सर्वत्र धनुः फलं ॥ वृत्तार्धेन उदाहरणं ॥ धनुः ॥ ६ ॥ १३ ॥ अस्यार्ध ॥ ३० ॥ ५४ ॥ अनेनायं व्यासार्धो ॥ १८ ॥ १४ ॥
 गुणितः ५७ ६ ॥ १०६ ॥ २ ॥ अधिकेन धजायसिद्धिश्चेति ॥ ॥ ॥ ॥ राम ॥ राम ॥ शुभभूयात् ॥

कुंटी
२२

॥इतिकुंउर्कटीका सहित समाप्तः॥ राम॥ ६॥

राम
२२